SOUL

45

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΜΑΪΟΣ 2010
€3.00

David Beckham

Sneaker's Factory
Στον δρόμο, στο πάρτι, στη δουλειά, στη συναυλία, στην πόλη, εδώ, εκεί, παντού! Ενα αφιέρωμα στην κουλτούρα, τα μοντέλα και τα χρώματα του πιο urban αξεσουάρ.

We Wheel Rock You
Ποδήλατα, βέσπες, αυτοκίνητα.Ένα tribute σε τροχούς πάσης φύσεως με τα καλύτερα μοντέλα της αγοράς.

05
9 771790 614005

fenafresh.gr

fenafresh

Παύλου Μελά 8 Ηλύσια Θεσσαλονίκη / 8 P. Mela str. Ilisia Thessaloniki T: +30 2310 257 447
Mediterranean Cosmos Θεσσαλονίκη / Thessaloniki T: +30 2310 474 032

EDITORIAL 45

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Μένουμε Ελλάδα!

Φωτογραφία **Isabelle Pateer, «Unsettled», PhotoBiennale 2010**

Τα τελευταία 10 χρόνια, η χώρα δεν παρήγε τίποτα, πέρα από λαϊκά σταρ και παικταράδες. Ο Ντέμης κι η Βανδή ήταν η απάντησή μας στο ζεύγος Μπέκαμ και Βικτόρια. Sakis, ο Έλλην Ρίκι Μάρτιν, NIVO σε ρόλο λευκού μαγκίτη, Snoop Doggy Dog από τα προάστια. Fabulous Βίσση, Μαντόνα a la grec. Σόου ολκής, τις νύχτες στις μπουζουκλερί το πόπολο καρδιοχτυπούσε για τη στιγμή που θα πιάσει κι αυτό το μικρόφωνο, «δικό σας» φώναζε η φίρμα, πάμε όλοι μαζί, «έλα να μάθεις πώς είν' η ζωή κι όλα τα ωραία μέχρι το πρωί». Αρκούσε ένα αόρατο πρόσταγμα για τα αγόρια να σηκώσουν τον γιακά από τον Hilfiger ή τον Ralph Lauren και να μεταμορφωθούν σε αλάνια-πρίγκιπες του βαλκανικού μας Μπελέρ. Δεν μπορούσες να ξεχωρίσεις την κομμώτρια από την account manager, τη νοσοκόμα από τη μεγαλοεργολάβαινα ή τη γιατρέσσα, όλες τους ντυμένες Burberry πατόκορφα. Ένα εθνικό καρό μπαλ μασκέ, σαν το βιντεοκλίπ της Νατάσσας Θεοδωρίδου, αυτό που είχε γυρίσει έξω από τα «Harrod's».

Ήμασταν ο περιούσιος λαός της Ευρώπης. Η συνεισφορά μας στην ΟΝΕ, εκτός από πλαστά στατιστικά στοιχεία κι επιδοτήσεις που γίνονταν χαρτοπετσετάκια, ήταν οι δέκα τρόποι για να τσακίσεις την πιστωτική σου κάρτα κι ο φρέντο καπουτσίνο. Γάλα και παγάκια, δηλαδή, μέσα στον ζεστό εκχύλισμα, να χαρώ greek πατέντα! Επαρχιώτισσες φορτωμένες Galliano, όλοι Μύκονο, 3, 2, 1, «Βαρελάδικο». Χωριάτικη σαλάτα στα 10 ευρώ, ντοματίνια ιταλικά, φέτα δανέζικη, λάδι σικελιάνικο, δε γαμείς, η ζωή είναι πολύ μικρή, για να είναι θλιβερή. Δεν παρήγαμε τίποτα. Ψαροταβέρνες έψηναν φαγκριά Σενεγάλης, σαμπανιέρες στην άμμο, ο lounge ήχος του παριζιάνικου hotel «Costes» αντιλαλούσε στην Ξάνθη και τα Ψακούδια. Κατανάλωση μοχίτο σε τσανάκα, αντιστρόφως ανάλογη με την εθνική παραγωγή ζαχαρότευτλου. Ήμασταν η Κούβα της Μεσογείου, χωρίς τη μιζέρια του Φιντέλ Κάστρο. Ερωτιάρες λευκές μουλάτες στολισμένες με στρας t-shirt στάμπα των Rolling Stones τσάκιζαν μέση στα κλαμπ φλερτάροντας με ψωμωμένα ντερβισόπαιδα που φορούσαν φωσφοριζέ πουκάμισα με σήμα Takeshi Kurosawa. Ούζο power και εκλεκτικός γιαπωνέζικος μαξιμαλισμός.

Πολιτικοί με προγούλια ρέμβαζαν στα πριβέ και κοιτούσαν τον λαό τους με λατρεία. Εκείνη τη διόρισαν σε ΔΕΚΟ, εκείνον τον είχαν αναλάβει εργολαβία από τον στρατό, βοηθώντας τον, αντί να πάει σε μονάδα στον Έβρο, να γίνει ταϊστής πουλιών στο φυλάκιο Λυκαβητττού. Μετά τον βάφτισαν σταζέρ. Με το καλό, θα γινόταν και μόνιμος δημόσιος υπάλληλος. Ήταν ωραία στον Παράδεισο.

Στις παραλίες τα κορίτσια διάβαζαν ζώδια, συνταγές για τέλειο ριζότο φράουλα και μάσκες ομορφιάς με το αγγούρι στη μάπα, εννοείται πάντα εισαγόμενο. Aς πούμε, Ισπανίας. Ο Σημίτης ήταν ξενέρωτος, πολύ τεχνοκράτης, βρε παιδί μου, με τον Καραμανλή μπορούσες να παίξεις ένα τάβλι ή μια μπιρίμπα. Σε ενέπνεαν και αυτός και η καλή του: σύζυγος, μητέρα διδύμων, νηπιαγωγός, γιατρός, κάτοχος ντοκτορά, φιγουρίνι σκέτο, καλέ, πώς τα προλαβαίνει; Τα αγόρια ξεκοκάλιζαν τα παραλειπόμενα των αθλητικών εφημερίδων. Πήραμε το Euro 2004 με τη μαγκιά μας, ταπώσαμε τα γερμανικά Πάντσερ και τους φλωρούμπες Σουηδούς δίχως σύστημα, χωρίς καμιά υποδομή, μόνο με τη λεβεντιά μας, ρεεε, τον

Φωτογραφία **Νίκος Μάρκου, «Τόπος - Πτυχές του Χώρου»,**
Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, PhotoBiennale 2010, έως 31/8

γίγαντα Καραγκούνη και τη μέθοδο «γιούρια στον ταβλά με τα κουλούρια». Γιατί η Ελλάδα ποτέ δεν πέθαινε, δεν την έσκιαζε φοβέρα καμιά.

Ο Θέμος αναδείχτηκε σε πρότυπο επιτυχημένου πενηντάρη άντρα, εκπρόσωπος της γενιάς του πάρ' τα όλα, του σεξιστικού άρρωστου χιούμορ και του κυνισμού, αλλά, come on, ήταν περικυκλωμένος από καλλίγραμμες γλάστρες, σχολίαζε βιντεάκια της κυρίας Λουκά, μετέδιδε σε αποκλειστικότητα τσόντες με τον Ζαχόπουλο, τον συνέλαβαν σε κάποια σύνορα με αδήλωτο χρήμα, μη σκας, όλοι έτσι κάνουν. Lakis Gavalas, σπα, νύχι-νύχι artists, style editor, features beauty editor, studio pilates, αυτοφωράκηδες, μποντιμπιλντεράδες σεκιούριτι, θυμάσαι τον πιπερωτή; Εκείνη τη θέση εργασίας στα ρέστο-μπαρ, όπου κομψευόμενος νέος σαν να είχε δραπετεύσει από διαφήμιση του Armani περιφερόταν στα τραπέζια ρωτώντας αν η κυρία θέλει πιπέρι Ινδίας ή ναπολιτάνικη παρμεζάνα στο πιάτο της. Λες και η κουλή δεν είχε χέρια για να τη βάλει μόνη της.

Απόλυτες ελληνίδες σταρ, μάνατζερ της χρονιάς, διαχειριστές ανθρώπινων πόρων, ρηξικέλευθες λύσεις ακόμα και για το μεταναστευτικό. Είχαμε τους Αφρικανούς για να πουλούν μαϊμού Gucci στα φτωχαδάκια, που δεν τους περίσσευε για authentic, αλλά θέλαν κι αυτά να πάρουν μερτικό από την εικόνα. Τις Βουλγάρες για να ξεσκατίζουν τη γιαγιά, τα Ουκρανά για να βγαίνουν τα γούστα στις καβάτζες του κάμπου, τα Αλβανά και τα Πακιστάνια για τα μπετά στα ημιυπαίθρια. Βάλε το αυθαίρετο, βάζω τη διακόσμηση, ιδέες και λύσεις. Μυκονιάτικο deep blue στο Άργος Ορεστικό, α λα Γκαουντί στο Νευροκόπι, country life στην Εικοσιφοινίσσα. Οι πατριώτες μπορούσαν να ζήσουν και να ονειρευτούν όπως οι αναγνώστριες της «Vogue», να ακολουθήσουν τις συμβουλές του «Wallpaper*». Plasma οθόνες στο σαλόνι μετέδιδαν ασπρόμαυρες ταινίες του Ξανθόπουλου. That was then, this is now, ήταν το μότο. Ζούσαμε τη ζωή στο μάξιμουμ, δεν υπήρχαν όρια, δε μετρούσε ο προορισμός, αλλά το ταξίδι. Τα τσιτάτα της διαφήμισης, τα αστείρευτα αποθέματά μας σε θετική ενέργεια και η σωστή χωροθέτηση των σιντριβανιών με τους κανόνες του φενγκ σούι εγγυώνταν το ατέρμονο της ελληνικής ευδαιμονίας.

Μπαλωμένοι δρόμοι, χιλιοφαγωμένα οδοστρώματα, κλάιν μάιν, δε μασάμε. Η απάντησή μας στο λακκουβιασμένο και παρατημένο εθνικό δίκτυο ήταν τα 4Χ4 με τα και-γαμώ αμορτισέρ, «μία δεν καταλαβαίνει ο κώλος μου, ρε, φάση Καλιφόρνια λέμεεε». Και ποστάρισμα! Τρελό ποστάρισμα! About last night: ανέβαζαν τις φωτογραφίες της χθεσινής νύχτας στα ψηφιακά ευδαιμονικά τους λευκώματα κι όλοι είχαν να κάνουν ένα comment, να μοιραστούν μια φάση, ένα χαβαλέ, ένα «δεν παίζει», «δεν υπάρχεις», ένα «γκαγκάν».

Οι πιο ψαγμένοι, αντί για Μύκονο, έφευγαν Βαρκελώνη κι επέστρεφαν με μαλλί τζίβα. Γιατί παράλληλα με το εθνικό κιτς του βλαχώδους και βλακώδους mainstream, η πατρίδα απέκτησε και εναλλακτική κουλτούρα. Ακαλλιέργητα alternative τυπάκια και ανορθόγραφοι graffiti artists αντιπαρέβαλλαν μοντέλο ζωής προχώ με ισλανδικές γραμματοσειρές και νορβηγικό μίνιμαλ τέκνο. Για κάθε έναν δημόσιο υπάλληλο αντιστοιχούσε κι ένας dj, για κάθε συγγραφέα τύπου Παυλίνας Νάσιουτζικ που αναζητούσε τον έρωτα στα Βόρεια Προάστια, αναλογούσε και μια ανερχόμενη ηθοποιός πειραματικού σχήματος, που παρέλασε στην τελετή έναρξης πίσω από τη Μπιοργκ. All was full of love.

Ήμασταν μια χώρα που ζούσε σε παροιμιώδεις φαντασιακούς ρυθμούς. Και ξαφνικά, στοπ. Ανώμαλη προσγείωση. ΔΝΤ. Φέρτε τα λεφτά πίσω. Τι έγινε; Χιούστον, Κεφαλάρι, Πανόραμα, Λάρισα, we have a problem. Η κίνκι συμβασιούχος των ρεπορτάζ του Star Channel από την Πάρο (η νέα Μύκονος) μεταμορφώθηκε σε μελαγχολική άνεργη. Στο μπαρ του τρέντι μπάρμαν πατάει μόνο ο ΣΔΟΕ. Του γιαμπανά αγρότη τις επιδοτήσεις αυτό το αρχίδι ο Όλι Ρεν τώρα του τις ζητάει πίσω. Ελλάς, ρεεε, μας ζηλεύουνε, συνωμοτούν εναντίον μας, δε μας πάνε μία, γιατί 10 χρόνια τώρα βγάζουμε τα καλύτερα talent shows, τα πιο ντιριντάχτα next top models, γιατί στα τραγούδια μας οι αετοί πεθαίνουν στον αέρα ελεύθεροι και δυνατοί, ενώ στα δικά τους άκου ξενερωσιά: «They're afraid of what they see. That's the price that you all pay, our valued destiny comes to nothing, I can't tell you where you're going, I guess there is just no way of knowing».

New Order, ΔΝΤ, οι φάλαγγες της μαύρης νύχτας, οι πραιτοριανοί της νέας τάξης, οι δυνάμεις της καινούργιας Κατοχής, όπως τις αποκαλούν ο Λαζόπουλος και η Λιάνα. Λαέ, κουράγιο, μη σκύβεις το κεφάλι, η νέα τάξη θέλει... θέλει τι; Επιστροφή στον Στάλιν; Αγροτικά κολχόζ στα Τρίκαλα και γκούλαγκ στο Νευροκόπι, όπου μόνο ο σύντροφος Μπογιόπουλος δικαιούται να αποφασίσει για πενθήμερη άδεια των κρατούμενων αστών που κερδοσκόπησαν εις βάρος του λαού; Γιατί και για τη Λιάνα και για τον Λάκη ο λαός είναι πάντα αθώος, ο λαός παρασύρεται από τα ψεύτικα τα λόγια, τα μεγάλα. Ω Θεέ, μήπως εκτός από τα ανυπόφορα κλισέ του lifestyle, τα κλισέ για το προλεταριάτο και την πλουτοκρατία είναι πολύ πιο για τα μπάζα;

Τα τιμημένα γηρατειά, κάγκελο. Κοιτάζουν βουβά, απορούν, εξίστανται, είναι ανήμπορα να εξηγήσουν πώς ο γιος βγήκε χλιδάμπουρας, η νύφη μερακλού shopacholic και το εγγόνι φορώντας κουκούλα βγαίνει στους δρόμους και τα σπάει. «Κάψτε τα όλα, κάψτε τα όλα», ούρλιαζε η υστερική φωνή, 4 νεκροί στη Marfin, σε αυτόν τον τόπο το κάψιμο ήταν, είναι και θα είναι το εθνικό μας σπορ. Στις μέρες της ευδαιμονίας καίγανε λεφτά και φιάλες ουίσκι. Στις μέρες της νέας σκλαβιάς καίνε ανθρώπους. «Να απεργούσαν, να ήταν μαζί μας, συμπαραστάτες στον ιερό και όσιο αγώνα μας, θέλουν να μας καταντήσουν Αργεντινή, αυτός είναι ο στόχος τους». Περίεργο! Σε αυτή τη χώρα πάντα δεν ήμασταν με τον Μαραντόνα; Οι μαντάμες που έβγαιναν στα κοσμικά δεν κόπιαραν τον κότσο, τη φιλανθρωπία και το total look της Εβίτα Περόν; Ο Τσίπρας δεν κανόνιζε να φέρει πετρέλαιο τον περσινό χειμώνα από τον παραδίπλα σύντροφο Ούγκο Τσάβες; Το steak δεν το θέλαμε καλοψημένο στην πέτρα α λα λατινοαμερικάνικα;

Το καλοκαίρι έρχεται βασανιστικά αργά. Αν ήταν σαν πέρσι, τέτοιες ώρες θα προσευχόμασταν για τον Αλκαίο στη Eurovision, θα κλείναμε τσάρτερ για να θαυμάσουμε τις γκολάρες στη Νότια Αφρική, θα ξεροσταλιάζαμε μπροστά στα περίπτερα με τα αθλητικά πρωτοσέλιδα που θα υμνούσαν τα λιοντάρια, τους γενναίους, τα Ελληνόπουλα που πάντα βρίσκουν την άκρη. Φέτος μάλλον όχι. Κάνουμε την αυτοκριτική μας; Δεν υπάρχει λόγος. Οι Έλληνες έχουν πάντα δίκιο, το σύμπαν φταίει που συνωμοτεί για να τους καταστρέψει, κι ας ο Κοέλιο τα τελευταία χρόνια μας δίδαξε το αντίθετο.

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

NIKE
SPORTSWEAR
Ο Cristiano Ronaldo, Πορτογάλος ποδοσφαιριστής, φορά το GS Polo. NikeSportswear.com

BleedYourColors_

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE

2310 MAGAZINE

ΜΑΪΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές
Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου
Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος
Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συντσιρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης
Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας
Graphic Designer: Βίκτωρ Γκουντάρας
Contributing Artists: Πέτρος Νικόλτσος
Ειδικοί συνεργάτες: Cayetano, Άρης Προδρομίδης, Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Σοφία Αγγελίδου, Αχιλλέας Πεκλάρης
Literature Contributor: Frankie Notas
Communication Services: Σάκης Κοροβέσης
Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα
Λένα Χουρμούζη, Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασημακόπουλος, Τζίνα Σωτηροπούλου, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακιρίδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Γιάννης Πιτσιώρας, Κώστας Κούτσαρης, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Γιάννης Δρίζης, Miki Zoltan, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Χρήστος Δούρας

Συνεργάτες
Διογένης Δασκάλου, Γρηγόρης Αποστολόπουλος, Χρήστος Παρίδης, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Έλενα Αγγελίδου, Άννα Παπαρίζου, Κώστας Κουκουμάκας

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός
Fashion & Style Editor: Μινώα Βορεάδου

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλύρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς, Αιμιλία Παναγιώτου, Σπύρος Παλούκης

Εικονογράφηση: Victwr (victwr.2@gmail.com), zad iloe (mikritaratsa.blogspot.com), Γιώργος Μπάκας

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής
Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος
Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη
Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος
Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής
Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη
Νορβηγία: Ελισάβετ Αρκολάκη

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron, PhotoBox, Intime

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες
Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.ΠΕΕ., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,
F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr
www.soulmag.gr
www.myspace.com/soulmag
soulmag.blogspot.com
soulmagarchive.blogspot.com
www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγκριση του εκδότη.

intimissimi

intimissimi.com

• Athens • Agrinio • Aigio • Alexandroupoli • Chania • Chios • Corfu • Giannitsa • Halkida • Heraclion • Ioannina • Kalamata • Katerini • Kavala • Kerkyra • Komotini • Korinthos • Kozani • Larissa • Mytilene • Patra • Ptolemaida • Pyrgos • Rethymnon • Rhodes • Serres • Sparti • Thessaloniki • Trikala • Volos • Xanthi

Master Franchisor in Greece: CALIN S.A. tel: 210.68.40.005, fax: 210.68.57.243, e-mail: calzedon@otenet.gr

ΚΑΝΝΕΣ 2010 20
ΧΑΡΗΣ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ 32
ΚΩΣΤΑΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ 36
BARTCELONA 46
DAVID BECKHAM 48
ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΖΟΥΡΑΚΗΣ 80
ZOMBIE NATION 86
2310 LAW & ORDER 92

ΟΔΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ 24
Ένας δρόμος στον Βαρδάρη είναι φίσκα στα λάδια και τα γκάζια, τα μπουζί και τα σασί, τα φανάρια και τις μάσκες, τα μαστόρια και τις ιστορίες τους. Όλα για το «παπί», όλα για το αυτοκίνητο, τιμαί φιλικαί, προκαταβολή εμπρός.

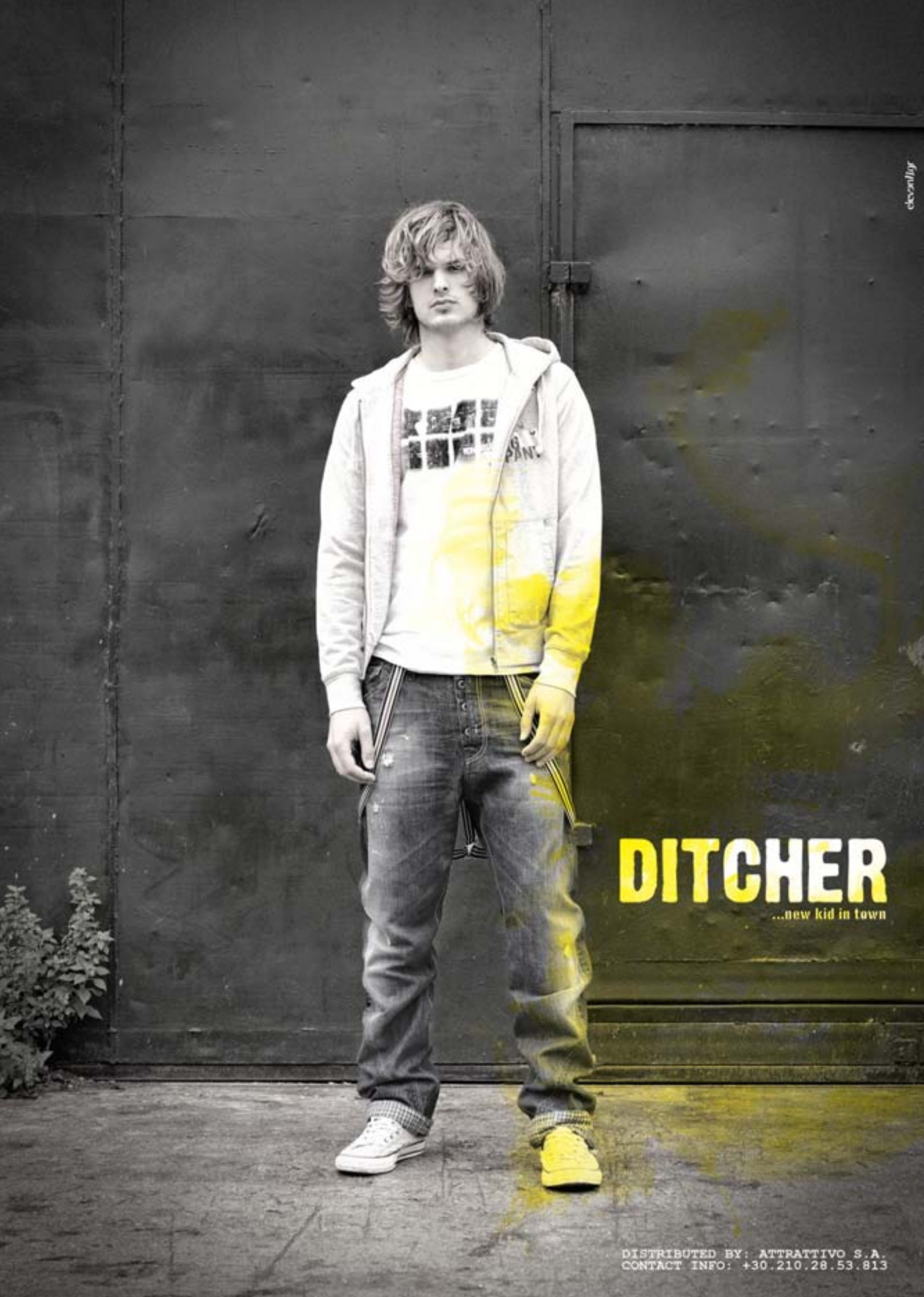
SNEAKER'S FACTORY 54
Δεν είναι σκέτο πατούμενο, αλλά κοινωνικό φαινόμενο. Πίσω από ένα ζευγάρι sneakers, κρύβονται κατασκευαστικά μυστικά, φυλές που τα φορούν, επώνυμοι σχεδιαστές και ιστορίες δημιουργίας, μοντέλα που άφησαν εποχή.

FEMALE HIP HOP 118
Η Ντόρα Ακαλίδου είχε ένα όνειρο: να ενώσει, λέει, ντόπιες γυναικείες φωνές του χιπ χοπ με ξένες, εισαχθείσες, βρυχώμενες λέαινες. Κι εγένετο Female Hip Hop Festival. Όταν τα κορίτσια οργανώνονται, τα μικρόφωνα απογειώνονται.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ 122
Ζωγράφος, κινηματογραφιστής, οικολόγος, ακτιβιστής. Λίγο πριν την κάθοδό του στο φεστιβάλ Rodos Ecofilms, ο εν Κρήτη σύντεκνος μιλά για το προσωπικό και το παγκόσμιο.

Ζήσε την περιπέτεια
Γεννήθηκες για περιπέτεια; Έχεις στιλ κι έντονη προσωπικότητα; Είσαι τυπάκι σπορτίφ και κομψό; Την ψάχνεις οικολογικά; Dacia Sandero Stepway! Σπέσιαλ εμφάνιση SUV, **σπέσιαλ τιμή: μόνο 10.990 ευρώ!** Το Dacia Sandero Stepway γεννήθηκε για σένα, δίνει έμφαση στις λεπτομέρειες και τη φινέτσα, και θα το βρεις σε τρία νεανικά χρώματα: ασημί, γκρι σκούρο και κόκκινο της φωτιάς. Πήγαινε γρήγορα στη σελίδα 45 για να γνωρίσεις καλύτερα το καινούργιο σου αυτοκίνητο.

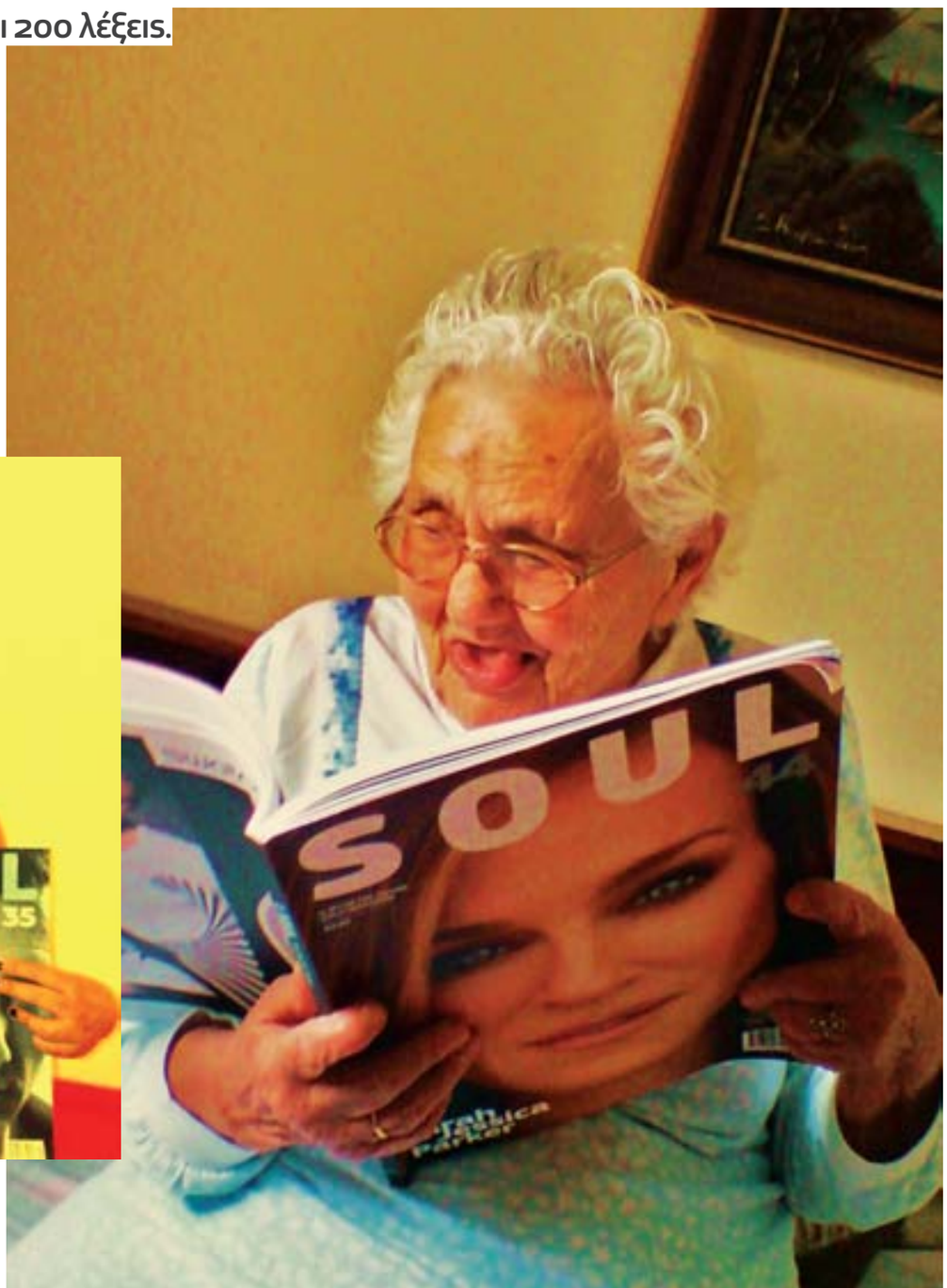

DITCHER
...new kid in town
DISTRIBUTED BY: ATTRATTIVO S.A.
CONTACT INFO: +30.210.28.53.813

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

CLIVE MEIN
Ή μήπως CLIVE (is) Mine? Θα ήθελα! Τουλάχιστον το SOUL είναι δικό μου! Ευγνωμονώ!
Elisabeth Lou, facebook

FOREVER YOUNG
Γεια σας, είμαι η Σίσσυ και είμαι φανατική αναγνώστριά σας. Δεν είμαι στην οικογένεια όμως η μοναδική (βλέπε φώτο: γιαγιά Χρύσα). Μετά από 44 τεύχη, το SOUL θεωρείται «old time classic». Η γιαγιά Χρύσα μπορεί να αγγίζει τα 90, όμως είναι σίγουρη ότι με το SOUL παρέα θα ξεπεράσει τα 100!!! Εξάλλου, αυτό που παίζει ρόλο δεν είναι η ηλικία μας, αλλά... our soul. Ευχαριστώ πολύ, παιδιά, συνεχίστε έτσι, παραμείνετε η έμπνευσή μας. Με αγάπη.
Σίσσυ Μ., mail

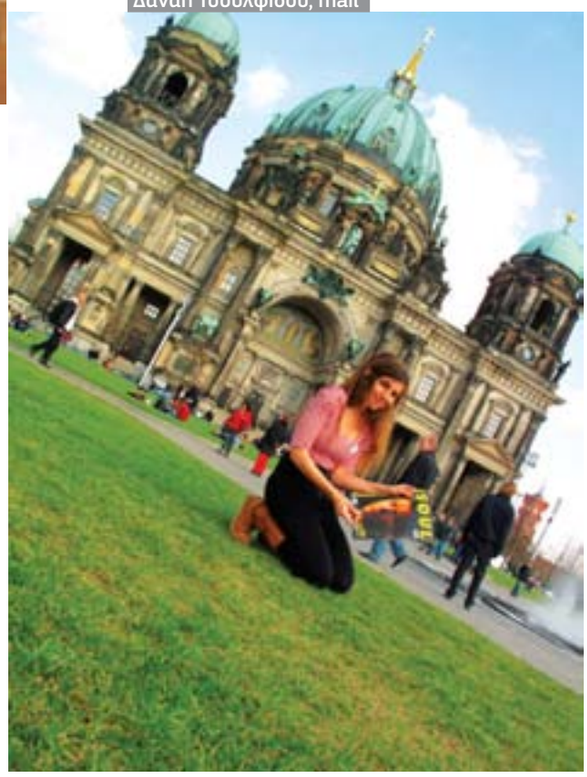
ΜΗ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ EDITORIAL
Θυμάστε εκείνη τη σκηνή στην ταινία «Sex & the City» που η Κάρι τρέχει την 5th Avenue με τη «Vogue» στα χέρια της; Εκτός του ότι ανυπομονεί να χωθεί στο διαμέρισμά της και να τη διαβάσει, της δίνει στιλ και μόνο που την κρατάει. Ε, κάπως έτσι είμαι κι εγώ με το SOUL, όταν το αγοράζω! Όλοι ανυπομονούμε κάθε μήνα, όλοι κωλοχαιρόμαστε όταν βγαίνει και όλοι έχουμε να πούμε τόσα καλά γι' αυτό το αξιοπερίεργα όμορφο περιοδικό. Κάθε μήνα βρίσκουμε να συζητήσουμε και κάτι διαφορετικό που διαβάσαμε, να μπούμε στη διαδικασία να το ψάξουμε, να το ξεπατικώσουμε, ει δυνατόν. Και όμως, ανοίγεις την πρώτη σελίδα και ψυχοπλακώνεσαι. Γιατί τόσο μαύρο editorial; Γιατί απουσιάζει και το παραμικρό ψήγμα ελπίδας από κει; Αν είσαι παιδί της Θεσσαλονίκης, SOUL, γιατί δεν την αγαπάς γι' αυτό που είναι και γιατί θα τολμούσες να τη συγκρίνεις με οποιαδήποτε άλλη πόλη; Είτε πρόκειται για ΝΥ είτε για τον Δομοκό... Οι καιροί είναι από μόνοι τους άθλιοι. Όταν στρεφόμαστε στον πολύχρωμο, έστω χάρτινο κόσμο σου, το κάνουμε για κάποιο λόγο. Don't let us down!
www.myspace.com/marinello_spiritello

ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ
Καλησπέρα, Στέφανε. Δε σε γνωρίζω, απλά διαβάζω ως πρώτο άρθρο πάντα το δικό σου. Στο τεύχος 44, είπες όλη την αλήθεια, καθότι και εγώ δημιουργός, το ένιωσα. Εδώ όλοι μιλάμε, μιλάμε,

U-BAHN
SOUL goes underground in Berlin.
Γιάννης, Σοφία, mail

SEELE
Το SOUL έκανε τις διακοπές του Πάσχα στο Berlin, πέρασε σούπερ και βγήκε φωτογραφίες και στο καταπληκτικό Tiergarten! Φιλάκια!
Δανάη Τσουλφίδου, mail

SOMETHING BAD HAPPENED
George 'Yoker' Mavrikakis, facebook

μιλάμε και ούτε το ελάχιστο μπορούμε να κάνουμε μαζί. Full egoism. Ο ένας καπαρώνει τον άλλον. Το άρθρο τα έθεσε για πρώτη φορά σωστά. Σκληρό, μα το χάρηκα. Keep on.
Christos Kotsinis, mail

ΓΕΙΑ ΣΟΥ, ΚΟΖΑΝΗ!
Τέλειοοο. Το πρωτοαντίκρισα σε ένα σταντ 4 η ώρα το πρωί σε ένα περίπτερο της Κοζάνης, με εντυπωσίασε το επιβλητικό εξώφυλλό του και το άρπαξα χωρίς δεύτερη σκέψη. Το ξεφύλλισα πολύ γρήγορα και με κατέκλεισε η μυρωδιά του. Συγχαρητήρια σε όλους για τη γραφή και την ύλη! Δε χορταίνω να το διαβάζω και να το μυρίζω! Ένα μεγάλο μπράβο σε όλους τους συντελεστές!
Lina Koutroumpini, facebook

ΠΩΣ ΣΟΥ ΠΑΕΙ!
Η Nano T. αλλάζει λουκ και προσωπικότητα, φορώντας το εξώφυλλο του SOUL.

ΡΑΚΕΤΑΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΙΑΣ

Κείμενο, Εικονογράφηση **Γιώργος Μπάκας**

Share the spirit

Παρέες που γράφουν ιστορία. Που μοιράζονται ιδέες και κώδικες επικοινωνίας που βασίζονται στην ειλικρινή και αληθινή αντρική φιλία. Παρέες από τη Θεσσαλονίκη, όπου είναι στάση ζωής να μοιράζεσαι και να δημιουργείς συντροφιά με τους φίλους σου.

Φωτό **Κώστας Παππάς**

Φωτό **Nikos Καρδαράς**

Share the 63 High spirit

Flashback! Πίσω στο 1997, τέσσερις φίλοι που μοιράζονταν παθιασμένα κοινές μουσικές προτιμήσεις -πανκ, σκα, ροκ- αποφάσισαν να ζήσουν τη ζωή τους και τις χαρές που προσφέρει η αίσθηση του να ανήκεις σε μια μπάντα φτιάχνοντας τους 63 High. Δεν το μετάνιωσαν! Δεκατρία χρόνια μετά, σήμερα δηλαδή, η παρέα μεγάλωσε. Οι Χρήστος Λιαγούρης, Αλέξης Δούμος, Πάρης Παπαδόπουλος, Πάνος Παπάζογλου και Takis κατέγραψαν τις ανησυχίες και τη δημιουργικότητά τους στην πρώτη τους επίσημη δισκογραφική δουλειά «Think Before Unzippin'», που περιλαμβάνει 23 τραγούδια. Το mastering του δίσκου έγινε στην Αμερική από τον Eddy Schreyer, ο οποίος ξέρει επίσης καλά τι σημαίνει ομαδικό πνεύμα και συντροφικότητα δουλεύοντας με τους Queen, MC Hammer, The Offspring, T.S.O.L, NOFX και Korn! Τολμηροί και ανεξάρτητοι, οι 63 High παίζουν παντού, ακούγονται παντού.

Share the Mary's Flower Superhead spirit

Οι κιθάρες του Ηλία, τα ντραμς του Θάνου και το μπάσο του Νίκου απαρτίζουν τον ήχο των Mary's Flower Superhead. Το 2007, όταν άνοιξαν τη συναυλία των Placebo, η Θεσσαλονίκη ήδη τους ήξερε από τις ζωντανές εμφανίσεις τους στα στέκια της πόλης. Η παρέα των βέρων, φίνων και ανεξάρτητων Θεσσαλονικέων, DIY αισθητικής, δεν έμεινε μόνο σε αυτό. Με τον πρόσφατο δίσκο τους «Sway» απέδειξαν τι μπορούν να κάνουν όποιοι επενδύουν στη γνώση, τη βιρτουοζιτέ και την ατίθαση καρδιά τους. Οι Mary's Flower Superhead είναι ο ορισμός της μπάντας που επέμεινε, δεν πρόδωσε τα post rock ιδανικά και τους πειραματισμούς της και επιβραβεύτηκε από έναν ορκισμένο πυρήνα φίλων της που την ακολουθεί κάθε φορά που παίζει live σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη κι αλλού... παντού.

advertorial

Original Irish spirit: The Bushmills story

Το Bushmills originals παράγεται σε ένα από τα παλαιότερα αποστακτήρια της Βόρειας Ιρλανδίας που βρίσκεται στο χωριό Bushmills. Ένα χωριό που μετρά πάνω από 400 χρόνια ιστορίας στην απόσταξη του ουίσκι... από το 1608! Το Bushmills originals παράγεται από τους ανθρώπους του χωριού με μεγάλο μεράκι, κάτι που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά. Αποστάζεται τρεις φορές σε χάλκινους αποστακτήρες και ωριμάζει σε βαρέλια που προέρχονται από παλαίωση ισπανικού κρασιού. Μια μοναδική τέχνη παραγωγής του περνά από γενιά σε γενιά μέχρι και σήμερα, δημιουργώντας ένα ουίσκι με ξεχωριστή γεύση! Γεύση πλούσια και απαλή που περικλείει ολόκληρη την Ιρλανδία σε ένα ποτήρι. Λόγω της ιρλανδέζικης καταγωγής του, το Bushmills εμπνέει μια στάση ζωής αυθεντική, πρωτοποριακή και αυθόρμητη, τέτοια που αξίζει να μοιραστείς μόνο με αληθινούς φίλους.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ...

Ίσως η Βρετανία δείχνει τον δρόμο: David Cameron, 43, Πρωθυπουργός. Nick Clegg, 43, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης. George Osborne, 39, Υπουργός Οικονομικών. Η Βρετανία ανανέωσε το πολιτικό της προσωπικό με το δημοκρατικότερο τρόπο: τις εκλογές. Κείμενο Σπύρος Πέγκας Φωτογραφία Charles Burns, «Illustration Now», Taschen

Από οργή και βία ξεχειλίζουν οι ελληνικοί δρόμοι. Τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τρομοκρατούν για μέτρα που θα έρθουν, αν και ποτέ δεν έρχονται σε αυτή τους τη μορφή. Οι συζητήσεις των πολιτών είναι έντονες και συνήθως εκδικητικές και διχαστικές: «γιατί εγώ και όχι ο άλλος». Το πολιτικό προσωπικό βρίσκεται κάπου αλλού, πάντως σίγουρα όχι εδώ, και η πλειοδοσία σε λαϊκισμό είναι ο κανόνας του δημόσιου λόγου. Και έτσι οι δρόμοι γεμίζουν δακρυγόνα και μολότοφ, σπασμένες βιτρίνες και κατεβασμένα μεταλλικά ρολά, οργή και κλάμα. Η βία στην ελληνική κοινωνία δεν είναι πια μόνο ψυχολογική. Είναι πραγματική.

Οι περισσότεροι κραυγάζουν, πετάνε συνθήματα, κατηγορούν. Και έτσι σκεπάζεται η πραγματικότητα, τα νούμερα που δε βγαίνουν, ο ψύχραιμος σχεδιασμός και η δομική αντιμετώπιση της οικονομικής και κοινωνικής παρακμής μας.

Η αποθεραπεία ενός εξαρτημένου είναι πάντα επώδυνη. Και η Ελλάδα είναι χρόνια εθισμένη στην κατανάλωση, στην παραβατικότητα, στην ασυδοσία και τον ωχαδερφισμό. Κατά την απεξάρτηση πονάνε οι συγγενείς του ασθενή, αλλά κυρίως πονάει ο ίδιος. Βασική προϋπόθεση για την οριστική αποθεραπεία είναι η αναγνώριση του προβλήματος του εθισμού του αρρώστου. Δεύτερο βήμα είναι η απόφαση, η θέληση του ασθενή να θεραπευθεί. Χωρίς τη δική του επιθυμία, καμία θεραπεία δεν είναι εφικτή. Τρίτο είναι η σωστή μέθοδος αποθεραπείας και η συνετή δοσολογία παροχής φαρμάκων και παυσίπονων. Η εξέλιξη της αποθεραπείας σε ένα ήρεμο και ισορροπημένο περιβάλλον επιταχύνει το χρόνο της ανάρρωσης. Από τις παραπάνω προϋποθέσεις ίσως καμία δεν εκπληρώνεται στην Ελλάδα του σήμερα.

Αλλά, επειδή τόσα έχουν ειπωθεί πια για όλα αυτά, ας αναφερθούμε σύντομα μόνο στο τελευταίο. Ποτέ άλλοτε, όσο τώρα, στη μεταπολιτευτική διαδρομή της Ελλάδας δεν υπήρξε η ανάγκη να επικρατήσει η ψυχραιμία, ο διάλογος, η εθνική ομοψυχία και η σύνεση, που θα μας πάνε μπροστά, αντί βαθύτερα στον πάτο. Η περιδίνηση στην οποία έχει μπει η χώρα είναι ιλιγγιώδης.

Η καταστροφολογική πρακτική αλλά και θεωρία επιτείνουν το κακό κλίμα στο εσωτερικό αλλά και στο εξωτερικό. Οι πιστωτές μας γίνονται πιο καχύποπτοι ως προς την επάρκειά μας και οι «συγγενείς» μας Ευρωπαίοι δυσανασχετούν για τη συμπεριφορά μας και είναι πρόθυμοι να μας «ευρω»-εγκαταλείψουν. Οι τουρίστες ακυρώνουν τις επισκέψεις τους και οι επενδυτές εξαφανίζονται.

Στο εσωτερικό μέτωπο οι φωνές για δήμευση περιουσιών πολιτικών, οι δημόσιες απειλές ενάντια σε βουλευτές, που εμείς ψηφίσαμε, οι κραυγές να πληρώσουν οι άλλοι (ποιοι άλλοι;), η άρνηση να δηλώσουμε όλοι μας συνυπεύθυνοι για την κατάσταση στην οποία έχουμε περιέλθει είναι χαρακτηριστικά ανώριμης και αποτυχημένης κοινωνίας. Εκτός από τη βία (σπασίματα και δολοφονίες), την αυθαιρεσία (αποκλεισμοί ελεύθερων προσβάσεων), οι βερμπαλιστικές απειλές και οι εκβιασμοί επιτείνουν το αρνητικό κλίμα και δε βοηθούν την κοινωνία να λειτουργήσει θετικά. Κι ο χρόνος που διαθέτει η Ελλάδα αυτή τη φορά δεν είναι ατελείωτος.

Υπάρχει ανάγκη η «σιωπηρή πλειοψηφία», που δεν ενστερνίζεται τη βία, που δε θέλει τις απειλές και την τρομοκρατία, που ψηφίζει τα αστικά κόμματα και τους δίνει σταθερά όλα αυτά τα χρόνια την πλειοψηφία στη Βουλή, να βγει μπροστά και να εκφραστεί. Η εντύπωση του μπάχαλου, της ανομίας, της παραβατικότητας που επικρατεί πρέπει να σκεπαστεί από τις φωνές των οπαδών της ειρηνικής συμβίωσης, της οικονομικής ανάπτυξης και προόδου, της νομιμότητας και του ήθους. Είναι η εποχή για να γράφονται σχεδόν ηθικογραφικά κείμενα, να λέγονται ξανά και ξανά τα αυτονόητα, να τονίζονται οι αξίες και το νόημα της ελευθερίας, της πραγματικά δημοκρατικής συνύπαρξης και της αλληλεγγύης.

Η αστική μας δημοκρατία και η κοινωνία των πολιτών, που μας έφεραν ευημερία, μετρημένη σε απόλυτους αριθμούς, οφείλει να προστατεύσει τον εαυτό της με δυναμικό τρόπο. Να βγει να πολεμήσει με τα ειρηνικά όπλα που διαθέτει, για να μην αναγκαστεί ποτέ ξανά να πιάσει στα χέρια της κανονικά όπλα.

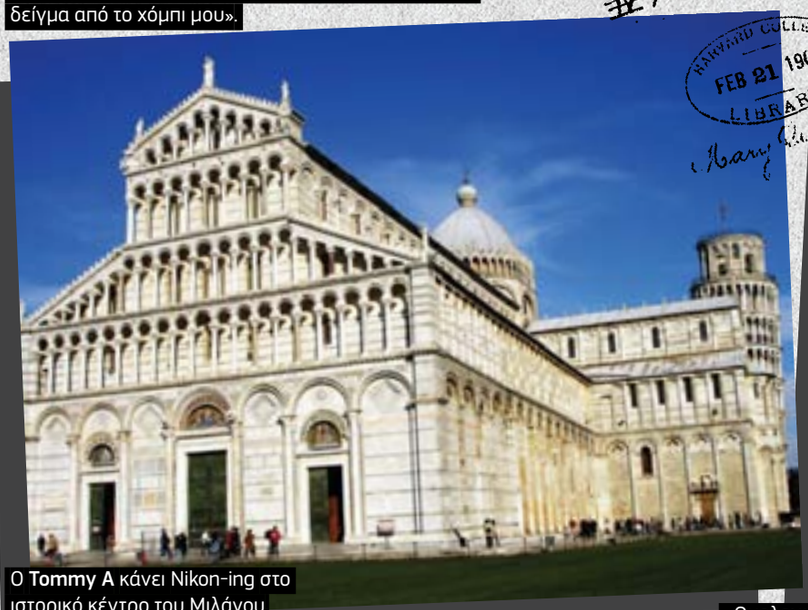
Και από τιμή... τιμάρα!
Να το φωνάξει ο τηλεβόας: **9.600 ευρώ, εγγύηση 3 ετών ή 100.000 χιλιομέτρων!** Dacia Sandero! Σας πάει πολύ γιατί είστε παιδιά της πόλης, γουστάρετε design, αναζητάτε υψηλό επίπεδο ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας. Και το βρήκατε. Dacia Sandero. Τρελά ευρύχωρο, τρελά οικονομικό, με μικρό κόστος συντήρησης και ελάχιστη κατανάλωση βενζίνης, ό,τι πρέπει για τον καιρό της οικονομικής κρίσης. Διατίθεται με βενζινοκινητήρα 1.2 lt, 75 ίππων και πετρελαιοκινητήρα 1.5lt, 85 ίππων και στη σελίδα 45 θα μάθεις περισσότερα για το «μικρό» με τη μεγάαλη προσωπικότητα.

Καρτ ποστάλ

Κοσμοπολίτικο περιοδικό σημαίνει και κοσμοπολίτες αναγνώστες. Αυτές είναι μερικές από τις εικόνες που μας στείλατε και μέσα τους κρύβουν εισιτήρια, διαβατήρια, ποίηση, τέχνη. Γεια σου, και στα χιλιόμετρά σου! Έχεις κι άλλες; Στείλε τις καρτ ποστάλ σου στο info@soulmag.gr και οι καλύτερες θα δημοσιεύονται.

Summer face... by Barcelona! Ο **Αλέξανδρος Γούλας** θυμάται το καταλάνικο καλοκαίρι και συμπληρώνει: «Γεια σας, φίλοι του SOUL, μπορεί να μην είμαι από Θεσσαλονίκη, ωστόσο με το SOUL έχω ένα πάθος. Θες το εξώφυλλο, θες τα θέματα, το κόλλημα είναι κόλλημα. Αποφάσισα κι εγώ να στείλω τις δικές μου Καρτ Ποστάλ. Ασχολούμαι έναν χρόνο με τη φωτογραφία και οι εικόνες που σας στέλνω είναι ένα δείγμα από το χόμπι μου».

Ο **Tommy A** κάνει Nikon-ing στο ιστορικό κέντρο του Μιλάνου.

«Ομολογώ πως η στήλη "Καρτ Ποστάλ" με προκάλεσε "στείλε, στείλε!". Είπα κι εγώ να στείλω, μιας και τα τελευταία χρόνια όταν βρίσκω λίγο χρόνο δεν κάνω τίποτα άλλο από το να ταξιδεύω και να φωτογραφίζω.» Ορίστε, λοιπόν, το Βελιγράδι από τον **Στέργιο Τ**.

CHIVAS

HERE'S TO GIVING
YOUR WORD
AND KEEPING IT.

LIVE WITH CHIVALRY

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Cannes 2010
Cinemascope

advertorial

Ράσελ Κρόου

Μπενίτσιο Ντελ Τόρο

Κυανή Ακτή! Το SOUL και το Chivas, Official Partner του κινηματογραφικού Φεστιβάλ Καννών, για 2η συνεχόμενη χρονιά, βρέθηκαν εκεί παρέα. Συντονιστήκαμε με την ατμόσφαιρα και τον mixing passion & pleasure ρυθμό της γιορτής. Βιώσαμε την απόλυτη film and life εμπειρία και απονέμουμε τα δικά μας βραβεία στην κινηματογραφική επιτομή της παγκόσμιας ελίτ! Βραβεία με κοινό άξονα τις ακλόνητες αξίες της φιλίας, του πάθους, της δημιουργίας, της πίστης στην ελευθερία, την τιμή και την αδελφοσύνη. Κείμενο **Γιώργος Παπαγεωργίου**

CHIVAS

LIVE WITH CHIVALRY

The first luxury night: Αναμφισβήτητα η 12η Μαΐου, το επίσημο glam άνοιγμα του πιο σημαντικού κινηματογραφικού φεστιβάλ στον κόσμο. Πάνω στο κόκκινο χαλί του Grand Theatre Lumiere συναθροίστηκαν κινηματογραφικοί σταρ, δημιουργοί, έμποροι ταινιών, φωτογράφοι, δημοσιογράφοι και κάμερες από όλη τη Γη, λιμουζίνες και, φυσικά, το ενθουσιασμένο πλήθος για το απαραίτητο celebrity spotting. Οι πιο επιδραστικοί άνθρωποι του κινηματογράφου δεν είναι τυχαίο πως για άλλη μια χρονιά στις Κάνες ένιωσαν όπως στο σπίτι τους, πιστοποιώντας πως παρά το πέρασμα του χρόνου οι βασικές αξίες του φεστιβάλ παραμένουν αναλλοίωτες: έμπνευση, πάθος, θετική ματιά για τη ζωή, δημιουργία με βάση έναν διαχρονικό κώδικα τιμής.

The most prestigious man: Ως πρόεδρος της κριτικής επιτροπής, ο Τιμ Μπάρτον ήταν η πιο prestigious παρουσία του 63ου Φεστιβάλ των Καννών. Ο Ζιλ Ζακόμπ, πρόεδρος του φεστιβάλ, χαιρέτισε την προεδρία του με μια ποιητική «ευρωπαϊκή» αποστροφή: «Είναι η πρώτη φορά που ένας καλλιτέχνης με ρίζες στο animation προεδρεύει της κριτικής επιτροπής του Φεστιβάλ των Καννών. Ένας κινηματογραφιστής με καρδιά από χρυσό και χέρια από ασήμι, ο Τιμ Μπάρτον είναι πρωτίστως και πάνω από όλα ποιητής. Είναι μάγος των οπτικών απολαύσεων που μετατρέπει την οθόνη σε νεραϊδοθαύμα. Ελπίζουμε η γλυκιά του τρέλα και το γοτθικό του χιούμορ να διαποτίσουν την Κρουαζέτ, φέρνοντας Χριστούγεννα σε όλους μας. Χριστούγεννα και Halloween». Ο Τιμ Μπάρτον απάντησε στην πρόσκληση με έναν πιο αμερικάνικο μπαρτονικό τρόπο: «Αφού έφαγα τα νιάτα μου παρακολουθώντας τριλογίες και 48ωρους μαραθώνιους ταινιών τρόμου, επιτέλους νιώθω έτοιμος γι' αυτό». Γνώριμος των Καννών από το 1995, όταν ήταν υποψήφιος με την ταινία «Ed Wood», ο Τιμ Μπάρτον έδωσε ίσως τον πιο ακριβή ορισμό του φεστιβάλ: «Όταν σκέφτεσαι Κάννες, σκέφτεσαι το παγκόσμιο σινεμά». Γεννημένος στην Καλιφόρνια το '58, υπήρξε από παιδί παθιασμένος με το σχέδιο και τις σκοτεινές ιστορίες. Από τον «Σκαθαροζούμπη» και τον «Ψαλιδοχέρη» μέχρι τον «Ακέφαλο καβαλάρη» και την πολυαναμενόμενη «Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων», ο Μπάρτον είναι ο πιο συνεπής γότθος παραμυθάς.

Most influential personality: «Αν οι Κάννες είναι ο παράδεισος των σκηνοθετών, τότε ο Ζιλ Ζακόμπ θα μπορούσε να ήταν κάτι σαν τον Άγιο Πέτρο, που σε περιμένει στην κορυφή της σκάλας, στην πύλη», έλεγε πέρσι γι' αυτόν χαρακτηριστικά ο Αλεχάνδρο Γκονζάλες Ιναρίτου. Ο Ζιλ Ζακόμπ, πρόεδρος του Φεστιβάλ των Καννών, καθώς και ο διευθυντής του Τιερί Φρεμό, απέδειξαν πως δίκαια θεωρούνται οι πιο επιδραστικοί άνθρωποι του ευρωπαϊκού και παγκόσμιου σινεμά.

A true global personality: Γεννήθηκε στη Νέα Ζηλανδία. Ισχυρίζεται πως έχει ρίζες από Νορβηγία και Μαορί. Ο παππούς του ήταν Ουαλός. Έχρισε πατρίδα του την Αυστραλία από παιδί. Εγκαταστάθηκε στην Αμερική το 1995. Πρωταγωνίστησε στην ταινία «Mystery, Alaska». Άνοιξε εστιατόριο στο Λονδίνο. Είναι μεγάλος φαν των Toronto Maple Leafs στο χόκεϊ. Στο ποδόσφαιρο υποστηρίζει την αγγλική Leeds United. Ο Ράσελ-Ρομπέν των Δασών-Κρόου ήταν η πιο διαπλανητική προσωπικότητα της Κρουαζέτ.

A real legend: Στα 80 του χρόνια, ο Ζαν-Λυκ Γκοντάρ ήταν ο αδιαφιλονίκητος θρύλος του 63ου Φεστιβάλ των Καννών. Με την αγάπη του για τις κινηματογραφικές εικόνες να συνοψίζεται στη φράση «Το σινεμά είναι η ωραιότερη απάτη του κόσμου» και με οκτώ από τις ταινίες του να συμπεριλαμβάνονται στη λίστα των «1001 ταινιών που πρέπει να δει κάποιος πριν πεθάνει», ο Γκοντάρ συμμετείχε στο διαγωνιστικό του φεστιβάλ (τμήμα «Ένα κάποιο βλέμμα») με την ταινία «Film Socialisme». Όσο για την κινηματογραφική του κοσμοθεωρία, την έχει ορίσει ο ίδιος προ πολλού: «Δε δημιουργώ μια ταινία, η ταινία με δημιουργεί». Ένας αέναος επαναστάτης δημιουργός που για άλλη μια φορά στοχεύει στη συλλογικότητα, την αλήθεια και την αδελφοσύνη, πιστεύοντας πως αυτά είναι οι γενεσιουργές αιτίες των πραγματικών κινημάτων.

Ζαν Λικ Γκοντάρ
Το κόκκινο χαλί
Άντονι Χόπκινς
Σία Λαμπέφ
CHIVAS REGAL
12
BLENDED SCOTCH WHISKY

A movie about freedom: Ο Ρίντλεϊ Σκοτ ανέλαβε τον δύσκολο ρόλο να ξαναδιαβάζει την ιστορία του «Ρομπέν των Δασών», μιας αρχετυπικής και διαχρονικής φιγούρας που συμβολίζει την περιπέτεια, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία. Μέσα σε καιρούς αξιακών κρίσεων, η ταινία που προβλήθηκε στην τελετή έναρξης του φεστιβάλ πιστοποίησε την ανάγκη να επιστρέψουν οι ηρωικές αξίες και η δύναμη του καλού.

A movie about honour: Ο Αλεχάνδρο Γκονζάλες Ινιαρίτου, από το «Amores Perros» μέχρι τα «21 Γραμμάρια» και τη «Βαβέλ», έχει σκιαγραφήσει σε διάφορες εκδοχές το πρότυπο «man of honor». Στις Κάννες επανήλθε με το «Biutiful», με πρωταγωνιστές δύο παιδικούς φίλους με διαμετρικά αντίθετη εξέλιξη: έναν παράνομο κι έναν αστυνομικό με δικούς τους κώδικες τιμής και φιλίας.

A positive point of view on life: Στο παρελθόν έχει δηλώσει: «Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα σταυροδρόμι. Ο ένας δρόμος οδηγεί στην απελπισία και την απόγνωση κι ο άλλος στον αφανισμό. Ας προσευχηθούμε να κάνουμε τη σωστή επιλογή». Κι όμως, στα 75 του, ο Γούντι Άλεν (και οι ταινίες του) είναι η επιτομή της αισιοδοξίας. Απόδειξη η νέα ταινία που παρουσίασε στις Κάννες. Το «You Will Meet a Tall Dark Stranger» ήταν, όπως περιγράφεται μέσα από την αντίστοιχη σελίδα στο facebook: «Λίγο ρομάντζο, λίγο σεξ, λίγες προδοσίες, και εκτός από αυτά, και μερικά γέλια».

A view of passion created to be shared: Οικολόγος, ακτιβιστής, αιρετικός, επαναστάτης, πολιτικοποιημένος. Πάντα παθιασμένος. Έριξε γροθιές στους παπαράτσι που τον ακολουθούσαν, τα έβαλε με τον Λευκό Οίκο, έτρεξε να βοηθήσει τους πληγέντες της Νέας Ορλεάνης από την Κατρίνα, πρωταγωνιστεί σε ταινίες με νόημα. Όπως το «Fair Game» του Νταγκ Λάιμαν, βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα. Ο Λευκός Οίκος «δίνει» γυναίκα-πράκτορα της CIA προκειμένου να εκδικηθεί τον σύζυγό της, ο οποίος στο παρελθόν είχε προβεί σε αποκαλύψεις περί των όπλων μαζικής καταστροφής του Σαντάμ. Είναι σύμπτωση το γεγονός ότι ο Σον Πεν είχε πλήρωσε κάποτε 56 χιλιάδες δολάρια στην «Washington Post» για να καταχωρήσει τη θέση του για την επίθεση στο Ιράκ;

A higher level of fulfillment: Έχει μπει δεκάδες φορές σε λίστες με τους Top Movie Stars Όλων των Εποχών. Έχει κερδίσει ένα Όσκαρ, 37 κινηματογραφικά βραβεία, ενώ μετράει 30 υποψηφιότητες. Έχει αποκτήσει τον χώρο του στο Hollywood Walk of Fame. Τον συγκρίνουν με τον Ρίτσαρντ Μπάρτον. Έχει παρασημοφορηθεί από τη Μεγάλη Βρετανία. Είναι Ιππότης και Σερ. Είναι μέλος του Royal Shakespeare Company. Υπάρχουν δύο δραματικές σχολές στον κόσμο με το όνομά του. Πλήρης από διακρίσεις και τιμές, ο Άντονι Χόπκινς δήλωσε παρών και στη ταινία του Γούντι Άλεν «You Will Meet a Tall Dark Stranger».

An early stage career: Ο Σία Λαμπέφ, πρωταγωνιστής του Όλιβερ Στόουν στην ταινία «Wall Street - Money Never Sleeps», είναι μόλις 24! Ο Καλιφορνέζος με πατέρα κλόουν, που ξεκίνησε την καριέρα του ως stand-up κωμικός και βρήκε τον μάνατζέρ του από τον χρυσό οδηγό, έχει ήδη στην κατοχή του ένα Emmy. Είναι του ανεξάρτητου σινεμά, παίζει ντραμς, έχει παίξει χιπ χοπ στο «Viper Room» του Τζόνι Ντεπ, έχει δημιουργήσει ήδη μια δισκογραφική και μια κινηματογραφική εταιρία παραγωγών. Με πατριό και μέντορά του τον Γιον Βόιτ και επιρροές τον Ντάστιν Χόφμαν και τον Τζον Τορτούρο, οι θεατές μπορούν στο μέλλον να ποντάρουν πάνω του.

From boy to man: Από τη Λας Πάλμας, το ράγκμπι και τις μικρού μπάτζετ ισπανικές τηλεταινίες στο Χόλιγουντ, στα Όσκαρ, στις Κάννες: Ο Χαβιέρ Μπαρδέμ έχει διανύσει πολλά επαγγελματικά χιλιόμετρα μέσα σε λίγα μόλις χρόνια. Το ανέμελο αγόρι του «Jamon Jamon» ωρίμασε επαγγελματικά όσο λίγοι συνομήλικοί του. Το αποδεικνύουν και οι αριθμοί: Είναι ο πρώτος Ισπανός με Όσκαρ, καθώς κι ένας από τους μόλις 8 ηθοποιούς του παγκόσμιου κινηματογραφικού στερεώματος που κέρδισε Όσκαρ, BAFTA, Critics' Choice, Χρυσή Σφαίρα και SAG για έναν ρόλο. Μέλος της κριτικής επιτροπής στις Κάννες το 2005, φέτος ήρθε στη Γαλλία ως προεξέρχον μέλος του καστ του «Biutiful» του Αλεχάνδρο Γκονζάλες Ινιαρίτου.

International status: Το Chivas ήταν για άλλη μια χρονιά Official Partner του κινηματογραφικού Φεστιβάλ Καννών. Ο θρύλος, η λάμψη, οι αξίες και η ιστορία του συμβαδίζουν με την globalite, την απόλαυση και το πάθος των εικόνων που φιλοξενήθηκαν στις Κάννες.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το www.chivas.com

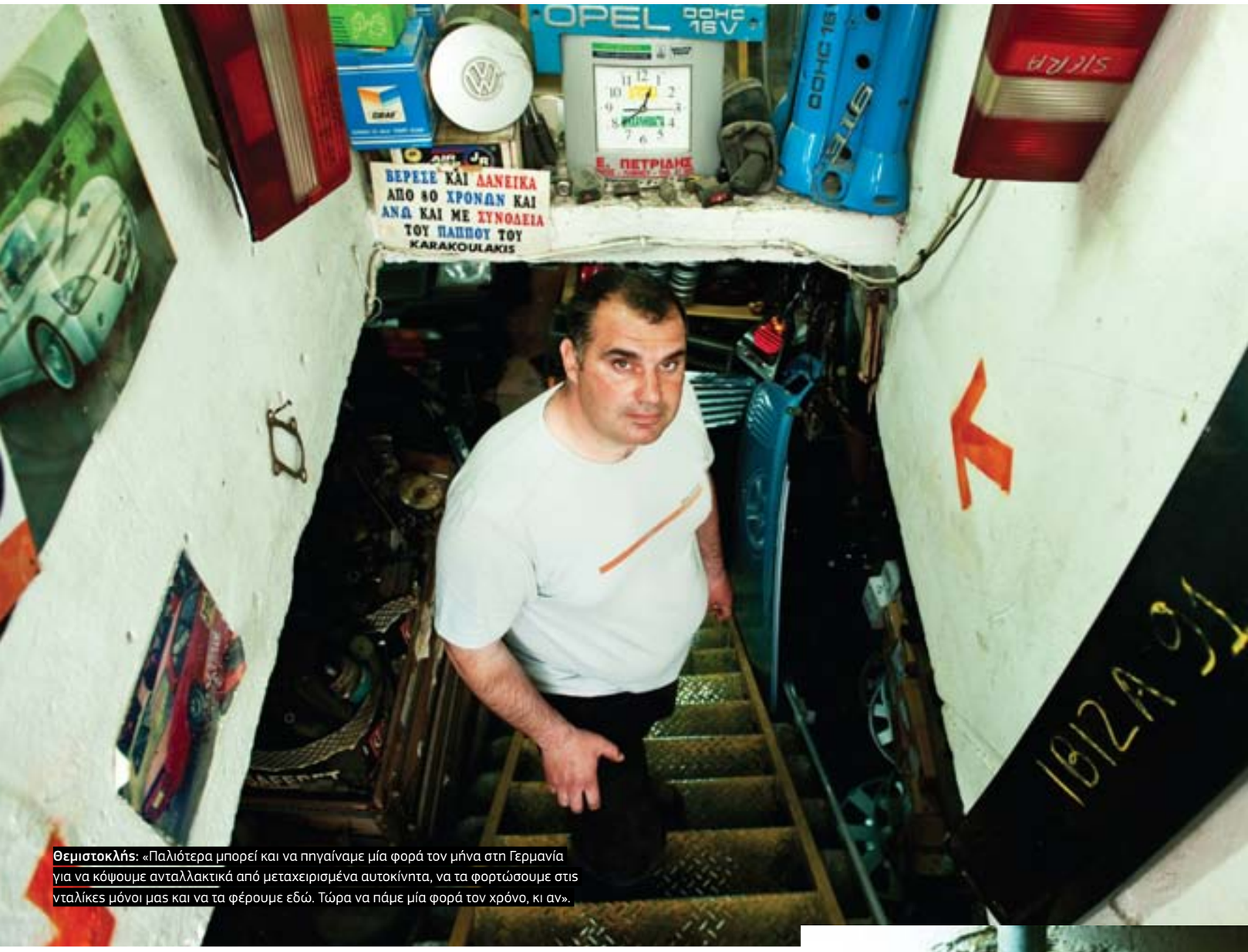
Γρηγόρης: «Είμαστε πιο παλιοί και από τις πουτάνες».

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Τα παλιά μαστόρια ξέρουν

Το αυτοκίνητό σου θέλει φτιάξιμο ή μήπως η «πάπια» σου «πείραγμα»; Το 'χουμε! Βαρδάρης, οδός Οδυσσέως. Σασμάν, διάσπαρτοι καθρέφτες, φανάρια στοιβαγμένα, λαδίλα κι έντονη μυρωδιά γράσου. Πάμε γκαραζόβολτα; Κείμενο **Χρήστος Δούρας** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Θεμιστοκλής: «Παλιότερα μπορεί και να πηγαίναμε μία φορά τον μήνα στη Γερμανία για να κόψουμε ανταλλακτικά από μεταχειρισμένα αυτοκίνητα, να τα φορτώσουμε στις νταλίκες μόνοι μας και να τα φέρουμε εδώ. Τώρα να πάμε μία φορά τον χρόνο, κι αν».

Οδός Οδυσσέως: μια μικρή παράλληλος της Λαγκαδά, πίσω από τον «Μαρινόπουλο», ένας ιδιότυπος δρόμος. Βρίσκεις μόνο μαγαζιά που πουλούν ανταλλακτικά για αυτοκίνητα και μηχανάκια και τίποτε άλλο! Η ιστορία της Οδυσσέως ξεκινάει όταν οι Θεσσαλονικείς άρχιζαν να αποκτούν τα πρώτα τους αμάξια. Οι παλιοί την ονόμαζαν «μαύρη αγορά», πιθανότερα λόγω της μαυρίλας από τα γράσα, τις μηχανές και τα λοιπά εξαρτήματα. «Είμαστε πιο παλιοί και από τις πουτάνες», μου λέει γελώντας ο Γρηγόρης, και με εισάγει στα μυστικά του δρόμου. «Παλιά ήταν τούρκικος δρόμος, καλντερίμι, πλακόστρωτος. Η άσφαλτος ήρθε πολύ μετά από ό,τι στους υπόλοιπους δρόμους του κέντρου της Θεσσαλονίκης». Το διαπιστώνω και μόνος μου στα έργα παραδίπλα, που έχουν φανερώσει τη μορφή του δρόμου πριν το λίφτινγκ. Ωστόσο, μου τρώει το μυαλό ο Βαρδάρης κι η μυθολογία του, οπότε ξεκινάω από τα «ροζ», μπας και κονομήσουμε καμία πιπεράτη ιστορία.

«Τι φάση εδώ; Πώς συνυπήρχαν τα δικά σας μαγαζιά με τα "άλλα";» ρωτάω. «Τα περισσότερα μπουρδέλα και μπαράκια ήταν στην Αφροδίτης, αλλά είχε και σε αυτόν τον δρόμο. Μετά κλείσανε και γίνανε μαγαζιά με ανταλλακτικά. Αν δεις, μερικά έχουν δύο τουαλέτες. Δεν υπήρχε ποτέ πρόβλημα - ο καθένας τη δουλειά του. Θυμάμαι κάποτε που είχαν έρθει κάτι πελάτες από επαρχία για ανταλλακτικά και τους είδαμε να βγαίνουν την άλλη μέρα το πρωί από τα μπαράκια». Το τερπνόν μετά του ωφελίμου, δηλαδής.

Δύσκολο πράμα πάντως η κακή φήμη: «Το πρόβλημα που έχουμε είναι ότι κάποιος κόσμος που μας επισκέπτεται είναι καχύποπτος, καθώς υπήρχε ένα "όνομα" για τον δρόμο. Ίσως ευθύνονται οι παλιότεροι, καθώς μπορούσαν να σου πουλήσουν ακόμη και τον αέρα», συμπληρώνει ο Ηλίας. «Ο κόσμος, βέβαια, συνεχίζει να έρχεται κάπως προκατειλημμένος και το παίζει σχετικός, χωρίς να ξέρει. Μας έχουν ζητήσει με υφάκι ένα "διαφορετικό αυτοκινήτου" (αντί για διαφορικό) και μία "υδραυλική Αγγλία" (αντί για αντλία). Άλλες φορές ζητάνε φανάρι, ενώ θέλουν φτερό. Μες τη δουλειά μας είναι να καταλάβουμε και τι θέλει ο άλλος».

Έλα στον θείο!

Η Οδυσσέως δεν έχει target group, ο κόσμος που έρχεται είναι όλων των ειδών, μου λένε. Στην προσπάθειά μου να κάνω ενθαρρυντικούς αταξικούς συνειρμούς, ο Σούλης, dj σε παμπ («Τις πρόλαβες; Δεν τις πρόλαβες») της Γερμανίας το '70, σπεύδει να με αποθαρρύνει και να διαψεύσει τους υπόλοιπους: «Έλα, μωρέ, μην τους ακούς, φτωχαδάκια έρχονται κι αγοράζουν από δω».

Μαθαίνω ότι τη δεκαετία του '90 τα μαγαζιά δούλευαν πολύ με Γιουγκοσλάβους, που έρχονταν να αγοράσουν ανταλλακτικά κι εμείς πηγαίναμε στη χώρα τους για να αγοράσουμε μπασκετμπολίστες. Λίγο άνισο το νταλαβέρι, αλλά δε γαμιέται, «οι συνθήκες μας έκαναν και μάθαμε και τη γλώσσα», επισημαίνει ο Γρηγόρης. Οι άνθρωποι της δουλειάς είναι έτοιμοι να σε εξυπηρετήσουν όποια γλώσσα κι αν μιλάς. Θα τη μάθουν στο άψε σβήσε κι, αν έχεις απορία πώς λέγεται το καρμπυρατέρ στα ξένα, πάλι «καρμπυρατέρ» θα λέγεται. Η γλώσσα του αυτοκινήτου είναι σαν την εσπεράντο:

HONDA CR-Z

Take it! Το Honda CR-Z είναι το πρώτο υβριδικό σπορ κουπέ στον κόσμο. **Taste it!** Για να νιώσεις τον δυναμικό σχεδιασμό του, τις αεροδυναμικές του γραμμές και το προχώ εσωτερικό ντιζάιν. **Drive it!** Με στιλ οδήγησης ανάλογα με τη διάθεσή σου, κανονική, σπορ, υβριδική. Να γιατί το Honda CR-Z, διαθέσιμο απο τον Ιούνιο, είναι το πιο ακατανίκητο αυτοκίνητο του πλανήτη.

advertorial

Δυναμικό όπως η νέα εποχή, εναλλακτικό όπως ο κόσμος που ονειρεύεσαι, προχωρημένο όπως ο τρόπος που σκέφτεσαι. Οδηγώντας το Honda CR-Z, η μοναδική εμπειρία που μπορεί να σου προσφέρει το αγαπημένο σου αυτοκίνητο γίνεται ακόμα πιο συναρπαστική. Το πρώτο sport coupe με hybrid χαρακτήρα τρέχει με αυτοπεποίθηση. Με νέο αεροδυναμικό σχήμα και αθλητική εμφάνιση, το εξωτερικό του Honda CR-Z έχει σφηνοειδές σχήμα με χαμηλό καπό και μεγάλο πλάτος για να αισθάνεσαι πιο σίγουρος από ποτέ. Με φαρδύ μετατρόχιο και κοντό μεταξόνιο για να συμπεριφέρεσαι ευέλικτα κάθε στιγμή. Το Μοναδικό Σύστημα Οδήγησης 3 Προγραμμάτων (3-Mode Drive System) προσαρμόζει το σύστημα διεύθυνσης, την απόκριση του γκαζιού και την υποβοήθηση IMA σύμφωνα με τις ανάγκες σου. Στο ταξίδι που θέλεις ζωηρά γκάζια, έχεις την επιλογή Sport Mode. Στους αγχωτικούς ρυθμούς της πόλης, η ένδειξη Econ Mode σου εξασφαλίζει οικονομία στα καύσιμα. Στις συνηθισμένες διαδρομές, η προτίμηση Normal Mode παρέχει ισορροπία σε επιδόσεις, εκπομπές ρύπων και οικονομία. Το CR-Z αλλάζει τις υπάρχουσες αντιλήψεις.

Ο κινητήρας 1.5 i-VTEC σε συνδυασμό με το παράλληλο υβριδικό σύστημα IMA ρυθμίζει τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Το παγκοσμίως πρώτο 6-τάχυτο μηχανικό κιβώτιο σε συνδυασμό με υβριδικό σύστημα κίνησης σε φέρνει ακόμα πιο κοντά στην τεχνολογία του μέλλοντος. Το ειδικά σχεδιασμένο cockpit με τρισδιάστατα όργανα σου εξασφαλίζει τον πλήρη έλεγχο που πάντα ήθελες από το αυτοκίνητό σου.

Με άνεση και με αισθητική, με εξωτερική σχεδίαση που παραπέμπει στο θρυλικό στιλ του CR-X από τα eighties, το διαιρούμενο πίσω παρμπρίζ και η χαμηλή κεκλιμένη οροφή παραπέμπουν ξεκάθαρα σε coupe, το οποίο όμως συνδυάζεται με ένα γεμάτο καμπύλες ανάγλυφο αμάξωμα. Οι μπλε φιμέ προβολείς του CR-Z τονίζονται από φώτα ημέρας LED, που είναι τοποθετημένα στο κάτω τμήμα των εμπρός φώτων τονίζοντας το πλάτος και το κομψό του sport outfit. Στον εσωτερικό σχεδιασμό το ταμπλό του νέου coupe έχει διάταξη δύο επιπέδων, έξι αερόσακους, ενεργά προσκέφαλα, Vehicle Stability Assist και Hill Start Assist. Κάθε CR-Z είναι εφοδιασμένο με Έλεγχο Κλιματισμού, CD player 6 ηχείων, USB iPod link και διακόπτη εκκίνησης του κινητήρα. Drive it, taste it, take it! Το νέο Honda CR-Z είναι έτοιμο να σε πάει παντού!

Drive it, taste it, take it!

HONDA
The Power of Dreams

Ηλίας: «Μας έχουν ζητήσει με υφάκι ένα "διαφορετικό αυτοκινήτου" (αντί για διαφορικό) και μία "υδραυλική Αγγλία" (αντί για αντλία). Άλλες φορές ζητάνε φανάρι, ενώ θέλουν φτερό. Μες τη δουλειά μας είναι να καταλάβουμε και τι θέλει ο άλλος».

μπορείς να συνεννοηθείς παντού.

Οι περισσότερες επιχειρήσεις είναι οικογενειακές και πέρασαν από πατέρα σε γιο. Πλέον βρισκόμαστε στην τρίτη γενιά, κι αμέσως αντιλαμβάνεσαι το κλίμα. «Οι σχέσεις μεταξύ μας είναι καλές. Είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε καλές σχέσεις», ακούω να λέει ο κύριος Επαμεινώνδας. Το παρατσούκλι του είναι «θείος», και εκτός από τα ανταλλακτικά, στο μαγαζί του προσφέρονται τσίπουρο, ρετσίνα, συζήτηση και ψυχανάλυση. Εξηνταφεύγα, ήρεμος και γελαστός. Το παρουσιαστικό του με ψήνει να αράξω για τις έξτρα υπηρεσίες, από τη στιγμή που «δεν έκο αυτοκίνητο, καρντιά μου»...

Κοιτώντας τα καταστήματα μου έρχεται στο νου μια μακροχρόνια απορία για τα ανταλλακτικατζίδικα. Πώς γίνεται να υπάρχει τάξη σε αυτό το χάος, ποιο σύστημα ταξινόμησης και μηχανογράφησης μπορεί να υπάρχει, πώς βγάζουν, τέλος πάντων, άκρη οι ιδιοκτήτες μέσα σε όλον αυτόν τον σωρό; Η απάντηση είναι απόλυτη: το μυαλό. «Εμείς ξέρουμε τα πάντα για το μαγαζί, γνωρίζουμε πού είναι το κάθε πράμα. Το κομπιούτερ δε βοηθάει», μου απαντούν σχεδόν ομόφωνα οι άνθρωποι της Οδυσσέως.

Οι κάγκουρες δε μένουν πια εδώ!

Η λέξη που αυτή τη στιγμή πρέπει να έχει υποσκελίσει το «μαλάκας» σε χρήση και σε επανάληψη από τους Έλληνες είναι η «κρίση». Σε οποιαδήποτε κουβέντα γίνεται, αναφέρεται άπειρες φορές. Πόσο μάλλον όταν μιλάμε για το εμπόριο. «Τα πράγματα δεν πάνε καλά, μαγαζιά κλείνουν, τα λειτουργικά έξοδα μεγαλώνουν», μου εξηγεί ο Βασίλης, αν κι ένα ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι σε αντίθεση με την υπόλοιπη Θεσσαλονίκη τα νοίκια στην περιοχή παραμένουν σταθερά. Ίσως γι' αυτόν τον λόγο έχουν έρθει και οικογένειες να κατοικήσουν εδώ.

Τι γίνεται όμως με όλους αυτούς τους περίεργους τύπους που «φτιάχνουν» τα αμάξια τους, αυτούς με τα φιμέ τζάμια και τα υπερηχοσυστήματα; (μόνο αυτά ξέρω από αμάξια) Έρχονται από δω; «Μπα, πάνε και αυτοί. Οι δεκαετίες '80-'90 ήταν χρυσές εποχές για τις μετατροπές. Τώρα ο κόσμος κοιτάει απλώς να βολευτεί», μου ξεδιαλύνει το τοπίο ο Βασίλης. Η κρίση χτύπησε και τους κάγκουρες. Το κόβω κάπως έτσι να ξεκινάει η επανάσταση.

Οι μοναδικοί που φαίνεται να μη νοιάζονται και πολύ από κρίση είναι κάτι πιτσιρικάδες παραπέρα, που «πειράζουν» τα μηχανάκια τους. Κωλοφάναρο lexus με μπλε φωτισμό, βγαλμένο πίσω φτερό, τρυπημένη εξάτμιση και φουλ θόρυβος, ακόμη και με 5 χιλιόμετρα την ώρα. Ο ήχος αυτός μοιάζει να είναι το σάουντρακ του δρόμου. Μετά από λίγη ώρα τον «ακούς» όλο και λιγότερο, κάθεται πλέον πιο αρμονικά στα αφτιά σου.

Στο μαγαζί με τα μηχανάκια συναντάω τον Γιώργο και τη μητέρα του, τη Μαρία, μια από τις δύο

DACIA

Με τέτοιο εξοπλισμό σε τόσο χαμηλές τιμές δε θα ξέρεις ποιο να διαλέξεις!

Dacia Sandero Stepway
ΜΕ €10.990

Dacia Sandero
ΜΕ €9.600

Νέος κινητήρας
1.2lt – 16V 75hp

3 ΧΡΟΝΙΑ ΕΓΓΥΗΣΗ ή 100.000 χλμ.

DACIA
GROUPE RENAULT

Η ζωή στην πόλη είναι συναρπαστική επειδή έχει επιλογές. Για τις καθημερινές διαδρομές επίλεξε το Dacia Sandero. Με κινητήρα 1.2lt, 75hp και με κατανάλωση που δεν ξεπερνά τα 5,9lt /100km, είναι σίγουρα η ιδανική λύση για κάθε μετακίνηση. Αν βλέπεις τα εμπόδια της πόλης σαν περιπέτεια, τότε σου ταιριάζει το νέο Dacia Sandero Stepway. Με δυναμική εμφάνιση, υπερυψωμένο αμάξωμα, κινητήρα 1.6lt, 90hp και πραγματικά πλούσιο βασικό εξοπλισμό. Όποια κι αν είναι η επιλογή σου, να είσαι σίγουρος ότι θα σε συναρπάσει.

www.dacia.gr | Η πραγματικότητα είναι συναρπαστικά απλή.

24ωρη γραμμή Dacia Info Line 800-11-11011, e-mail: daciainfo@pgaellada.gr

Dacia Sandero Stepway: Εκπομπές CO_2 (gr/km): 180, Κατανάλωση (lt/100km): Μικτός κύκλος 7,6
Dacia Sandero: Εκπομπές CO_2 (gr/km): 120-139, Κατανάλωση (lt/100km): Μικτός κύκλος 4,6-5,9

Η DACIA συνιστά elf

Βασίλης: «Οι δεκαετίες '80-'90 ήταν χρυσές εποχές για τις μετατροπές. Τώρα ο κόσμος κοιτάει απλώς να βολευτεί».

γυναίκες που δουλεύουν στην περιοχή, η οποία πριν το '95 ήταν άβατο για το ασθενές φύλο. Πιο δίπλα ο Θεμιστοκλής, αραχτός, απολαμβάνει το φραπεδάκι του στην πλαστικούρα και πειράζει τον κόσμο. Μου εξηγεί τα προβλήματα: «Δύσκολη δουλειά, μη βλέπεις τώρα που καθόμαστε. Παλιότερα μπορεί και να πηγαίναμε μία φορά τον μήνα στη Γερμανία για να κόψουμε ανταλλακτικά από μεταχειρισμένα αυτοκίνητα, να τα φορτώσουμε στις νταλίκες μόνοι μας και να τα φέρουμε εδώ. Κρύο και πολύ κουβάλημα. Τώρα να πάμε μία φορά τον χρόνο, κι αν». Η κρίση που λέγαμε.

Μαστοράντζα blues

Ο ΠΑΟΚ δεσπόζει στους ελάχιστους κενούς χώρους των τοίχων, εκεί όπου δε στοιβάζονται τιμόνια και μπουλόνια. Υπάρχουν κι αρειανοί, αλλά, ντάξει, η περιοχή ΠΑΟΚοκρατείται. «Ο ΠΑΟΚ δεν έχει ανταλλακτικά», μου λέει ο Βασίλης, και σκέφτομαι τον Σάντος να περνάει από δω Σάββατο πρωί για να βρει λύσεις για την επίθεση. Ένα διπλό διαφορικό ή ένα μπουζί μήπως κάνει;

«Πάτε στον Γιώργο, είναι από τους πιο παλιούς, θα σας μιλήσει», μας λένε, κι εμείς σπεύδουμε να τον βρούμε. Πάνω από 30 χρόνια στο κουρμπέτι, μας λέει κι αυτός για τα παλιά με νοσταλγία, απογοητευμένος από την τωρινή κατάσταση. «Δεν έχει δουλειά, να κι εγώ σε έναν μήνα κλείνω». Ο Γιώργος, από μικρό παιδί στην πιάτσα, έχει δει πολλά, μας λέει και για τους παλιούς που τον είχαν υπό την επιστασία τους, τον φωνάζανε «μασκότ». Μας λέει για τα γλέντια που κάνανε και πώς γκρεμίζανε τα σκυλάδικα της εποχής σε μία νύχτα: «Υπήρχαν λεφτά τότε».

Περιπλανιόμαστε στον δρόμο ταξιδεύοντας στο παρελθόν του και γνωρίζοντας όλο και πιο παλιούς επαγγελματίες του. Καταλήγουμε στον κυρ-Στέργιο, 77 χρονών, συνταξιούχο πλέον. Κάθεται έξω από το παλιό του μαγαζί, έρχεται εδώ καθημερινά. Βρίσκεται στην Οδυσσέως από το '50. «Εδώ γεννήθηκα», μας λέει. «Παλιά δεν είχε μόνο μαγαζιά με ανταλλακτικά, είχε τσαρουχάδικα και ρούχα. Αλλά πήγαινε καλά η δουλειά με τα ανταλλακτικά, οπότε άνοιξαν όλο τέτοια μαγαζιά». Είναι που σταματήσαμε να προτιμάμε και τα τσαρούχια για την υπόδησή μας, άσχετα που όλοι μέσα με αυτά είμαστε. «Οι άνθρωποι στα χρόνια μου ήταν πιο μπεσαλήδες, πιο ντόμπροι. Ήταν καλά, δεν είχε φασαρία, δεν είχε κλεφτρόνια». Προσπαθώ να καταλάβω αν εννοεί πορτοφολάδες και μικρολωποδύτες ή πολιτικούς και τραπεζίτες. Who knows;

Vespa GTS 300 SuperSport

It's a Vespassion!

Δεν είναι σκούτερ, είναι «μύθος». Γράφοντας ιστορία με τα χιλιόμετρά της, έρχεται για να δώσει νέα ερμηνεία στον όρο «σπορτίφ». Η Vespa GTS 300 SuperSport σε πηγαίνει εκεί ακριβώς που σε περιμένει το προσωπικό σου στιλ.

advertorial

Νέα και ωραία

Νέες δίχρωμες ζάντες, μαύρες με ασημί στεφάνι, σε μεταφέρουν πίσω στο χρόνο και υπογραμμίζουν το σπορ χαρακτήρα της Vespa. Η Vespa GTS 300 SuperSport βρίσκει την ισορροπία ανάμεσα στο design και τα tech χαρακτηριστικά. Σχεδιασμένη με γρίλιες και αεραγωγούς που τη διαφοροποιούν από κάθε προηγούμενο μοντέλο. Ανανεωμένη, με πιο αθλητική σέλα για μεγαλύτερη άνεση. Εξοπλισμένη με το μονοκύλινδρο, υγρόψυκτο τετραβάλβιδο κινητήρα 278 κ.εκ. της Piaggio, ο οποίος αποδίδει 21 ίππους. Ακαταμάχητη, με στοιχεία «φετίχ», όπως το κόκκινο ελατήριο του μπροστινού αμορτισέρ. Επώνυμη, με το λογότυπο SuperSport να διατρέχει το πίσω πλαϊνό καπάκι της. Ενισχυμένη στα φρένα της, με δίσκους στο μπροστινό και πίσω μέρος της. Όπως και αν τη δεις, η Vespa GTS 300 SuperSport βλέπει τον κόσμο με τη δική της φιλοσοφία. Τρέχει με πάθος για το μέλλον, φέρνει την αλλαγή εδώ και τώρα!

Σούπερ Ντούπερ

Δεν είναι λεξάντα, γι' αυτό έχει φροντίσει τα πάντα. Η Vespa GTS 300 SuperSport έχει ρεζερβουάρ που μπορεί να φιλοξενήσει περισσότερα από 9 λίτρα, με χαμηλή κατανάλωση καυσίμου για να μη σε «πουλήσει» ποτέ στο δρόμο και βολικό μέγεθος για να έχεις χώρο για το κράνος σου και το κράνος της. Το άκαμπτο σασί της ξεχωρίζει για τις 12'' ρόδες της και η μπροστινή ανάρτησή της με τον κλασικό ταλαντευόμενο άξονα τρώει τους κραδασμούς προσφέροντας ευχάριστες βόλτες κάθε στιγμή. Στα φρεναρίσματα η μύτη δε «βουτάει». Με καλή ροπή που βοηθά στην ελαστικότητα, η Vespa GTS 300 SuperSport προσπερνάει εύκολα στο δρόμο τα ασυνήθιστα και τα συνηθισμένα, ενώ ταυτόχρονα σε γλιτώνει από τις συχνές αλλαγές ταχυτήτων. Με τον ασυμβίβαστο χαρακτήρα της και την αισιόδοξη διάθεσή της, η Vespa GTS 300 SuperSport γυρνάει με δύο ρόδες τον πλανήτη έχοντας κάθε φορά να πει και μια ξεχωριστή ιστορία. Τη δική σου.

Διαθέσιμη στα σημεία πώλησης Piaggio.
Πληροφορίες Piaggio Hellas, T: 210 7572 100

www.gr.vespa.com

Χάρης Θεοφράστου

Καρδιοκατακτητής

Ο κύριος «Επί Τροχών» σε μια συνέντευξη εφ' όλης για αμάξια, χιλιόμετρα, θρύλους, κόλπα, συμβουλές, αναμνήσεις, γκάζια και φυλές. Γιατί ο Χάρης Θεοφράστου ήταν, είναι και θα είναι το μεγαλύτερο αλάνι των ελληνικών δρόμων. Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου Φωτογραφία Κώστας Αμοιρίδης Βοηθός Φωτογράφου Νίκος Καρδαράς

Πόσο χρονών άρχισες να οδηγείς και τι αμάξι;

Η πρώτη μου επαφή με το τιμόνι έγινε σε ηλικία 5 ή 6 ετών. Πάνω σε ένα Jeep Willis με αναμμένη μηχανή, κατέβασα το χειρόφρενο και οδήγησα 200 μέτρα, μέχρι το επόμενο χαντάκι. Πρώτη συνειδητή οδήγηση: 14 χρονών περίπου, τότε που πάνω-κάτω αρχίζουμε να μαθαίνουμε, οδήγησα το κλεμμένο μητρικό Triumph Herald 1200· πολύ ωραίο αυτοκινητάκι.

Τι αυτοκίνητο οδηγείς σήμερα;

Έχω την τύχη να οδηγώ όλα τα αυτοκίνητα που με ενδιαφέρουν και τα περισσότερα μοντέλα που κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά, τα οποία λόγω επαγγέλματος πρέπει να οδηγήσω για να έχω άποψη. Έτσι, οδηγώ ό,τι βρω και ό,τι πρέπει, προκειμένου να ενημερώσω τους ακροατές μου κι όσους εμπιστεύονται την άποψή μου όσον αφορά ένα αυτοκίνητο.

Είσαι καλός οδηγός; Πόσα ατυχήματα έχεις στην καριέρα σου;

Πιστεύω ότι είμαι πολύ προσεκτικός οδηγός. Οδηγώ πολύ συγκεντρωμένος (ακούω μεν μουσική, αλλά δε θέλω να μου μιλούν), σαν να πρόκειται να μου επιτεθεί κάποιος. Ειδικά στην Ελλάδα, έχω την αίσθηση ότι σε κάποιο σταυροδρόμι θα βγει κάποιος, περιμένω ο μπροστινός μου να κάνει γκελ, περιμένω το αναπάντεχο συνέχεια κι έτσι έχω τεταμένη την προσοχή μου. Γι' αυτό, αναλόγως με τα χιλιόμετρα που έχω διανύσει, είμαι ασφαλής οδηγός. Όσον αφορά τα ατυχήματα, εκτός από τα αγωνιστικά, που είναι αναμενόμενα, πιστεύω πως έχει γίνει μεγάλο λόμπινγκ με επικεφαλής τον Άγιο Χριστόφορο και τη συμμετοχή αγίων, αγγέλων, της Παναγίας, το οποίο με υποστηρίζει. Έτσι, παρ' όλη την ακραία μου οδηγική συμπεριφορά λόγω επαγγέλματος, και εκτός από κάποιες μικροεξόδους, δεν είχα κάποιο σοβαρό ατύχημα. Δόξα τω Θεώ!

Έχεις Παναγιά, Χριστό, Άγιο Χριστόφορο στο καθρεφτάκι σου;

Έχω μέχρι και σκόρδο καμιά φορά. Εναλλάσσονται μέσα στο αυτοκίνητο όλες αυτές οι εικόνες, πολλές φορές και στο καθρεφτάκι. Και παρά την Εγνατία Οδό, καμιά φορά παίρνω την παράκαμψη της Καστανιάς, προκειμένου να ανάψω ένα κεράκι στον Άγιο Χριστόφορο για τους λόγους που προανέφερα.

Το πιο «καύλα» αυτοκίνητο που οδήγησες ποτέ;

Είναι σαν να ρωτάς τον Γουόρεν Μπίτι ποια ήταν η πιο ωραία γυναίκα με την οποία είχε σχέση ποτέ! Ωστόσο, επειδή υπάρχει η λέξη «καύλα» στην ερώτηση και περιορίζει αρκετά τις επιλογές μου, νομίζω ότι αυτοκίνητο με την έννοια της παλικαρίσιας οδηγικής απόλαυσης, όπως την αντιλαμβάνομαι εγώ κι όλοι οι λάτρεις της αυτοκίνησης, ήταν το Porsche GT3 RS. Ένα αυτοκίνητο για αντρίκια οδήγηση. Εντάξει, και για γυναίκες με ειδικές τεστοστερόνες.

Μεγαλύτερη ταχύτητα που είδες ποτέ να γράφει το κοντέρ σου και να τρέχεις σε ελληνικό δρόμο;

Στους ελληνικούς δρόμους τηρούμε τα όρια ταχύτητας, αλλά ας μιλήσουμε υποθετικά: Υπάρχουν μερικά σημεία στην Ελλάδα, όπου υπό προϋποθέσεις -ώρα, κίνηση, έργα- πολλά αυτοκίνητα 300ρίζουν, σας το λέω υπεύθυνα.

Εχεις κάνει σεξ στο πίσω κάθισμα;

Ειλικρινά εκπλήσσομαι πως μια σοβαρή δημοσιογράφος σαν κι εσάς μπορεί να κάνει μια ερώτηση που εμπίπτει τόσο άμεσα στα προσωπικά δεδομένα. Θα προσφύγω στο ραδιοτηλεοπτικό, στην ΕΣΗΕΜ-Θ, όπου χρειάζεται!

Ο πιο σιχαμένος κι επικίνδυνος ελληνικός δρόμος-καρμανιόλα;

Υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός! Στη βόρεια Ελλάδα, το 2009 πρώτος σε θανατηφόρα ατυχήματα στην Ελλάδα βγήκε ο νομός Χαλκιδικής. Ο δρόμος από Θεσσαλονίκη για το πρώτο πόδι είναι πραγματικός δρόμος-καρμανιόλα, και με βούλα. Επίσης, η περιφερειακή μας είναι επικίνδυνη, στο τούνελ, στα Κωνσταντινουπολίτικα, αλλά ο δρόμος που με φοβίζει περισσότερο ως οδηγό είναι ο δρόμος από Θεσσαλονίκη για Γαλάτιστα. Στον νότο, ο νομός Κορίνθου είναι πολύ προβληματικός. Ο χειρότερος δρόμος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βούλα επίσης, είναι ο δρόμος Κόρινθος - Πάτρα. Βέβαια, έχουν γίνει πρόοδοι. Η Εγνατία είναι πρόοδος, είναι ασφαλής δρόμος.

Τρία τραγούδια που μπορείς να παίξεις στο repeat και να φτιάχνεσαι καθώς οδηγείς;

Παίζει μεγάλο ρόλο το πού οδηγείς, τι οδηγείς, με τι διάθεση οδηγείς και τι ώρα οδηγείς. Θα έλεγα πως, αν μου άρεσε ένα αυτοκίνητο, το οδηγούσα σβέλτα κι απολάμβανα τη γρήγορη οδήγηση, θα άκουγα το «Roy's Toy» του Τζεφ Μπεκ. Ο κύριος ξέρει και από αυτοκίνητα. Αν απολάμβανα τη διαδρομή, το τοπίο και ήμουν σε πιο χαλαρή διάθεση, θα άκουγα κάτι σαν το «Ασανσέρ για δολοφόνους» του Μάιλς Ντέιβις. Κι αν ήμουν παρέα με άλλους, κεφάτος και πηγαίναμε εκδρομή, θα άκουγα το «Johnnie Be Good» από Πίτερ Τος.

Έχεις GPS ή γουστάρεις να χάνεσαι;

Γουστάρω να χάνομαι και να με χάνουν. Με το GPS «βρίσκεσαι» αλλά και σε βρίσκουν. Αυτό το λέω σε όσους έχουν υπ' όψιν τους να αγοράσουν GPS. Ασφαλώς και μου αρέσει να χάνομαι, γιατί ρωτώντας γνωρίζεις ανθρώπους, τις τοπικές συνήθειες, τα τοπικά ενδιαφέροντα. Ρωτώντας, το ταξίδι είναι πιο ευχάριστο και «πιο ταξίδι».

Συμμερίζεσαι την άποψη ότι πρέπει να αλλάζουμε αυτοκίνητο κάθε 5 χρόνια;

Ασφαλώς η τεχνολογία εξελίσσεται και θα ήταν καλό να αλλάζαμε αυτοκίνητο κάθε 3 χρόνια. Τα 5 χρόνια είναι ένας ρεαλιστικός στόχος που έχει επιτευχθεί στην Ευρώπη, αλλά δεν είναι οικονομικός, ειδικά στις εποχές που ζούμε τώρα. Το σύγχρονο αυτοκίνητο μπορεί να κάνει άνετα 150 με 200 χιλιάδες χιλιόμετρα, αρκεί να είμαστε τακτικοί στα σέρβις. Οποιοδήποτε σύγχρονο αυτοκίνητο, αν έχουμε στον νου μας τα τακτικά σέρβις, μπορεί να μείνει κοντά μας κατά μέσο όρο 10 χρόνια. Θα έλεγα πως τα 7-8 χρόνια είναι ένας εφικτός και ρεαλιστικός στόχος για την Ελλάδα.

Σέρβις στην αντιπροσωπεία, που μας σφάζει, ή αέρα-πατέρα μάστορες;

Στο σημείο αυτό τίθεται ένα υποερώτημα: Σε ποια αντιπροσωπεία; Υπάρχουν αντιπροσωπείες φτηνές και τίμιες στα σέρβις και υπάρχει και το αντίθετο. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μάστορες. Θα έλεγα πως, αν η αντιπροσωπεία σας εμπνεύσει εμπιστοσύνη, τότε σέρβις στην αντιπροσωπεία. Αλλιώς, σε κάποιον εξειδικευμένο τεχνίτη που θα σας συστήσει κάποιος φίλος σας. Είναι ένα θολό τοπίο πάντως το συγκεκριμένο, γιατί ο ανθρώπινος παράγοντας παίζει πολύ μεγάλο ρόλο, ακόμα και στις αντιπροσωπείες.

Ευρωπαϊκό, ιαπωνικό ή αμερικάνικο αυτοκίνητο;

Η φιλοσοφία της αυτοκινητοβιομηχανίας στην Αμερική είναι τελείως διαφορετική από του υπόλοιπου κόσμου. Στην Αμερική υπάρχουν τεράστιες ευθείες, αυστηρή τήρηση ορίων ταχύτητας, πολύ χαμηλά όρια ταχύτητας (60 μίλια - 90 χιλιόμετρα), ατελείωτος χώρος για πάρκινγκ, βενζίνη τζάμπα... Επομένως, τα αμερικάνικα αυτοκίνητα, που κατασκευάζονται με βάση τη συγκεκριμένη φιλοσοφία, δεν καλύπτουν τις ευρωπαϊκές ανάγκες. Στην Ευρώπη χρειαζόμαστε μικρά αυτοκίνητα, μη ενεργοβόρα, που στρίβουν εύκολα, φρενάρουν κι επιταχύνουν γρήγορα. Θαυμάζω πολύ την ευρωπαϊκή τεχνολογία, αλλά και η ιαπωνική δεν πάει πίσω. Απόδειξη, ότι έχω ιαπωνικό αυτοκίνητο. Οι ανάγκες με οδήγησαν σε μια λύση που την έδιναν μόνο οι Γιαπωνέζοι. Πρέπει να ψάχνουμε τις ανάγκες μας και να βρίσκουμε τις λύσεις μας.

Ο Έλληνας διαλέγει αυτοκίνητο με βάση τις ανάγκες του, με βάση τη λεξάντα που θέλει να πουλήσει ή με αισθητικά κριτήρια;

Τα τελευταία χρόνια ο Έλληνας διαλέγει πρωτίστως για τη λεξάντα του, κατά δεύτερο λόγο με βάση τα αισθητικά κριτήρια τα δικά του, της παρέας, της συμβίας του, ενώ στο τέλος αναρωτιέται και πού χρειάζεται το αυτοκίνητο.

Εσύ πώς διαλέγεις αυτοκίνητο;

Είμαι επαγγελματίας, οπότε έχω την ευκαιρία να ξεδίνω με διάφορα αυτοκίνητα που πιθανότατα επιθυμούσα να οδηγήσω. Έτσι, αγόρασα αυτοκίνητο εξετάζοντας, πρώτον, τις ανάγκες μου και, δεύτερον, την ασφάλεια που μου παρέχει στην ελληνική πραγματικότητα. Άλλη η ελληνική πραγματικότητα κι άλλη η γερμανική, για παράδειγμα. Πήρα ένα αυτοκίνητο που μπορεί να πατάει και λίγο χώμα, γιατί, εκτός των μεγάλων οδών, στους υπόλοιπους ελληνικούς δρόμους, εκεί που οδηγείς, μπορεί να βρεθείς σε χώμα. Μελέτησα πολύ τις ανάγκες μου, πού πηγαίνω με το αυτοκίνητο και με ποιους πηγαίνω.

Ενα από τα μεγαλύτερα σουξέ του «Επί Τροχών» ήταν ο «Αναποφάσιστος αγοραστής». Ποια είναι τα τρία σημαντικότερα ερωτήματα που πρέπει να θέτει ένας αναποφάσιστος αγοραστής για να πάψει να είναι αναποφάσιστος;

1) «Αγάπη μου, σου αρέσει αυτό το αυτοκίνητο;» 2) «Τι χρώμα να το πάρουμε;» 3) «Πόσα γραμμάτια να βάλουμε;». Για να σοβαρευτούμε όμως, μια σημαντική ερώτηση που πρέπει να θέτει κάποιος στον εαυτό του είναι: «Πού θα μου χρησιμεύσει το αυτοκίνητο που αγοράζω; Πού πηγαίνω; Με ποιους το χρησιμοποιώ και πόσο συχνά το χρησιμοποιώ;». Πρέπει να συγκεκριμενοποιήσει τις ανάγκες του. Μια δεύτερη ερώτηση είναι: «Ποιος είναι ο προϋπολογισμός μου για να αγοράσω αυτοκίνητο;». Και μια τρίτη: «Σου αρέσει, μωρό μου, το αυτοκίνητο που θα πάρουμε;». Αυτήν οπωσδήποτε!

Το μέλλον είναι υβριδικό ή ηλεκτρικό;

Το μέλλον ήδη είναι εδώ, αλλά και τώρα και για τα επόμενα 20 χρόνια θα είναι ελιτίστικο. Σε διαπλανητικό επίπεδο, τα υβριδικά θα απευθύνονται σε ένα πολύ μικρό ποσοστό, θα βελτιώνονται, θα καίνε λιγότερο· είναι το άμεσο μέλλον, που θα ζήσουμε. Το ηλεκτρικό αυτοκίνητο επίσης μπαίνει στο εμπόριο, και στην Ελλάδα, στο άμεσο μέλλον, αλλά είναι ακόμα σε πειραματικό στάδιο. Κι αυτό επίσης θα είναι υπέρ-ελιτίστικο την επόμενη δεκαετία. Δε θα το αγοράσει κάποιος από την Αφρική, τη Ρωσία, την Κίνα, ούτε κάποιος που κάνει πολλά χιλιόμετρα. Το μέλλον είναι οπωσδήποτε τα ορυκτά καύσιμα -άλλωστε, γι' αυτό το λόγο γίνονται πόλεμοι για τους αγωγούς στην Κεντρική Ασία-, απλώς με τα υβριδικά και τα υβριδικά με πετρέλαιο που θα κατασκευαστούν, θα υπάρχει πολύ μικρή κατανάλωση. Αυτό συμπεραίνω από τις προσωπικές μου έρευνες και τη συστηματική παρακολούθηση χρόνων των σαλονιών αυτοκινήτου. Αυτό λέει και η λογική.

Μπορείς να κατηγοριοποιήσεις τους Έλληνες οδηγούς σε φυλές; Σε ποιες;

Μια φυλή είναι οι Συμπαθείς Σαλιγκαραίοι. Είναι όσοι οδηγούν αγκαλιά με το τιμόνι, πηγαίνουν με 40-50 χιλιόμετρα σε οποιονδήποτε δρόμο, νιώθουν πως δεν υπάρχει κανείς γύρω τους και είναι μεγάλης ηλικίας. Κυκλοφορούν, γιατί, φυσικά, δεν γίνεται έλεγχος: Ποια διπλώματα ισχύουν ακόμα, αν ο οδηγός έχει περάσει τρία εγκεφαλικά, αν παίρνει 60 χάπια για τα νεύρα του, αν δε βλέπει καλά... Οι Σαλιγκαραίοι δεν κάνουν παρανομίες, αλλά δημιουργούν κομφούζιο κι εκνευρισμό. Μια άλλη φυλή είναι των Κανιβάλων. Είναι η επικρατούσα φυλή, όχι γιατί είναι η πιο πολυπληθής, αλλά λόγω του σαματά που προκαλεί. Είναι η φυλή που μας φέρνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Σε αυτήν ανήκει ο οδηγός που αγγίζει απίθανα άκρα αντικοινωνικότητας, έχει θράσος, επιθετικότητα, δε νοιάζεται για το τι συμβαίνει γύρω, πετάει πράγματα από το παράθυρο, περνάει με κόκκινο στα φανάρια θεωρώντας το φυσικό, τριπλοπαρκάρει όπου βολεύεται με αναμμένα αλάρμ (και τι έγινε, 40 ευρώ η κλήση!), «κλέβει» στα φανάρια κάνοντας τον πονηρό, εκνευρίζοντας τους άλλους οδηγούς και προκαλώντας τους να γίνουν επίσης κάφροι - αυτό είναι το χειρότερο. Αυτή η φυλή με εκνευρίζει και δεν ξέρω πώς μπορεί να εξαλειφθεί. Επίσης, υπάρχει η ευειδής και συμπαθεστάτη φυλή των γυναικών οδηγών, οι οποίες ζουν σε έναν δικό τους κόσμο, μια δική τους συμπαντική σφαίρα, είναι λίγο διαφορετικές. Δεν προκαλούν ατυχήματα, δεν είναι σαν τους Σαλιγκαραίους, αλλά θέλουν μια ιδιαίτερη προσοχή, γιατί ζουν σε παράλληλη διάσταση. Τέλος, υπάρχουν και οι υπόλοιποι, η φυλή των Εμείς, που τα υπομένουμε όλα αυτά. Έχουμε σκύψει το κεφάλι, ανεχόμαστε αυτές τις συμπεριφορές, αλλά ελπίζω πως θα επαναστατήσουμε κάποια στιγμή.

Γιατί επέστρεψε ο Σουμάχερ, ενώ «σέρνεται»;

Κι εγώ αναρωτιέμαι. Δεν είναι δυνατόν να τον προσπερνάει τόσο εύκολα ο Πετρόφ ο Ρώσος, ούτε να έχει τόση μεγάλη απόσταση από τον teammate του. Στη Formula 1, το αμάξι παίζει τρομακτικό ρόλο, οπότε η πραγματική μέτρηση γίνεται σε σύγκριση με τις επιδόσεις του teammate σου. Λένε ότι ο Σουμάχερ έχασε πολλά λεφτά σε χρηματιστηριακές επενδύσεις, και 17 εκατομμύρια δεν τα πετάει κανείς εύκολα από το παράθυρο. Το οικονομικό πρέπει να έπαιξε καταλυτικό ρόλο, ωστόσο, φοβάμαι πως η επιστροφή του οφείλεται στην αμετροέπειά του, παρά την αυτοπειθαρχία που είχε επιδείξει στο παρελθόν στους αγώνες. Κατά τη γνώμη μου, η επιστροφή του ήταν μεγάλο λάθος, όπως λάθος ήταν και η επιστροφή του Τζόρνταν στο μπάσκετ.

Θα έχει ο Χάμιλτον διάρκεια;

Ο Χάμιλτον ανήκει στην ομάδα του από τα τσικό. Όπως συνέβη με τον Μέσι στην Μπαρτσελόνα, έτσι και τον Χάμιλτον τον είχαν επισημάνει στα 12 του. Έχει γυμναστεί με ειδικούς γυμναστές, η διατροφή του είναι ειδική, τον έχουν αναλάβει ψυχολόγοι... Έχει όμως αποκτήσει αλαζονεία και δεν έχει αίσθηση της πραγματικότητας του σπορ. Παρόλο που είναι ένας εξαιρετικός οδηγός, πραγματικά βιονικός, ένας εκπρόσωπος μιας γενιάς «κατασκευασμένων» οδηγών -πράγμα όχι απαραίτητα κακό, κι ο Μέσι είναι «κατασκευασμένος»-, επειδή δεν έχει μέσα του το σπορ, το οποίο εν αντιθέσει με το ποδόσφαιρο, έχει μια άλλη αδρεναλίνη (μπορεί να σκοτωθείς, αν φοβηθείς μια φορά), δε νομίζω πως έχει την προσωπικότητα και την ποιότητα να έχει διάρκεια και να αφήσει τεράστιο όνομα. Το ότι πήρε πρωτάθλημα δε σημαίνει τίποτα. Υπάρχουν πολλοί πρωταθλητές που τους έχουμε ξεχάσει, και το αντίθετο.

Ποιος πιστεύεις πως είναι ο καλύτερος Formula οδηγός ever και γιατί;

Ο Σένα. Όχι γιατί ήταν ένας κορυφαίος οδηγός, όπως πάρα πολλοί άλλοι, αλλά γιατί είχε μια ιδιαίτερη αύρα. Ζούσε σε ένα δικό του σύμπαν, σε αυτό του αγώνα. Το έβλεπες στο βλέμμα του, στον τρόπο που οδηγούσε. Ζούσε για τον αγώνα σε ένα υπερβατικό επίπεδο, όχι ως καλός επαγγελματίας (πρέπει να γυμναστώ, να κάνω τις ασκήσεις μου...). Ο Σένα, τα ξημερώματα του αγώνα, περπατούσε όλη την πίστα! Είχε μια μεταφυσική σχέση με το άθλημα, πίστευε πως τον προστατεύει ο Θεός, και το έλεγε. Αυτός είχε το touch, άσχετα με τα πρωταθλήματα, τις ομάδες, τα poll positions...

Το μεγαλύτερο ταξίδι που έχεις κάνει με αυτοκίνητο;

Ένα μεγάλο ταξίδι μου ήταν όταν οδήγησα στο Αλτιπλάνο των Άνδεων και πήγα στη Σάλαρ ντε Ουγιούνι, την αλμυρή λίμνη, στα 4000-4500 μέτρα. Πραγματικό ταξίδι ζωής. Το μεγαλύτερο ταξίδι που έχω κάνει, ωστόσο, ήταν από το σπίτι μου στην εκκλησία, όταν παντρεύτηκα. Κρατάει 20 χρόνια αυτό το ταξίδι.

Η γυναίκα σου έχει άγχος, όταν οδηγείς;

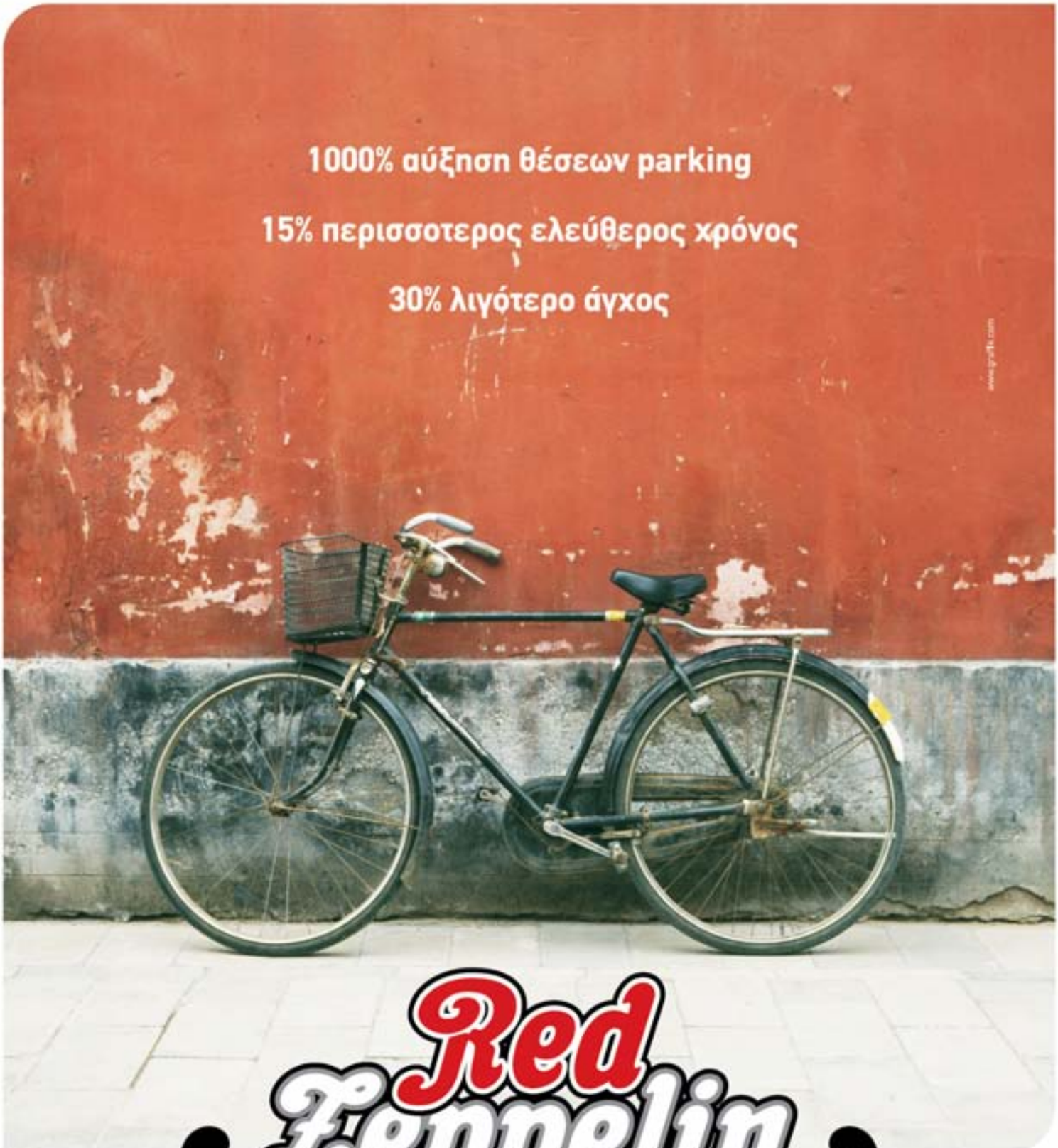
Κανένα άγχος. Γενικά, είναι κουλ άτομο, αλλά έχει πειστεί ότι είμαι πολύ επιδέξιος και ακίνδυνος οδηγός.

Ο Κώστας Τερζόπουλος είναι ένας θεσσαλονικιός ποδηλάτης που δεν αρκείται μόνο στις βόλτες και τα ουδέτερα μανιφέστα περί δύο τροχών. Ο Κώστας Τερζόπουλος είναι ένας ενεργός πολίτης και ψυχή μιας ομάδας που κατάφερε να αρθρώσει λόγο και να γίνει κίνημα. Συνέντευξη **Βάγια Ματζάρογλου**
Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

ΚΩΣΤΑΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
A BIKER, A FIGHTER

Red Zeppelin

bikes & more

thealternativewayofliving

Β.Γεωργίου 10 | 54640 | Θεσσαλονίκη
τηλ: 2310 858510 | info@redzeppelin.gr

Είχα να κάνω ποδήλατο από το δημοτικό...
«... αφού δεν ήταν "in" μέσα στην κουλτούρα του αυτοκινήτου στην οποία μεγαλώσαμε. Οι γονείς μας ήταν οι πρώτοι μαζικοί αγοραστές αυτοκινήτου στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να το μεταφέρουν στα παιδιά τους σαν τον απώτερο σκοπό, "πέρνα στις Πανελλήνιες, να σου αγοράσουμε αυτοκίνητο". Οπότε μεγαλώνοντας το αυτοκίνητο ήταν μονόδρομος, για να βγάλεις γκόμενα, για να ανέβεις κοινωνικά. Αγοράζοντας το ποδήλατό μου τον Απρίλιο του 2007, σε ηλικία 32 ετών, έπαθα σοκ εμπειρίας. Δεν μπορούσα να πιστέψω πώς είχα παγιδευτεί στο αυτοκίνητό μου για μία δεκαετία! Στα ατελείωτα μποτιλιαρίσματα, στο κυνήγι του πάρκινγκ, στο κρυφτό με τον τροχονόμο και τις κλήσεις, στην πετρελαϊκή κρίση και το limit up των τιμών, στην καθιστική ζωή... Ξυπνάς, μπαίνεις στο ασανσέρ, κάθεσαι στο αυτοκίνητο, μπαίνεις στο ασανσέρ στη δουλειά σου, κάθεσαι στην καρέκλα στο γραφείο σου και ξαναγυρίζεις σπίτι. Πραγματικά ΒΓΗΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΜΟΥ, όταν κάθισα να σκεφτώ τι φταίει. Δεν υπάρχει παιδεία, δεν υπάρχουν υποδομές, δεν υπάρχει προώθηση. Έπεσα πάνω στο site της Διεθνούς Γυμνής Ποδηλατοδρομίας και ανακάλυψα μια πολύ σοβαρή προσπάθεια με υπόβαθρο, που στόχο έχει να κερδίσει την προσοχή του κόσμου. Δεν είναι τυχαίο που, όσο ήμουν αυτοκινητιστής, δεν είχα καν προσέξει ότι υπάρχουν ποδηλάτες. Όμως οι άνθρωποι δεν είναι 0 και 1, καλοί και κακοί... Μπορεί να θέλουν ένα κλικ, μια έμπνευση για να αλλάξουν. Η κοινωνία μας έχει διαστρεβλώσει μερικά πράγματα. Θεωρεί άσεμνο το γυμνό σώμα, αλλά όχι την έκθεσή του στη ρύπανση! Η κοινωνία έχει αποδεχτεί να πληρώνει το γυμνό, στα DVD, στα περιοδικά, στο ίντερνετ, στον δρόμο - ολόκληρη βιομηχανία στημένη πίσω από το ένοχο γυμνό. Απενοχοποιήστε το!»

Πλέον είμαι ένας ενεργός πολίτης...
«... και με ενδιαφέρει να κάνω κάτι για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής στην πόλη μας. Για αυτό δραστηριοποιούμαι σε πολλές διαφορετικές ομάδες που έχουν αυτόν τον κοινό στόχο. Πολλές από τις ομάδες έχουν δημιουργήσει το Δίκτυο Κινήσεων Θεσσαλονίκης, ώστε να αλληλοενημερώνονται, να συμμετέχει η κάθε ομάδα σε δραστηριότητες της άλλης και να διοργανώνουν και κοινές δράσεις. Τι έχει αλλάξει στην πόλη από τότε που υπάρχουμε; Το πιο σημαντικό είναι ότι οι ποδηλάτες έχουν πολλαπλασιαστεί! Έγιναν οι πρώτοι ποδηλατοδρόμοι, έστω και βιτρίνας, γιατί ουσιαστικά δεν έχουν κατασκευαστεί σωστά, δεν έχουν συνέχεια και δεν εξυπηρετούν. Έκλεισε η παραλία για τα αυτοκίνητα στο ύψος του Ιστιοπλοϊκού Ομίλου, επιτρέπονται πλέον από τον ΟΣΕ τα ποδήλατα στη διαδρομή του προαστιακού Θεσσαλονίκη - Λάρισα και ελπίζουμε σε συνέχεια. Οι οδηγοί πλέον άρχισαν να αντιλαμβάνονται πως υπάρχει και το ποδήλατο στον δρόμο».

Στόχος μας είναι...
«... η συνάντησή μας με την κυβέρνηση, μιας που ο Γιώργος Παπανδρέου είναι ποδηλάτης και η Υπουργός Περιβάλλοντος Τίνα Μπιρμπίλη έχει συγγράψει βιβλία για το ποδήλατο στις ελληνικές πόλεις. Θα διεκδικήσουμε ουσιαστικό δίκτυο ποδηλατοδρόμων που θα φέρνει τους ποδηλάτες με ασφάλεια από την ανατολική και δυτική Θεσσαλονίκη στο κέντρο της πόλης, ώστε να παρατήσουν τα αυτοκίνητα και τις μοτοσικλέτες τους· αλλαγές στον Κ.Ο.Κ. με ευνοϊκές ρυθμίσεις, ώστε να γίνει το ποδήλατο απόλυτα ανταγωνιστικό μέσο μετακίνησης· επιδότηση στην αγορά ποδηλάτου και όχι αυτοκινήτου· να επιτρέπεται στο μετρό, στο τρένο και στο λεωφορείο η μεταφορά ποδηλάτου όλο το 24ώρο· μέτρα για την αποθάρρυνση χρήσης του αυτοκινήτου, με διόδια στο κέντρο, πεζοδρομήσεις, ποδηλατόδρομους στον δρόμο, αποκλειστικές λωρίδες για κίνηση αυτοκινήτων μόνο με περισσότερους από τρεις επιβάτες... Ο κόσμος αλλάζει, η κουλτούρα του ποδηλάτου έρχεται, χρειάζεται όμως και η πολιτική βούληση».

Από τα μέλη μας...
«... πολλοί χρησιμοποιούν ποδήλατο σε καθημερινή βάση για όλες τις μετακινήσεις τους. Άλλοι μόνο για τη δουλειά, άλλοι για τη διασκέδασή τους, άλλοι για τη βόλτα τους το βράδυ, άλλοι για γυμναστική, άλλοι για πρωταθλητισμό... και μήπως άλλοι για να είναι τρέντι; Βασικά πολύ θα χαιρόμουν αν το ποδήλατο γίνει μόδα, γιατί είναι φιλικό στο περιβάλλον, δεν καίει καύσιμα, γυμνάζει το σώμα, λύνει το πρόβλημα του κυκλοφοριακού και του πάρκινγκ. Θα το προτιμούσα από τα μουράτα τζιπ, τα αυτοκίνητα με διπλές εξατμίσεις, τις design μοτοσικλέτες και τα σικ τσιγάρα και πούρα στους κλειστούς δημόσιους χώρους. Δυστυχώς, όπως με την οικολογία, έτσι και με το ποδήλατο δεν ισχύει κάτι τέτοιο, δεν είναι ποπ, για αυτό και οι οικολόγοι δεν είναι καν στη Βουλή, για αυτό και ο πορτιέρης στο κλαμπ ακόμη σε κοιτάει με μισό μάτι».

Πόσα από τα μέλη μας πιστεύουν στη δράση...
«... και πόσα μας ακολουθούν γιατί θέλουν να βρουν γκόμενο ή κυνηγούν τον χαβαλέ; Όλα στη ζωή είναι, και η δράση, και η γκόμενα, και ο χαβαλές. Ευτυχισμένος είσαι αν τα συνδυάσεις. Φτάνει πια με τη σοβαροφάνεια και τον καθωσπρεπισμό. Αυτοί μας κυβερνάνε· είστε ευτυχισμένοι;»

www.worldnakedbikeride.gr
www.podilates-thess.gr
thesskinisis.wordpress.com

Armenistis Camping

www.armenistis.gr

Άλλοι φυλάνε τα... τείχη της πόλης κι άλλοι ταξιδεύουν. Εμείς; Εμείς... αρμενίζουμε, φυσικά! Από το 1982... Γαλαζοπράσινα νερά, ξανθή άμμος, σκιερή βλάστηση... Εικοσιεπτά χρόνια από τη δημιουργία του, το Camping Αρμενιστής στη Σιθωνία Χαλκιδικής δεν έχει ανάγκες από ιδιαίτερες συστάσεις. Αυτό το πανέμορφο κομμάτι γης, μόλις 135 χιλιόμετρα από τη Θεσσαλονίκη, παραμένει πάντα φιλόξενο για μικρά και μεγάλα αντίσκηνα, τροχόσπιτα και... τροχοβίλες με κλιματισμό και αυλή. Η σύγχρονη υποδομή του Camping ικανοποιεί πλήρως όλες τις πρακτικές ανάγκες των επισκεπτών του, αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο για τις καλοκαιρινές τους... φαντασιώσεις ενώ ένα πλήθος από μουσικές, αθλητικές και εικαστικές εκδηλώσεις προσελκύει σταθερά κάθε χρόνο μικρούς και μεγάλους, φρόνιμους και... άτακτους. Από τον Μάιο έως και τον Σεπτέμβριο, κάτω από τον ήλιο ή κάτω από το φεγγάρι, οι φίλοι του Αρμενιστή αποδεικνύουν ότι ξέρουν πολύ καλά πώς να γίνονται όλοι μια μεγάλη παρέα. Ή... πολλές μικρές, ανάλογα με τη διάθεση και τη στιγμή.

Βλέπετε, καλοκαίρι είναι αυτό και εδώ "χίλιοι καλοί... αρμενίζουν"!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 2010 | SEAWAVE FEST

01/05 Χάλκινα της Γουμένισσας (live), Nobody jay (dj set)
19/06 Λουκιανός Κηλαηδόνης συμμετέχει ο Δώρος Δημοσθένους (live)
26/06 NOSTALGIA 77 OCTET (live) www.myspace.com/nostalgia77
03/07 Η Athenns Voice, το περιοδικό Soul και ο ραδιοφωνικός σταθμός 88μισό: Soulstereo παρουσιάζουν μια νύχτα με τις πιο ψυχωμένες μουσικές και τα πιο 88μισά Grooves
09-11/07 Swing 'n Swing Hellas Lindy Hop Summer Camp από τους Lindy Hop Greece
16/07 BRISKEY (live) www.myspace.com/briskeymusic
23/07 ΑΓΡΙΟ ΞΥΛΟ (παιδικό - παρουσίαση αρχαίων ελληνικών παιχνιδιών)
28/07 «Η περιέργεια σκότωσε τον Shakespeare» (θέατρο) ομάδα: Εντός Εκτός και επί τα Αυτά
30/07 Mc Yinka & Urbanix (live) www.myspace.com/mcyinka
05/08 Erik Sumo Band feat. Kiss Erzsi (live) www.myspace.com/eriksumo
12/08 MoM (παιδικό - περιβαλλοντολογική εκδήλωση)
14/08 Λαϊκή βραδιά (live)

Δεν υπάρχει τέλειος κόσμος

Οι σωστοί άνθρωποι, τα σωστά μοντέλα. Γιατί κάπου εκεί έξω υπάρχουν οι τροχοί των ονείρων σου.
Επιμέλεια **Δημήτρης Αθανασιάδης**

Red Zeppelin

Free to ride

Θεσσαλονίκη σε δύο τροχούς. Η Μαριλού Θεοδωρίδου, ο Λευτέρης Μπότσκαρης κι ο Θάνος Παπάς αναδεικνύονται σε πρωτεργάτες της αστικής bike culture και το «Red Zeppelin» το στρατηγείο του κινήματος. Η Μαριλού Θεοδωρίδου εκτελεί χρέη spokewoman. Συνέντευξη **Δημήτρης Καραθάνος** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Τον Ιούνιο το «Red Zeppelin» κλείνει τέσσερα χρόνια ζωής. Κοιτώντας πίσω, θα το χαρακτήριζα αποτέλεσμα της ανάγκης μας να δημιουργήσουμε έναν χώρο ανάλογο με αυτούς που λατρέψαμε στα ταξίδια μας στο εξωτερικό. Επίσης αποτελεί προέκταση της προσωπικής μας αγάπης. Το πρώτο ποδήλατο του συζύγου μου το δώρισα εγώ. Ο οποίος εξελίχθηκε σε αφοσιωμένο mountain biker, που κάνει τρεις τέσσερις φορές την εβδομάδα διαδρομές στο Σέιχ Σου, μαζί με τον Λευτέρη Μπότσκαρη, φίλο και βετεράνο ποδηλάτη. Το να βρεθούμε οι τρεις μας και να πούμε «ας κάνουμε και ένα μαγαζί», προέκυψε σαν επακόλουθο.

Η καταγωγή του ονόματος «Red Zeppelin» σίγουρα ανιχνεύεται στο ροκ. Λέγαμε διάφορα ονόματα και γελούσαμε. Σκεφτόμασταν τις κυλιόμενες ρόδες των Rolling Stones και διάφορα παρεμφερή, προτού καταλήξουμε στο τελικό.

Το ποδήλατο πλέον διαχέεται σε όλους τους τομείς της αστικής κουλτούρας, κάτι που μόνο ικανοποίηση και αίσθηση επιβράβευσης μπορεί να μας προσφέρει. Ξεκινώντας, είχαμε επίγνωση της δυσκολίας του να εμφυσήσουμε μια κουλτούρα σε ένα τόσο δυσλειτουργικό περιβάλλον όσο αυτό της Θεσσαλονίκης, ταυτόχρονα όμως διαθέταμε στατιστικά δείγματα που μαρτυρούσαν τις δυνατότητες ανάπτυξης.

Όλα αυτά τώρα φαντάζουν μακρινά. Ανάμεσα στους ποδηλάτες της πόλης έχει δημιουργηθεί μια νοοτροπία κοινότητας, οι εκδηλώσεις πολλαπλασιάζονται, τα μπλογκ ανθούν. Λογικό, όταν ο στόχος που σε ενώνει είναι ευγενής, όσο και ενδεικτικό της ανάγκης του κόσμου να επικοινωνήσει και να αναμειχθεί. Οι ομάδες ποδηλατιστών μεταλλάσσονται, άλλοι προσχωρούν σε διαφορετικούς σχηματισμούς, άλλοι γίνονται πιο αθλητικοί, υπάρχει εξέλιξη, καθώς και ένα πολύ ενδιαφέρον δούναι και λαβείν.

Είναι μεγάλη δικαίωση να αντικρίζουμε τις πορτοκαλί λωρίδες στους δρόμους, φοβάμαι όμως πως δεν είναι ούτε καλές ούτε επαρκείς ούτε αρκετά φαρδιές. Επιπροσθέτως, καταπατούνται συνεχώς. Προσπαθούμε να πούμε τη γνώμη μας στον δήμο, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Υπάρχει όμως ένα σημαντικό πλεονέκτημα. Προσφέρουν μια νέα προοπτική στην πόλη, και αν τις σεβαστούμε θα βελτιωθούν.

Three for the road
Ideal, μοντέλο Megisto.
Για την πόλη: **Sub 20 της Scott.**
Για το βουνό: **Το Attention της Cube.**

Red Zeppelin
Βασιλέως Γεωργίου 10, Θεσσαλονίκη
T: 2310 858 510
www.redzeppelin.gr

Honda CR-Z

Πιάσε με, αν μπορείς

Οδήγησε όπως αισθάνεσαι. Κανονικά, αθλητικά, υβριδικά. Το Honda CR-Z είναι το πρώτο sport coupe με hybrid χαρακτήρα, με μηχανικό κιβώτιο ταχυτήτων και 3 διαφορετικούς τρόπους οδήγησης. Με σχεδίαση και γκάζια που παραπέμπουν στο θρυλικό στιλ CR-X της δεκαετίας του '80. Με τεχνολογία που έρχεται από το μέλλον. Η Honda μειώνει την κατανάλωση καυσίμων και τους εκπεμπόμενους ρύπους, αυξάνει τις τεχνολογικές επιδόσεις και κρατά σταθερά την πρώτη θέση στις καρδιές εκείνων που οδηγούν με το πιο προχωρημένο στιλ.

Αεροδυναμικό, επιθετικό, αθλητικό. Το design αποθεώνεται στο CR-Z.

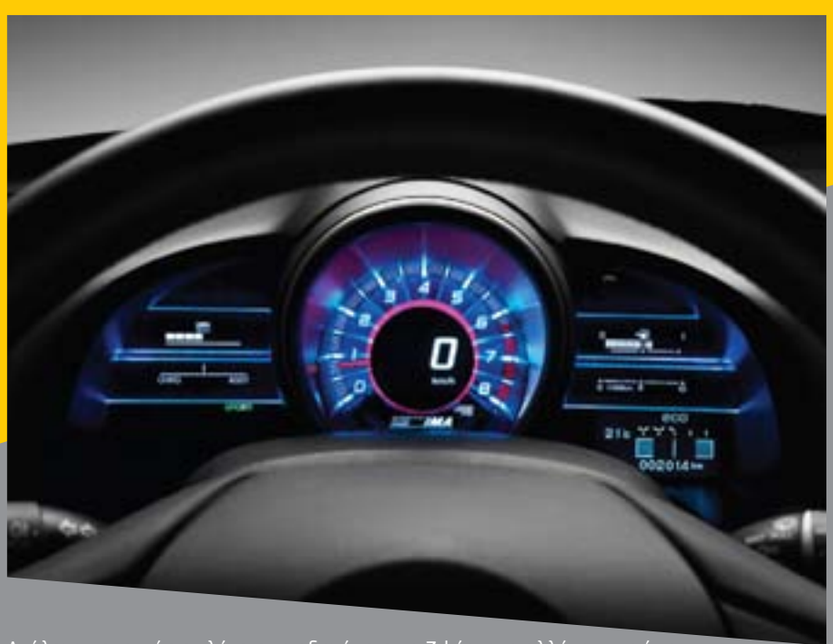

Sexy, εντυπωσιακό και υβριδικό. Απλά ακαταμάχητο!

Τα φώτα LED κυριαρχούν.

Ανάλογα με το πώς επιλέγετε να οδηγήσετε, τα 3d όργανα αλλάξουν χρώμα.
Κόκκινο για τη sport, μπλε για τη normal, πράσινο για την econ.

V for Vespa

Και οι τρεις είναι υπέροχες! Και οι τρεις έχουν βάλει στόχο να σε κάνουν να ζήσεις γρήγορα, κινηματογραφικά, γοητευτικά, στιλάτα. Τα τρία καινούργια μοντέλα της Vespa ψάχνουν για τους Μαστρογιάνι και τις Χέπμπορν των 10s. Μήπως είσαι εσύ;

Vespa LXV 125 ie

Vespa S College

Vespa LX Touring

Vespa LX Touring

Σπάσε τη ρουτίνα, ξέχνα τα πρωτόκολλα και δες την πόλη αλλιώς. Η Vespa LX Touring είναι ένα σύγχρονο και στιλάτο σκούτερ, αντιμετωπίζει την αστική κίνηση αλλά διαθέτει τις αντοχές για να διανύσει και μεγαλύτερες διαδρομές. Σε έναν αποκλειστικό καφέ χρωματισμό, Marrone Terra di Toscana, η νέα Vespa LX Touring ελίσσεται στη βιασύνη και το traffic jam χάρη στις δυνατότητές της. Εξοπλισμένη με τους εξαιρετικά σύγχρονους κινητήρες από 50 (2T & 4T) έως 150cc, φρένα δίσκου-ταμπούρου, αμορτισέρ με δυνατότητα ρύθμισης της προφόρτισης του ελατηρίου σε τέσσερις θέσεις, ρεζερβουάρ καυσίμου 8,6 λίτρων και ενιαίο βραχίονα με κυλινδρικά ρουλεμάν για μειωμένες φθορές, κλείνει το μάτι στην ιστορία της Vespa. Θυμήσου τις «Διακοπές στη Ρώμη» και ξεναγήσου στην αισθητική της υπεροχή: η μπροστινή μάσκα που αγκαλιάζει το τιμόνι, το κλασικό της λογότυπο στα πλαϊνά, το αποφασιστικό σχήμα της ουράς. Η Vespa φορτσάρει με τον πιο ρομαντικό τρόπο.

Vespa LXV 125 ie

Έρχεται από τη δεκαετία του '60, την εποχή που, μέσα από την κοινωνική και πολιτισμική επανάσταση, διαμόρφωσε το σημερινό κόσμο. Την περίοδο που οι νέοι απέκτησαν αυτονομία και κατέκτησαν δικαιώματα. Με αυτό το πνεύμα στις αποσκευές της και τη σχεδιαστική της φιλοσοφία, η Vespa LXV είναι συνώνυμη του free-spirit και του ανοικτόμυαλου τρόπου σκέψης. Επιχρωμιωμένο τιμόνι, διπλή σέλα από γνήσιο δέρμα, πίνακας οργάνων με ρετρό σχεδιασμό, επιχρωμιωμένη πίσω σχάρα: η Vespa LXV φέρει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που την έκαναν μύθο. Επιπλέον, διαθέτει όλα τα προηγμένα τεχνικά χαρακτηριστικά των σύγχρονων μοντέλων LX: οι τροχοί 11 ιντσών με υδραυλικό δισκόφρενο μπροστά, συνιστούν το πιο προηγμένο σύστημα πέδησης στην ιστορία της Vespa. Ταυτόχρονα, η Vespa LXV 125 είναι εξοπλισμένη με τον εξελιγμένο τετράχρονο κινητήρα Piaggio Leader (Low Emission Advanced Engine Range), που παρέχει εξαιρετική ισχύ και ανταποκρίνεται σε κάθε είδους μετακίνηση μέσα στην πόλη.

Vespa S College

Η γοητεία της Vespa Primavera, που άνθισε τη δεκαετία του '70, επιστρέφει μέσα από τις γραμμές της Vespa S College. Τα σκούτερ της νέας γενιάς είναι μικρά, ευέλικτα και δυναμικά. Η ανανεωμένη Vespa με το σχήμα-φόρο τιμής στη Special 50, την εικόνα που στιγμάτισε την teenage κουλτούρα, φιλοξενεί μια νέα σχάρα που παραπέμπει σε μια πιο επιθετική δημιουργικά αισθητική. Η ανάρτηση με υδραυλικό αμορτισέρ διπλής λειτουργίας ξεχωρίζει για την αεροναυτική της προέλευση. Το ατσάλινο δισκόφρενο συνεργάζεται αρμονικά με το πίσω ταμπούρο. Το φτερό, μειωμένο στο ελάχιστο για να αναδειχθεί το περίγραμμα της ανάρτησης, αλλάζει σχήμα και στολίζεται με ένα χρωμιωμένο στοιχείο. Οι μειωμένες διαστάσεις του τονίζουν τον τροχό και το τελείωμα της ζάντας είναι από ελαφρύ κράμα μετάλλου, μια παραπομπή στις επιδόσεις της Vespa S και στα τεχνολογικά της χαρακτηριστικά.
Η ριζικά ανανεωμένη μάσκα και η δομή δύο διαστάσεων υπογράφουν την ταυτότητα των γραμμών που πάντα χαρακτήριζαν τη Vespa. Η S College είναι ανατρεπτική, κεφάτη και δυναμική όπως οι πιο ζωντανές κολεγιακές παρέες.

Δείτε όλα τα νέα μοντέλα Vespa από κοντά στα σημεία πώλησης Piaggio.
Piaggio Hellas, T: 210 7572 100
www.gr.vespa.com

The Sandero ways

Μια ελκυστική περιπέτεια για τη ζωή στην πόλη που δεν κοστίζει ακριβά. Τα μοντέλα **Dacia Sandero Stepway** και **Dacia Sandero** έχουν τόσο πλούσιο βασικό εξοπλισμό σε τόσο χαμηλές τιμές που δε θα ξέρεις ποιο να διαλέξεις. Γιατί, όταν η ζωή έχει επιλογές, γίνεται όμορφη και αποκτά fun και γοητεία.

Sandero Stepway

Sandero

Sandero Stepway, γιατί...περιπέτεια!

Design Όταν οι δρόμοι της πόλης είναι γεμάτοι εμπόδια, λακκούβες και κακοτεχνίες, το Dacia Sandero Stepway μετατρέπει την καθημερινή μετακίνησή σου σε συναρπαστική περιπέτεια. Με το υπερυψωμένο αμάξωμά του, τις ποδιές και τα μαρσπιέ από αλουμίνιο, τις χρωμιωμένες μπάρες στην οροφή και τους προβολείς ομίχλης, ελίσσεται με δυναμισμό και στιλ στην πόλη. Με τη σπορτίφ εμφάνισή του, το Dacia Sandero Stepway θα κατακτήσει την καρδιά σου. Διαθέσιμο στα νεανικά χρώματα ασημί, γκρι σκούρο και κόκκινο της φωτιάς.

Άνεση Το Dacia Sandero Stepway αποδεικνύεται ένα ιδιαίτερο ευρύχωρο αυτοκίνητο, στο οποίο μπορούν να φιλοξενηθούν με άνεση 5 άτομα με τις αποσκευές τους στο πορτμπαγκάζ, που φτάνει τα 320 λίτρα. Με κινητήρα βενζίνης 1.6lt 90 ίππων, σε πάει παντού έξυπνα, οικονομικά και οικολογικά. Στιβαρό, αξιόπιστο και πρακτικό, το Dacia Sandero Stepway ανταποκρίνεται ακόμη και στις πιο δύσκολες κλιματικές συνθήκες αλλά και στο πιο ανώμαλο οδόστρωμα, ενώ παρέχει και αντιδιαβρωτική προστασία χάρη στις ενέσεις κεριού στις κοιλότητες του αμαξώματος. Κομψό και μοδάτο στο εσωτερικό, αποπνέει μια μοντέρνα αίσθηση όπου δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην εργονομία του ταμπλό, ενώ οι έξυπνες σχεδιαστικές λύσεις διασφαλίζουν ακριβή οδήγηση και υψηλό βαθμό οδηγικής απόλαυσης. Το Dacia Sandero Stepway μετατρέπει την κίνηση στην πόλη σε μια ευχάριστη περιπέτεια μόνο με **10.990** ευρώ και εγγύηση 3 ετών ή 100.000 χιλιομέτρων.

Sandero, γιατί... ξέρω!

Δυναμικές γραμμές και χώροι Το Dacia Sandero είναι η ιδανική επιλογή πόλης. Οι καλοσχεδιασμένοι εμπρός προβολείς και ο προφυλακτήρας στο χρώμα του αμαξώματος χαρίζουν στο Dacia Sandero σαγηνευτική εμφάνιση που εκφράζει την ιδανική ισορροπία δύναμης και αντοχής. Αξιοποιώντας την εμπειρία της Renault, το Dacia Sandero παρέχει υψηλό επίπεδο ενεργητικής και παθητικής ασφάλειας. Το Dacia Sandero διαθέτει πολύ γενναιόδωρους χώρους εξασφαλίζοντας άνεση στους επιβαίνοντες, ενώ ο χώρος των 320 λίτρων προσφέρει πλούσιες αποθηκευτικές δυνατότητες.

Οικολογία και οικονομία Διατίθεται με βενζινοκινητήρα 1.2 lt, 75 ίππων και πετρελαιοκινητήρα 1.5lt, 85 ίππων, εξασφαλίζοντας μειωμένο κόστος συντήρησης. Η οικονομική του κατανάλωση αγγίζει για τον μικτό κύκλο (κύκλος πόλης και κύκλος εκτός πόλης) μόνο τα 5.9 lt/100km! Με τιμή **9.600** ευρώ και εγγύηση 3 ετών ή 100.000 χιλιομέτρων, αποδεικνύεται η πιο όμορφη και συμφέρουσα πρόταση για να οδηγείς με άνεση ένα αυτοκίνητο μικρής κατηγορίας με πραγματικά μεγάλες δυνατότητες.

Δείτε και δοκιμάστε τα Dacia Sandero Stepway και Dacia Sandero στις εκθέσεις Renault-Dacia.
Γραμμή επικοινωνίας: 800 1111 011
www.dacia.gr

bartcelona!

Aryz, λεπτομέρεια). © Gustavo Osorio

22 από τους καλύτερους street artists, 200 τετραγωνικά μέτρα τοίχου, 9 ώρες δημιουργίας, εκατοντάδες επισκέπτες όλων των ηλικιών, 6 μοναδικές τοιχογραφίες στην καρδιά της πόλης. Το 1ο Art Brutevent αποτέλεσε τη μεγαλύτερη street art δράση που έχει φιλοξενήσει η Βαρκελώνη μέχρι σήμερα.

Κείμενο Ελισάβετ Αρκολάκη

Sixeart, Boris Hoppek, Dios, Lolo, Sosaku, Ovni, Rodrigo Villas, Sakristan, Hawaii Computers Crew, Sagüe, Owen, Ripo, Zosen, Kafre, Mister, Debens, Aryz: η κρεμ ντε λα κρεμ της παγκόσμιας street art σκηνής που πέρασε από τους δρόμους της Βαρκελώνης! Το Σάββατο 27 Μαρτίου ήταν όλοι πιστοί στο ραντεβού στο Parc de les Tres Xemeneies, για να «βάψουν». Την ίδια στιγμή, τα παιδιά της γειτονιάς έπαιζαν ποδόσφαιρο και κρίκετ, ενώ οι σκεϊτάδες και οι ηλικιωμένοι παρακολουθούσαν τα τεκταινόμενα με περιέργεια από τις σανίδες ή από τα παγκάκια. Οι 6 τοιχογραφίες που προέκυψαν από τη συνάντηση θα βρίσκονται εκεί μέχρι τη στιγμή που κάποιοι άλλοι graffiti writers θα αποφασίσουν να βάψουν επάνω τους.

Η Kati Krause, ο άνθρωπος που βρίσκεται στο παρασκήνιο και διοργάνωσε το event, με καταγωγή από το Μόναχο της Γερμανίας και κάτοικος Βαρκελώνης τα τελευταία χρόνια, εξηγεί: «Ο λόγος για τον οποίο υλοποιήθηκε το όλο κόνσπετ είναι για να υπερασπιστούμε το graffiti, τις τοιχογραφίες, και γενικά τη street art ως καλλιτεχνικό κίνημα. Ο βανδαλισμός είναι, φυσικά, ένα μεγάλο πρόβλημα, αλλά, από την άλλη, βανδαλισμός είναι και όλες αυτές οι νομικές απαγορεύσεις. Πριν από 10 χρόνια, έβρισκες κάποιο κομμάτι τέχνης σε κάθε γωνιά της πόλης και η Βαρκελώνη ήταν διάσημη για αυτό τον λόγο. Μοναδικοί καλλιτέχνες, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που συμμετείχαν στο Art Brut, ξεκίνησαν εδώ την καριέρα τους. Από το 2005, που ψηφίστηκε η αυστηρή νομοθεσία Ordenanza de la Convivencia, εξαφανίστηκε μια πληθώρα τοίχων όπου στο παρελθόν το βάψιμο θεωρούταν νόμιμο, και τα υψηλά πρόστιμα (από 300-6.000 ευρώ) απέτρεψαν την απόπειρα δημιουργίας νέων τοιχογραφιών. Πλέον μας έχουν απομείνει άσχημα tags που γράφονται στα γρήγορα και σε οποιαδήποτε επιφάνεια.

»Θέλησα να υπενθυμίσω στον κόσμο πως το graffiti μπορεί να εξελιχθεί σε τέχνη, εάν του δοθεί η ευκαιρία να υπάρξει. Είναι από τη φύση του δυ-

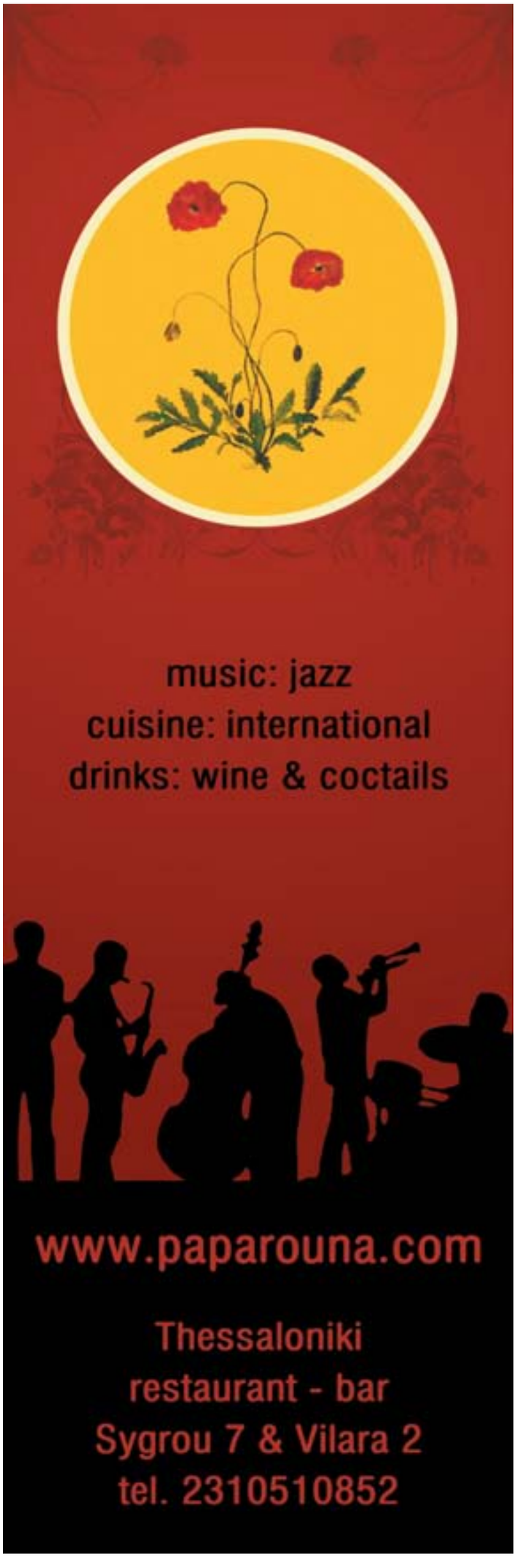
Aryz + Ripo εν δράσει. © Gustavo Osorio

Sakristan + Kafre (λεπτομέρεια). © Gustavo Osorio

ναμικό και ενδιαφέρον, μιας και σε σύγκριση με ένα οποιοδήποτε "επίσημο" έργο τέχνης έχει σαφώς μειωμένη χρονική διάρκεια. Το graffiti μπορεί να κάνει το αστικό τοπίο πιο όμορφο. Επίσης, με το Art Brut ήθελα να υπενθυμίσω το γεγονός πως υπάρχουν διεθνώς αναγνωρισμένοι καλλιτέχνες που είτε προέρχονται είτε ξεκίνησαν την καλλιτεχνική τους πορεία στη Βαρκελώνη, κάτι το οποίο εύκολα ξεχνιέται σε μια κουλτούρα όπου το ξένο θεωρείται ανώτερο από το εγχώριο. Σκοπός μου ήταν να υπενθυμίσω πως η βαρκελωνέζικη graffiti σκηνή παραμένει μια από τις πιο ενδιαφέρουσες και ζωντανές στον κόσμο».Θα υπάρξει κι άλλο Art Brut; Η Kati μας διαβεβαιώνει πως έπεται συνέχεια, όχι μόνο στη Βαρκελώνη αλλά και σε άλλες πόλεις του κόσμου. «Σύντομα, θα βρεθώ στο Λονδίνο για να αναζητήσω τις προοπτικές της οργάνωσης ενός Art Brut στην αγγλική πρωτεύουσα».

www.artbrutbcn.org

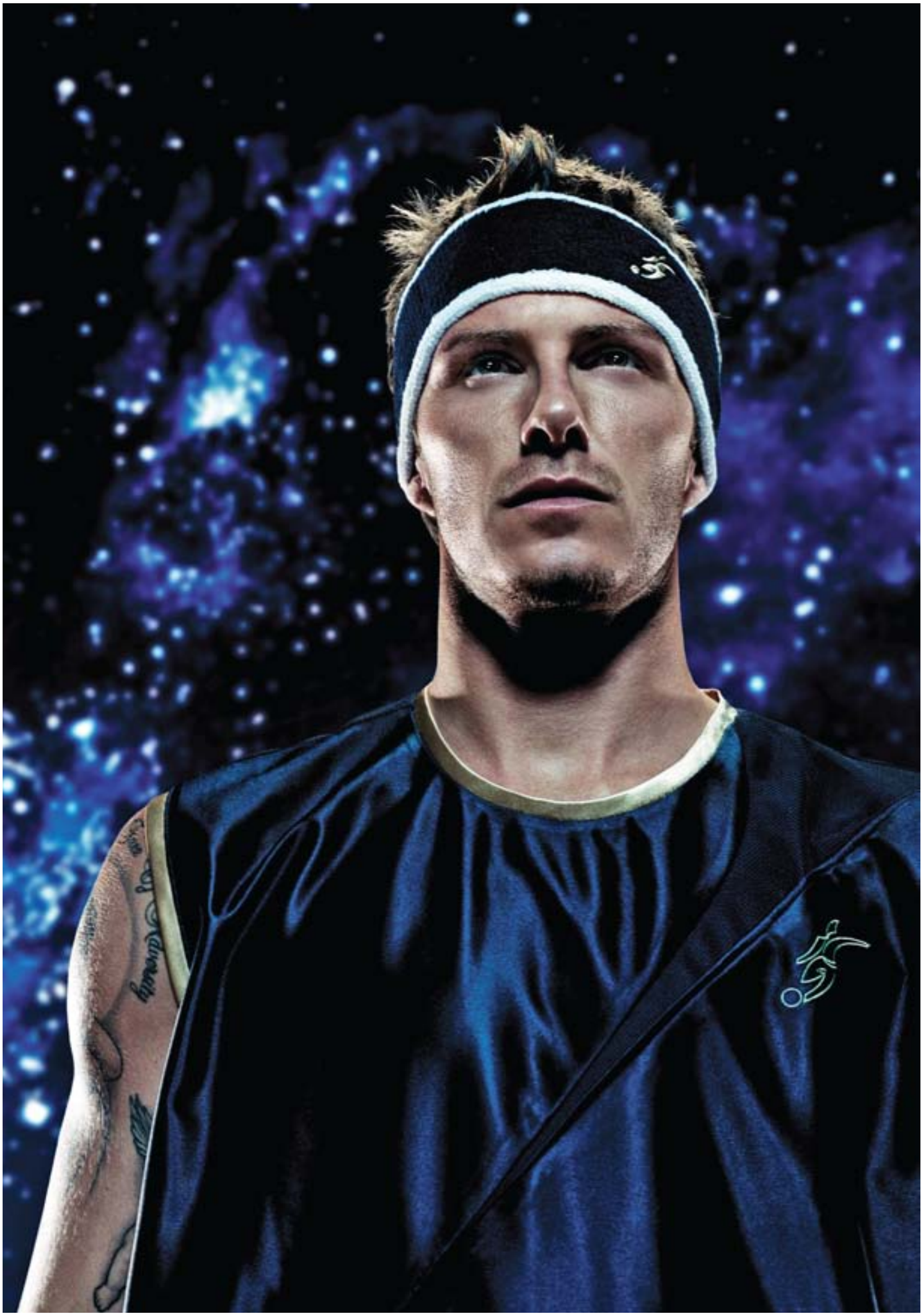

DAVID BECKHAM

GAME OVER

Με τα 35 πατημένα αυτό τον Μάιο και τον αχίλλειο τένοντά του σακατεμένο, οι πιθανότητες να ξαναπαίξει ποδόσφαιρο εξαντλούνται. Ο Ντέιβιντ Μπέκαμ δε θα ήταν η ατραξιόν του αφρικανικού Μουντιάλ. Η απουσία του όμως θα είναι εκκωφαντική. Ήταν μαγνήτης, μέσα και έξω από το τερέν.

Κείμενο **Δημήτρης Καραθάνος**

Καθώς ξέσπασε σε κλάματα πάνω στο φορείο φωνάζοντας «έσπασε, έσπασε», την ώρα που τα μέλη του ιατρικού επιτελείου των ροσονέρι προσπαθούσαν να τον καλμάρουν και ο πάγκος παρακολουθούσε σοκαρισμένος, η στιγμή θύμισε ύποπτα τον Απρίλιο του 2002. Τότε που ο Άλντο Ντούσερ της Λα Κορούνια του κόστισε τον αριστερό μετατάρσιο και η Αγγλία προδιέγραφε την αποτυχία της ομάδας του Σβεν Γκόραν Έρικσον στα γήπεδα της Νοτίου Κορέας και της Ιαπωνίας.

Έστω όμως και αν η ιστορία αρέσκεται να επαναλαμβάνεται, κάτι στην απεγνωσμένη προσήλωση του Μπέκαμ να φορέσει το εθνόσημο για τέταρτη φορά σε Μουντιάλ, και στα τραγικά επακόλουθά της, μαρτυρά πως είναι απίθανο να επαναληφθεί σε αυτή την περίπτωση. Το προχωρημένο της ηλικίας, ο διαλυμένος αχίλλειος τένοντας, η χλιαρής απόδοσης επάνοδος στα ευρωπαϊκά γήπεδα προκειμένου να τύχει της προσοχής του Φάμπιο Καπέλο, το τατουάζ που κέντησε στο δέρμα του λίγο πριν τον μοιραίο αγώνα με την Κιέβο, με την προφητική αναγραφή «man of sorrow», όλα μαρτυρούν πως το βράδυ της 14ης Μαρτίου στο Σαν Σίρο δόθηκε η τελευταία παράσταση του Ντέιβιντ Μπέκαμ ως ποδοσφαιριστή υψηλού επιπέδου. Ο θρύλος του μπορεί να επιβιώσει. Το κορμί του ωστόσο έχει φθαρεί ανεπανόρθωτα.

Beckalicious

Τώρα που οι φωτογραφίες παίρνουν το επίχρισμα της σέπιας και οι δοξολογίες επιτρέπονται, μπορεί να ειπωθεί πως ο Μπέκαμ επιγραμμάτισε τη σύγχρονη ιστορία της Αγγλίας, από την άνοδο των New Labour και την ευμάρεια της brit pop ώς την ακόλουθη πολιτοοικονομική κατάπτωση. Ήταν, χωρίς συγκεκριμένη σειρά, pop star, sex symbol, gay icon, tattoo freak, αρτίστας του μάρκετινγκ, μια πολυεθνική του ενός, ο μεγαλύτερος πασαδόρος όλων των εποχών. Επίδοξος διάδοχος του Μπόμπι Μουρ, προσηλυτιστής του ποδοσφαίρου στις ΗΠΑ, πρότυπο του μετροσεξουαλισμού, μοντέλο ακριβών ενδυμάτων και ακόμη ακριβότερων εσωρούχων, μα, κυρίως, εθισμένος δημοσιοσχεσίστας, ένας ακόρταγος τροφοδότης της ειδησεογραφίας του λάιφσταϊλ, μια ασθένεια συγχωρητέα στον βαθμό που προσβάλλει όλους τους σελέμπριτι.

Η ιστορία του θα μπορούσε να συνοψιστεί στον μύθο ενός ξανθομάλλη Ελ Σιντ που βιομηχανοποίησε την ποδοσφαιρική κουλτούρα μεταλαμπαδεύοντάς τη στους γειτνιάζοντες χώρους της ποπ και της μόδας, φροντίζοντας επιπλέον να προσαρμόζει τα μηνύματά του στις όποιες σεναριακές εναλλαγές, από τη Γιουνάιτεντ στη Ρεάλ, για παράδειγμα, τους Λος Άντζελες Γκάλαξι και τη Μίλαν. Για να το θέσουμε διαφορετικά, χωρίς τον Μπέκαμ δε θα υπήρχε Κριστιάνο Ρονάλντο, ούτε κανένα από τα μελλοντικά role models που θα προκύψουν όποτε παρουσιαστεί τρύπα στην αγορά. Πολύ καλοκάγαθος, για να χαρακτηριστεί μακιαβελικός, ήταν αναμφίβολα αριστοτέχνης του μιντιακού χειρισμού.

Τελευταία του ενσάρκωση υπήρξε αυτή του μοναχικού πολεμιστή που απώλεσε τη θέση του στη Ρεάλ Μαδρίτης και την εθνική Αγγλίας και επιδίωξε να χαράξει ένα νέο μονοπάτι προς τη διάκριση αυτοεξοριζόμενος στην Καλιφόρνια. Το χαμηλό επίπεδο του αμερικάνικου πρωταθλήματος τον σοκάρισε σε τέτοιο βαθμό, που ξαμολύθηκε στο κυνήγι της παλιάς του θέσης στην ευρωπαϊκή ιεραρχία προσχωρώντας στην ομάδα του Μιλάνου, με στόχο να εντυπωσιάσει τον προπονητή του στην εθνική και να ξανακερδίσει τη φόρμα του.

Κάποια πράγματα ωστόσο ξεπερνούν ακόμη και τη δυνατότητα του Μπέκαμ να ντριπλάρει αντιπάλους και δυσχερείς συγκυρίες. Η μιλανέζικη ζαριά του ήταν αυτή που διέγραψε οριστικά τον στόχο να ξεπεράσει το ρεκόρ των 115 συμμετοχών του Πίτερ Σίλτον με την Αγγλία.

Τείνουμε να ξεχνάμε πως η διασημότητα δεν ανήκε στη σφαίρα του πεπρωμένου του. Στο μέτωπο των προσδοκιών βρισκόταν χαμηλά στην τάξη των «Fergie's Fledgings», της φουρνιάς δηλαδή που αναδείχτηκε από τις ακαδημίες της Γιουνάιτεντ για να σαρώσει όλα τα διαθέσιμα εγχώρια και διεθνή τρόπαια. Πίσω σε βαρύτητα από τον Πολ Σκόουλς, πίσω από τους αδελφούς Νέβιλ, τον Νίκι Μπατ και τον Ράιαν Γκιγκς. Ήταν ένας μέσος υποσχόμενου στιλ, ο οποίος προωθήθηκε στην πρώτη ομάδα, όταν μια παράμετρος των κανονισμών της πρέμιερσιπ έθεσε τον Αντρέι Καντσέλσκις εκτός πρωταθλήματος το 1995, δημιουργώντας ένα κενό στη θέση του δεξιού χαφ. Σχεδόν τυχαία, τόσο ο προπονητής του όσο και ο ίδιος, ανακάλυψαν πως ο Μπέκαμ μπορούσε να στείλει σέντρες πρωτοφανούς ακρίβειας, μια ικανότητα την οποία καλλιέργησε μανιωδώς προπονώντας τα στημένα σουτ και τις σέντρες του αδιάκοπα. Εξελίχθηκε σε μνημειώδη παίκτη, και ίσως άφηνε την τελευταία του πνοή στο Ολντ Τράφορντ, αν δεν είχαν μεσολαβήσει η Βικτόρια Μπέκαμ, το παπούτσι που του πέταξε στα μούτρα ο Φέργκιουσον και η δημόσια διαπόμπευση εκ μέρους του τελευταίου, όταν τον κατηγόρησε πως «ντύνεται σαν τον Γκάρι Γκλίτερ». Ήταν όμως πάνω από όλα αφοσιωμένος παίκτης. Όλα τα υπόλοιπα ξετυλίχτηκαν γύρω από αυτό. Και όσα ακολουθούν, ανήκουν στα highlights του σύγχρονου ποδοσφαίρου.

Captain Marvel

1992: Πραγματοποιεί το ντεμπούτο του με τη φανέλα της Γιουνάιτεντ σε παιχνίδι του Λιγκ Καπ, απέναντι στην Μπράιτον. Όμως η καθιέρωση δεν ήρθε εύκολα, ούτε γρήγορα. Έπρεπε να περιμένει ώς τον Δεκέμβριο του '94 για να κάνει την πρώτη του εμφάνιση στο Τσάμπιονς Λιγκ, παίζοντας και σκοράροντας εναντίον της Γαλατά Σαράι. Τέσσερις μήνες αργότερα, πρωτοεμφανίζεται σε παιχνίδι της Πρέμιερ Λιγκ.

1996: Τοποθετείται στην εμπροσθοφυλακή των παικτών τους οποίους ο Άλεξ Φέργκιουσον προώθησε από τις ακαδημίες στην πρώτη ομάδα της Μάντσεστερ. Ηττήθηκαν με 3-1 από την Άστον Βίλα στο πρώτο κιόλας παιχνίδι, προκαλώντας τη χλεύη του Άλαν Χάνσεν, που ισχυρίστηκε πως «δεν κερδίζεις πρωταθλήματα με πιτσιρίκια», όμως εκείνη η τάξη του '96, με μέσο όρο ηλικίας τα 24, υπερσκέλισε τη διαφορά 14 βαθμών που τη χώριζε από τη Νιουκάστλ τα Χριστούγεννα, κατέκτησε το πρωτάθλημα, ενώ καπάρωσε και το νταμπλ επικρατώντας με 1-0 της Λίβερπουλ στον τελικό του Κυπέλλου.

Ήταν μια δραματική χρονιά, για διαφορετικούς λόγους. Εναντίον της Γουίμπλετον, ο Μπέκαμ σκόραρε το γκολ που του χάρισε εμβληματικό στάτους, κρεμώντας τον τερματοφύλακα από το ημικύκλιο της σέντρας. Ντεμπούτάρισε στην ενδεκάδα της εθνικής του και έκτοτε πήρε τη φανέλα σπίτι, ωστόσο η συμμετοχή της Αγγλίας στο Μουντιάλ επισκιάστηκε από την αποβολή του στο ματς με την Αργεντινή. Μια κλοτσιά εκτός φάσης στον Ντιέγκο Σιμεόνε, ένα χαμένο πέναλτι του Μπάτι που οδήγησε στον αποκλεισμό της ομάδας, και ο Μπέκαμ, σκόρερ και πρωταγωνιστής του προηγούμενου ματς με την Κολομβία, υπέστη ανηλεή εξύβριση από τα μίντια και τους φαρμακωμένους οπαδούς, οι οποίοι δεν επρόκειτο να του συγχωρήσουν το παράπτωμα για χρόνια.

Λιγότερο θεληματικοί άντρες στη θέση του μπορεί να λύγιζαν από την κατακραυγή, όμως ο Μπέκαμ δε δείλιασε. Έμεινε στο Ολντ Τράφορντ και επιτέλεσε καθοριστικό ρόλο στην πιο ένδοξη σεζόν στην ιστορία της Μάντσεστερ, που σφραγίστηκε με την κατάκτηση πρωταθλήματος, Κυπέλλου και Τσάμπιονς Λιγκ. Στην πορεία προς το τρεμπλ, ο Μπέκαμ μετατοπίστηκε σε θέση κεντρικού χαφ, αποδεικνύοντας πως ήταν κάτι παραπάνω από ένας εξαιρετικός πασαδόρος, αγκυροβολημένος στα δεξιά.

Στις 15 Νοεμβρίου του 2000 ανακηρύχθηκε αρχηγός της εθνικής του. Ο άνθρωπος που τον πίστεψε, ο Πίτερ Τέιλορ, μπορεί να μην αποτέλεσε παρά μια περαστική υποσημείωση στον πάγκο της ομάδας, όμως ενθάρρυνε τη μεταμόρφωση του αποδιοπομπαίου τράγου σε ώριμο σούπερσταρ.

Οκτώβριος 2001, 93ο λεπτό του αγώνα με την Ελλάδα. Το σκορ είναι 1-2, η Αγγλία αποδίδει τραγικά, ενώ χρειάζεται απεγνωσμένα τον βαθμό για να προκριθεί στο Μουντιάλ, και ο Μπέκαμ στήνει την μπάλα που ξεματάει έξω από το ημικύκλιο της μεγάλης περιοχής, στο χρονικό σημείο που το δίχως άλλο σηματοδοτεί την τελευταία ευκαιρία του αγώνα, σουτάρει και σκοράρει ένα άπιαστο γκολ,

δείγμα της άκρατης θέλησής του να παρασύρει την ομάδα του στο Μουντιάλ. Η περίοδος της αποκαθήλωσης ανήκει στο παρελθόν, οι φίλαθλοι χορεύουν στους δρόμους και στα καπό των αυτοκινήτων και ο αρχηγός ανακηρύσσεται Αθλητής της Χρονιάς.

2002: Μπορεί ένας τραυματισμός να βυθίσει ολόκληρο έθνος σε απελπισία; Ένας Αργεντινός (εύλογα), ο Άλντο Ντούτσερ, του διαλύει τον μετατάρσιο τον Απρίλιο. Όμως δεν επρόκειτο να τον καταβάλει. Πρώτα, ο Μπέκαμ αποθεραπεύτηκε. Έπειτα, η ομάδα του κληρώθηκε με την Αργεντινή στο Μουντιάλ. Η Αγγλία κέρδισε πέναλτι και ο Μπέκαμ αγνόησε τη χειραψία του Σιμεόνε, προτού σκοράρει το μοναδικό γκολ της αναμέτρησης. Η Αγγλία αποκλείστηκε στα ημιτελικά από τη Βραζιλία, όμως ο Μπέκαμ είχε πάρει την εκδίκησή του.

Intergalactic

2003: Η δημοσιογραφική προβολή του Μπέκαμ δεν έπαψε να ενοχλεί τον Φέργκιουσον, σχεδόν όσο και ο γάμος του. Ο προπονητής πάντοτε προτιμούσε τον απαρέγκλιτο επαγγελματισμό του Γκιγκς και του Σκόουλς. Όταν την ήττα από την Άρσεναλ στο Κύπελλο ακολούθησε ένα ιπτάμενο παπούτσι που έσκισε το φρύδι του Μπέκαμ, έγινε προφανές πως ένας από τους δύο τους δεν χωρούσε πλέον στο Όλντ Τράφορντ, από το οποίο κανείς δε θα διανοούταν να κουνήσει τον Φέργκιουσον. Έχοντας κατακτήσει τον έκτο του τίτλο στην Πρέμιερ Λιγκ, ο Μπέκαμ αποχώρησε το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς.

2006: Παραιτείται από την αρχηγία της εθνικής, ως επακόλουθο για τον πρόωρο αποκλεισμό και τις κακές του εμφανίσεις.

2007: Τέσσερις σεζόν με τη Ρεάλ αργότερα, βρίσκεται εκτός πλάνων της ομάδας. Σοκάροντας πολλούς, υπογράφει στους Λος Άντζελες Γκάλαξι στο μέσον της χρονιάς, φιλοδοξώντας να ανεβάσει το επίπεδο του αμερικάνικου ποδοσφαίρου. Ο τότε προπονητής της Ρεάλ, Φάμπιο Καπέλο, του ξεκαθαρίζει πως δεν πρόκειται να ξαναπαίξει για τους γκαλάκτικος, όμως εκείνος προπονείται σαν δαιμονισμένος, διακρίνεται, σκοράρει και οδηγεί τη Ρεάλ στο πρώτο της πρωτάθλημα από το 2002. Την ίδια χρονιά κερδίζει μια νέα πρόσκληση στην εθνική ομάδα της χώρας του, ενώ το 2008 πλασάρεται στην πεντάδα των παικτών που φτάνουν τις 100 συμμετοχές με το εθνόσημο.

2009: Διασταυρώνεται πάλι με τον Καπέλο, ο οποίος δε θα καλούσε στην εθνική έναν παίκτη εκτός ανταγωνιστικού πρωταθλήματος. Προκειμένου να ελπίζει να συμπεριληφθεί στην αποστολή της Αγγλίας, έπρεπε να επιστρέψει στην Ευρώπη. Το καταφέρνει εκβιάζοντας τον δανεισμό του στη Μίλαν.

Τον φετινό Μάρτιο, ξαναπατάει το χορτάρι του Όλντ Τράφορντ. Η Γιουνάιτεντ συντρίβει τη Μίλαν, ο ίδιος είναι αναπληρωματικός, ωστόσο γνωρίζει υποδοχή ήρωα. Τέσσερις ημέρες αργότερα, τραυματίζεται στον αχίλλειο τένοντα και αποχαιρετά πρόωρα την προοπτική της Νότιας Αφρικής.

Man of sorrow

Σε απλούς ποδοσφαιρικούς όρους, το τέλος της καριέρας του δεν ανησυχεί τους φιλάθλους στον βαθμό που θα το έκανε η απώλεια ενός Μέσι, ενός Κακά, ενός Ρονάλντο ή ενός Τζέραρντ. Ο Ντέιβιντ Μπέκαμ, βέβαια, παραμένει πλουσιότερος από όλους τους, διατηρώντας για πολλοστή χρονιά την πρωτιά στη λίστα του «Forbes», με κέρδη 40.000.000 δολαρίων, το συντριπτικό ποσοστό των οποίων προέρχεται από τη συνεργασία του με την adidas, την Armani και τη Motorola. Και κανείς από τους παραπάνω δε θα εξασφάλιζε τόσο εκτεταμένα ρεπορτάζ, ούτε τέτοιο μέγεθος της συμπόνιας της κοινής γνώμης. Δεδομένου δε του ταλέντου του στο μάνατζμεντ, δύσκολα θα χάσει το λούστρο του γκλάμουρ του στο άμεσο μέλλον. Ίσως τη μεγαλύτερη απώλειά του την περιγράφει άλλος ένας υποψήφιος για συνταξιοδότηση, ο παλιός του κολλητός στη Γιουνάιτεντ, Γκάρι Νέβιλ: «Ό,τι και να κάνω στο υπόλοιπο της ζωής μου, δεν μπορώ να το φανταστώ να με εκπληρώνει όσο η δουλειά μου τα τελευταία 25 χρόνια. Αυτό αποκλείεται». Ο Μπέκαμ μπορεί να νιώσει την οδύνη αυτής της δήλωσης, γιατί παίζει μπάλα μαζί με τον Νέβιλ από τα 16. Πιθανότατα νιώθει αντιμέτωπος με μια απώλεια πιο μακάβρια από το χειρότερο τραύμα του αχίλλειου τένοντα. Το τέλος του παιχνιδιού, μια απώλεια που τσακίζει κόκκαλα.

GAME OVER

Taste the original

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Sneaker's factory

Το manual των δρόμων, οι ιστορίες και τα χρώματα των πρωταγωνιστών τους, τα πιο hip αξεσουάρ της ζωής στην πόλη. Είσαι sneaker freaker; Αυτός είναι ο οδηγός σου. Κείμενο **Δημήτρης Αθανασιάδης**

© 2012 adidas AG. adidas, the Trefoil, and the 3-Stripes mark are registered trademarks of the adidas Group.

adidas Originals stores: Golden Hall, Λ. Κηφισίας 37Α, Αθήνα - Μακένζυ Κίνγκ 10, Θεσσαλονίκη

CELEBRATE ORIGINALITY

adidas.com/originals

nike

Έτος ίδρυσης: Το 1962 ο αθλητής στίβου Φιλ Νάιτ ολοκληρώνει τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο του Όρεγκον. Μαζί με τον μέντορά του, καθηγητή και προπονητή στο πανεπιστήμιο, Μπιλ Μπόουερμαν, θα ξεκινήσουν μια ιστορική πορεία επιχειρηματικότητας. Ο νεαρός Νάιτ θα ταξιδέψει στην Ιαπωνία, όπου και θα καταφέρει να πάρει την αντιπροσωπεία για την εισαγωγή φτηνών παπουτσιών. Το 1964 η πρώιμη εταιρία τους ονομάζεται Blue Ribbon Sports. Το όνομα Nike θα δοθεί το 1971. Ο πρώτος πωλητής της εταιρίας και πρώην δρομέας Τζεφ Τζόνσον θα το δει σε ένα περίεργο όνειρο κατά τη διάρκεια του ύπνου του. «Νάικι» όπως η Νίκη της Σαμοθράκης, με το χαρακτηριστικό λογότυπο που κλήθηκε να σχεδιάσει η συμφοιτήτρια του Νάιτ, Κάρολιν Ντέιβιντσον. Το 1973 ο δρομέας Στιβ Πριφοντέιν θα γίνει ο πρώτος αθλητής που θα φορέσει επίσημα τα παπούτσια Nike. Η πρωτοποριακή τεχνολογία των προϊόντων της Nike συμβαδίζει με την ιστορία των αθλητών στους οποίους ήταν χορηγός η Nike όλα αυτά τα χρόνια, όπως οι Μάικλ Τζόρνταν, Σερένα Γουίλιαμς, Ρονάλντίνο, Τάιγκερ Γουντ και Λανς Άρμστρονγκ. Η Nike είναι συνδεδεμένη με το πάθος και την καινοτομία. Από το θρυλικό σλόγκαν «Just Do It» μέχρι σήμερα η Nike παίζει πάντα επίθεση και επιδιώκει τη νίκη. Τίποτα λιγότερο.

Headquarters: Πιστοί στο «σημείο εκκίνησης», οι επιτελείς «τρέχουν» την εταιρία από το Όρεγκον.

Top models: Αποτέλεσμα της επίπονης έρευνας και της επένδυσης στην τεχνολογική εξειδίκευση, τα Air Max κυκλοφόρησαν το 1987. Οι χαρακτηριστικοί αεροθάλαμοι που συνέθεταν την αερόσολα του μοντέλου δημιούργησαν «σχολή» στα sneakers. Τη σκυτάλη πήραν τρία χρόνια αργότερα τα Air Max '90, στα οποία επέστρεψε το Infrared στη σόλα, ενώ εσωτερικά ενισχύθηκε η μαλακή επίστρωση του παπουτσιού. Στα μοντέλα Air Max '93 και Air Max '95, η τεχνολογία Nike Air συνδυάστηκε με το design. Χρωματικοί πειραματισμοί, έμφαση στις λεπτομέρειες, όπως το λευκό πλέγμα-διάκοσμος και το scotchlite υλικό. Ανανεώνοντας ριζικά τη σχεδιαστική φιλοσοφία των Air Max, το 1997 η Nike συστήνει στους φίλους της τα Air Max '97. Space-age έμπνευση, σε μια neutral προσέγγιση των sneakers με μαύρο-neon κίτρινο-μεταλλικό ασημί χρώμα και την air unit να καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της σόλας. Το πιο επιδραστικό Air Max χρωστά μεγάλο μέρος της δημιουργικότητάς του στο υπερηχητικό ιαπωνικό τρένο Bullet. Κάτι που ίσως να εξηγεί γιατί εκατομμύρια άνθρωποι πήγαν σφαίρα στα Nike Stores για να τα αποκτήσουν.

Highlight: Τα Nike Air Jordan υπήρξαν τα παπούτσια που κάθε πιτσιρικάς έζησε προσπαθώντας να έρθει πιο κοντά με τον αθλητή-φαινόμενο καταρρίπτοντας τους νόμους της βαρύτητας. Η τεχνολογία Nike Air παρούσα, η υπογραφή του μεγαλύτερου μπασκετμπολίστα διακριτική με τον vector Michael να καρφώνει, τα sneakers και το slam dunk στις μεγαλύτερες στιγμές τους.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με τη Nike: Η Nike υπήρξε η πρώτη εταιρία αθλητικών ειδών που έδωσε τη δυνατότητα σε κάθε φίλο της, όπου κι αν βρίσκεται, να κατασκευάσει το δικό του sneaker παπούτσι μέσα από την ιστοσελίδα της. Διάλεξε χρώμα, διάλεξε μοντέλο, διάλεξε αισθητική.

S.S. 2010: My Game is Fair Play. Έτσι ονομάζεται η ανοιξιάτικη-καλοκαιρινή συλλογή, έτσι αντιλαμβάνεται η Nike τα sneakers. Λίγο casual, λίγο sport, με πρωταγωνιστές το δέρμα και τα χρώματα. Από το ολόμαυρο δερμάτινο Terminator μέχρι τα Flywire Footscapes, που επιμελήθηκε ο ιάπωνας σχεδιαστής και μουσικός Χιρόσι Φουρτζιγουάρα, η Nike νικά τα συνηθισμένα με τη φαντασία και το παγκόσμιο πνεύμα της.

Celebrity fans: Είναι αναρίθμητοι. Αν «μετράτε» τις εμπορικές συνεργασίες, θυμηθείτε απλώς τον Τζόρνταν και την ομάδα της Μπαρτσελόνα. Αν ενδιαφέρεστε για ανθρώπινες ιστορίες, τα φοράει ένας σκηνοθέτης που ξέρει να τις διηγείται καλύτερα από όλους: ο Σπάικ Λι όταν βλέπει τους αγαπημένους του Νικς.

more info: boardsports ltd. / koris 6 - alimos / 17455 athens / tel: 210 9859685 / info@boardsports.gr

WWW.CARHARTT-STREETWEAR.COM

carhartt

© Carhartt Inc. U.S.A. ® carhartt and CARHARTT logo are registered trademarks of Carhartt Inc., Dearborn, MI 48121, U.S.A.

dc

Έτος ίδρυσης: Η σκούφια τους κρατάει από το 1993.

Headquarters: Εκεί που έχει ήλιο, αγγέλους και δράση. Καλιφόρνια.

Top models: Το μοντέλο Radar. Ένας σκέιτ θρύλος, ένα hyper sport πατούμενο που είναι must have item σε κάθε εκλεκτική sneaker συλλογή.

Highlight: Το φουτουριστικό Galactica. Στιλ από το μέλλον εδώ και τώρα. Με μαλακό δέρμα, σόλα που σε κρατά από τους κραδασμούς με την κατοχυρωμένη «Pill» τεχνική, έξυπνα ανοίγματα αριστερά και δεξιά για να μην ανησυχείς για την κακοσμία, και «αυτάκια» που δένουν όταν αθλείσαι, τα «Galactica» μπορείς να τα βρεις σε μαύρο-τιρκουάζ ή λευκό χρώμα.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την DC: Σε μια προχωρημένη κίνηση, ο Μάικ Σινόντα των Linkin Park ανέλαβε να σχεδιάσει μια συλλεκτική σειρά των DC με προσωπικά ζωγραφικά του θέματα. Τα DC/MS κυκλοφορούν σε δύο σχέδια, τα Xander και Pride.Μαζί τους έχουν συνεργαστεί οι καλλιτέχνες Σέπαρντ Φέρι και Τόμας Κάμπελ.

S.S. 2010: Τελείως σπορτίφ η συλλογή Life Collection, έρχεται για να γεμίσει την άνοιξη με χρώματα, κορδόνια και hip attitude. Θαυμάστε τα υπερυψωμένα Admiral σε μεταλλικό ασημί, λευκό και μαύρο χρώμα, τα Volcano με τις ρίγες τους, τα κολεγιακά Sector 7. Σε μια sneak & pick διάθεση τα DC Shoes κάνουν BMX, πηδάνε ράμπες και ρυθμίζουν την trendsetting κυκλοφορία. Hi top με αυτοκόλλητο δέσιμο, καλοκαιρινά low σε μονόχρωμες προτάσεις.

Celebrity fans: Ο Lil' Wayne πριν τη φυλακή και ο Τράβις Μπάρκερ των Blink 182 συγκαταλέγονται στους οργισμένους φίλους των DC. Ο ηθοποιός Άνταμ Σάντλερ τα αγαπά επίσης.

diesel

Έτος ίδρυσης: Η Diesel δίνει τα εναλλακτικά «καύσιμά» της στο παγκόσμιο fashion thing από το 1978. Ιθύνων νους ο ιταλός Ρέντσο Ρόσο. Σε ηλικία 23 ετών, ο Ρόσο έχοντας αποφοιτήσει και σπουδάσει την τέχνη της υφαντουργίας συνεργάζεται με φίλους για να κατασκευάσει τα δικά του ρούχα. Από το 1985 ο αποκλειστικός έλεγχος της εταιρίας περνάει στα χέρια του έπειτα από τη συνολική εξαγορά των ποσοστών που διέθεταν οι υπόλοιποι μέτοχοι.

Headquarters: Στη Μολβένα της βόρειας Ιταλίας.

Top models: Ανήκει στη φετινή σειρά Decompression και λέγεται I'm Pression Strap. Ένας trendy ύμνος στα sneakers σε hi-top σχέδιο με αυτοκόλλητα, κορδόνια και νάιλον στοιχεία κατευθείαν από εκεί που χτυπά η καρδιά της ποπ κουλτούρας. Το σχεδιαστικό τμήμα της Diesel.

Highlight: Τα Diesel Freezy. Με τις γλώσσες απέξω και το 70s πνεύμα διάχυτο στον σχεδιασμό τους, έστειλαν τον κόσμο στις glam νύχτες του «Studio '54».

S.S. 2010: Αναπόσπαστο τμήμα της νέας εκκεντρικής και νεανικής συλλογής, τα sneakers της Diesel μπορούν να φορεθούν σε κάθε περίσταση. Τα ρετρό Flash Back, τα casual Sportdrilla και τα μοδάτα Decompression θα χαζέψουν κόσμο.

Celebrity fans: Ο Ρόμπερτ Πάτινσον ή Έντουαρντ Κάλεν, αν προτιμάτε, ποζάρει στο πόστερ της ταινίας «Eclipse» με τα φθαρμένα Diesel Yuk sneakers του. Ο μέγας προλογιάρης Μάθιου ΜακΚόναχι και η καυτή Ρις Γουίδερσπουν είναι γνωστοί για την αγάπη τους στο τζόκινγκ και τα παπούτσια Diesel Runaway.

c1rca

Έτος ίδρυσης: 1999

Headquarters: Τα κεντρικά τους στο Σαν Κλεμέντε της Καλιφόρνια. Στον Καναδά θα βρεις τα γραφεία τους στο Βανκούβερ, ενώ στην Ελβετία βρίσκεται η ευρωπαϊκή sneaker τράπεζά τους.

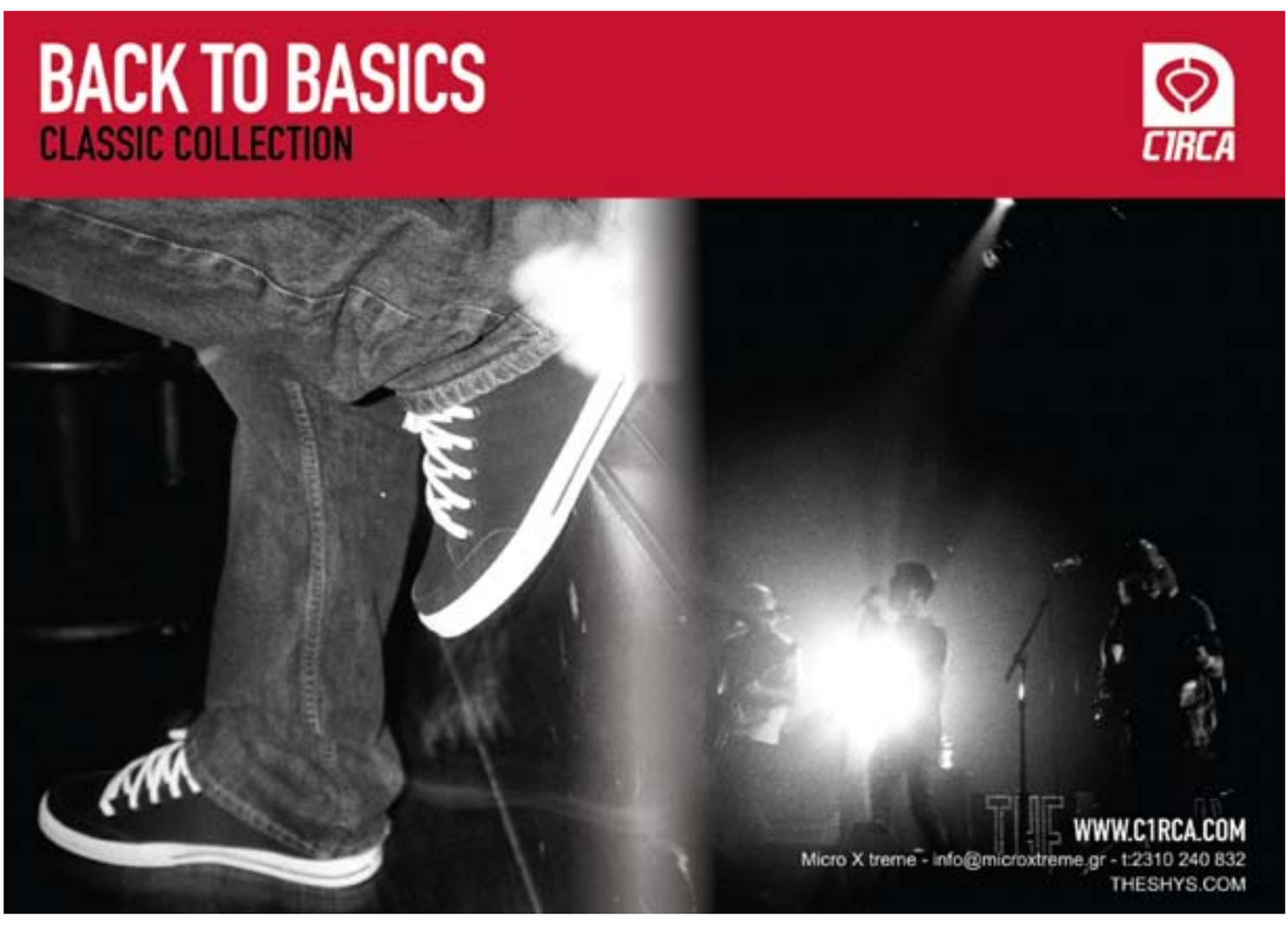
Top models: Το C1rca Bandit. Ανανεώνοντας συνεχώς τον χαρακτήρα του, καταφέρνει να ξεχωρίζει για την ταυτότητά του. Μουράτη όψη, μπάνικη «γλώσσα».

Highlight: C1rca Bandit 205 Vulc. Όπου κι αν το δεις, κλέβει τις εντυπώσεις. Ελαστικότητα για άνεση, σόλα που σε κρατά σταθερό πάνω στη σανίδα, σε μια ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων για κάθε urban παρεάκι.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την C1rca: Το πρότζεκτ «The Black Tear» ξεπερνά την κλασική συνεργασία ανάμεσα σε μια εταιρία και έναν καλλιτέχνη. Δουλεύοντας πάνω στα παπούτσια C1rca, ο 21χρονος καλλιτέχνης Γιουν Τσαν που ειδικεύεται στο tattoo, τη ζωγραφική και το illustration, δίνει το black 'n grey tattoo στιλ του. «Χαραγμένο» παπούτσι όπως ένα δάκρυ που μένει στο πρόσωπο, ζωγραφικές προσθήκες ως συμβολισμοί, περιορισμένος αριθμός διαθέσιμων μοντέλων.

S.S. 2010: Στη σειρά CS, τουτέστιν C1rca Squad, γίνεται brainstorming και το αποτέλεσμα είναι η συλλογή Select. Ο σκέιτερ Ρομπ Ντάιερ, ο καλλιτέχνης Κρίστοφερ Μπέτιγκ και η φωτογράφος Ντανιέλα Ρενέ διάλεξαν αυτά που τους εμπνέουν. Διάλεξαν ήχους, εικόνες και λέξεις και τα έκαναν sneakers. Στα μοντέλα Convert, Getaway, Crook, Drifter και Ivan, η εστέτ εκδοχή της C1rca περπατά καμαρωτή.

Celebrity fans: Ο Ρόμπερτ Πάτινσον κυκλοφορούσε συνεχώς με τα C1rca sneakers του στα γυρίσματα της ταινίας «Remember Me». Ο Τζάστιν Τίμπερλεϊκ τα διαλέγει όταν κάνει βόλτες για shopping.

lacoste

Etos ίδρυσης: Εν έτει 1933 ο γάλλος τενίστας Ρενέ Λακόστ, έχοντας αναδειχθεί το 1926 και το 1927 καλύτερος αθλητής σε παγκόσμιο επίπεδο, θα λανσάρει τα ρούχα και τα παπούτσια με το χαρακτηριστικό σήμα-κατατεθέν, το κροκοδειλάκι, κερδίζοντας όχι μόνο την εκτίμηση του κόσμου αλλά και τους αγώνες στα γήπεδα. Το 1963 θα έρθει η στιγμή που ο Ρενέ Λακόστ θα αποφασίσει να υλοποιήσει την ιδέα του για ένα αθλητικό παπούτσι που θα καλύπτει τις αθλητικές απαιτήσεις ενός αθλητή του τένις. Το μοντέλο Le Soulier Tennis Lacoste θα γίνει το αγαπημένο παπούτσι των πρωταθλητών. Από τότε μέχρι σήμερα, η Lacoste θα γίνει συνώνυμο των μεγαλύτερων αθλητών του τένις και του γκολφ και ταυτόχρονα θα αναδειχθεί σε ένα brand που συνδυάζει την εστέτ άποψη για τη μόδα με τις σπορτίφ ανάγκες και το casual ύφος.

Headquarters: Lacoste, Γαλλία, δημιουργία. Το chic κροκοδειλάκι αλλάζει τάσεις, σχέδια και δέρμα από το Παρίσι.

Top models: Βασισμένο στο πρώτο μοντέλο, το αθλητικό παπούτσι Rene Lacoste θα επανασχεδιαστεί το 2005 και θα βρεθεί στις βιτρίνες στο κλασικό λευκό χρώμα και στην αυθεντική πράσινη συσκευασία του 1963. Μια υμνωδία στο vintage, ένα sneaker με σικάτη επιμέλεια στη σχεδίασή του.

Highlight: The Rene Lacoste Club. Μαλακό δέρμα, μονοχρωμία και λιτή απόδοση σε ένα low sneaker με αίσθηση court πατούμενου. Κυκλοφόρησε μόλις το 2009 σε λευκό και μαύρο χρώμα κι έγινε πολύ γρήγορα κινούμενη δήλωση αισθητικής.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με τη Lacoste: Θήτευσε στα ατελιέ του Τιερί Μιγκλέρ, δούλεψε για τους Ιβ Σεν Λοράν, Ζαν Πατού και Κριστιάν Λακρουά. Ο διευθυντής δημιουργικού της Lacoste, Κριστόφ Λεμέρ ευθύνεται για τις πρωτοποριακές σπορτίφ κολεξιόν από το 2000 και μετά.

S.S. 2010: Οι σχεδιαστές των παπουτσιών Lacoste εμπνεύστηκαν από τις vintage ρακέτες του τένις για τη συλλογή Άνοιξη - Καλοκαίρι 2010. Το δέρμα σε σκούρο καφέ και το λευκό είναι χρώματα εμπνευσμένα από τις ξύλινες ρακέτες και αποτελούν τη χρωματική παλέτα για αυτή την ειδική σειρά παπουτσιών. Το D'Arblay VR και το Dot VR είναι αυθεντικές indoor court προτάσεις. Παράλληλα, τα μοντέλα Cerberus 3 και 6 με διάτρητο δέρμα και ανανεωμένες χρωματικές αντιθέσεις συνδυάζουν την αξία της αθλητικής λειτουργίας ενός sneaker με την κομψότητα και την εμφάνισή του.
Το φετινό hi-top Niseko 3 Hi είναι μια τριχρωμία πορτοκαλί-λευκού και πράσινου κοντά στο πνεύμα της άνοιξης και του καλοκαιριού, η πιο φευγάτη άποψη για τα sneaker μοντέλα της εταιρίας. Το θαλασσί Zephen, ένα πάνινο μοντέλο με σουέτ λεπτομέρειες, κατάλληλο για τις πιο άνετες και ξέγνοιαστες διακοπές. Το δερμάτινο ολόλευκο μποτάκι Cadmus 2 με ειδικές τρύπες για να κρατά δροσερό το πόδι και ανατομική σχεδίαση για 100% αθλητικές επιδόσεις. Τα γυναικεία Meryon Hi Et σε παστέλ χρώματα, μαλακή σόλα και hi-top γραμμή. Η φετινή συλλογή της Lacoste διαλέγει να παίξει με τα χρώματα και να δώσει προσοχή στον τρόπο με τον οποίο ένα sneaker οφείλει να προσφέρει άνεση και στιλ στα πόδια μας.

Celebrity fans: Ο Γουίλ Σμιθ είναι ένας από τους μεγαλύτερους fan της Lacoste. Θα τον δεις συχνάπυκνά στα glossy έντυπα και τα celebrity sites να φοράει τα κροκοδειλάτα sneakers της.

Shop online at Diesel.com
BE STUPID
DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

ADIDAS

adidas

Έτος ίδρυσης: Το 1920 ένας νέος 20 χρονών κατασκευάζει το πρώτο του χειροποίητο παπούτσι χρησιμοποιώντας δανεικά υλικά στη Γερμανία του Μεσοπολέμου. Σιγά σιγά τα παπούτσια θα αρχίσουν να αποκτούν ιδιαίτερη φήμη για τις επιδόσεις τους. Χρησιμοποιώντας ένα από αυτά, ο αφροαμερικανός Jesse Owens θα κερδίσει στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου το 1936 τέσσερα μετάλλια γράφοντας παγκόσμια ιστορία. Ο πατέρας της adidas, Adi Dasler, από τα αρχικά του οποίου προήλθε και η ονομασία της εταιρίας, θα ξεκινήσει την πορεία ενός από τα μεγαλύτερα αθλητικά labels όλων των εποχών το 1949. Έμβλημά της οι αναγνωρίσιμες πλέον τρεις ρίγες.

Headquarters: Στην περιοχή Herzogenaurach της Γερμανίας.

Top models: Σχεδιασμένα αρχικά το 1964 τα λευκά αθλητικά sneakers Stan Smith πέρασαν στην ιστορία έναν χρόνο αργότερα. Ο χρόνος επιβεβαίωσε την υπεροχή των Stan Smith. Έχοντας κυκλοφορήσει σε διάφορα χρώματα και σε μια συλλεκτική velcro έκδοση στα 90s, τα Stan Smith απέκτησαν το hi-top αδερφάκι τους το 2003.

Highlight: Η σειρά Originals By Originals. Τα κλασικά Gazelle, Forum, Decade και Superstars ξωντανεύουν τον χρόνο μέσα από ανανεωμένες σειρές.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την adidas: Ο Jeremy Scott σε μια μοναδική συνεργασία με την adidas τίμησε την επέτειο των 60 ετών της στη σειρά Originals By Originals. Το «άγριο παιδί» της μόδας έβαλε στρας και κρόσια στα sneakers με τις τρεις λωρίδες τραβώντας μια διαχωριστική glam γραμμή ανάμεσα στις δημιουργίες του και σε ό,τι άλλο είχες δει μέχρι πρότινος με τα χαρακτηριστικά φτερά-σήμα κατατεθέν του. Ο Kazuki ειναι εκείνος που έδωσε tech χαρακτήρα στο footwear, ο David Beckham το ίνδαλμα που έδωσε νέα γραμμή στο caual. Ο Yohji Yamamoto επιμελήθηκε τη σειρά adidas Y-3 Basketball High σε μια lifestyle προσέγγιση των sneakers, που πρωτοεμφανίστηκε το 2004 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας. Ευχαριστούμε, Γιαμαμότο. Κονιτσιουά, adidas.

S.S. 2010: Η συλλογή Originals x Star Wars ενώνει τις δυνάμεις της adidas με τη διαστημική όπερα του George Lucas. Τα πορτοκαλί Skywalker, τα μαύρα Death Star, τα μπορντό girlie Leia και όλοι οι αθάνατοι ήρωες του «Star Wars» σε sneakers εμπνευσμένα από την αισθητική τους.

Celebrity fans: Brand που συνδέθηκε με τις τέχνες, λογότυπο που ένωσε φυλές ρίχνοντας κοινωνικά τείχη, αθλητικά παπούτσια που ξεπέρασαν τα στενά όρια των γηπέδων για να ορίσουν τον νεανικό τρόπο ζωής. Οι ράπερς Run DMC έγραψαν το τραγούδι «My adidas», οι Ian Brown και Noel Gallagher είναι πρεσβευτές της σειράς Originals, θυμηθείτε πώς οι Oasis άλωσαν αρένες φορώντας τα sneakers με τις τρεις ρίγες.

E NT

SU A

element

Έτος ίδρυσης: Ήταν 1992 όταν ο ιδρυτής της Element Τζόνι Σίλεριφ ξεκινούσε την εταιρία του στο Ίρβιν της Καλιφόρνια.

Headquarters: Εκεί παραμένει και σήμερα το ηγετικό team της Element.

Top models: Το νέο μοντέλο Omahigh θεωρείται ήδη κλασικό.

Highlight: Υπάρχει παπούτσι που να συναγωνίζεται την τεχνολογία της Nasa; Το Element Darrell 2 High Top Skate Shoe μάλλον την ξεπερνά. Ραφές που το έκαναν «σκυλί» στη μακροζωία, ειδικά κατασκευασμένη σόλα και ανατομική πρόνοια στον σχεδιασμό για τους κραδασμούς σε μια από τις πιο εμπνευσμένες στιγμές της Element.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την Element: Εμπνευσμένα από τον pro skater Μπρεντ Άτσλεϊ, τα Omahigh έχουν τη μούρλα που δένει τον γνωστό αθλητή και το στιλ που συνοδεύει τα κόλπα και τη σανίδα του. Θα κάνουμε χρόνια να ξαναδούμε τέτοιο πατούμενο.

S.S. 2010: Το μοντέλο Omahigh της Element μπορείς να το συναντήσεις σε δερμάτινη ή σουέτ έκδοση, να το προτιμήσεις σε total black, μπορντό χρώμα και σε nu cool τριχρωμίες. Όπως λευκό-κόκκινο-μαύρο ή μοβ-φλούο, πράσινο-λευκό. Αυθεντικός πιονέρος του hi-top κινήματος, το μοντέλο Omahigh έχει σχεδιαστεί για να δίνει τα σωστά κρατήματα σε κάθε σκέιτερ αλλά και την αισθητική του σπορ σε εκείνον που θα το βάλει, απλώς γιατί το βρήκε πολύ όμορφο.

Celebrity fans: Πιστεύοντας πως επώνυμος είναι κάθε άνθρωπος, η Element εστίασε την προωθητική της ματιά στις καθημερινές ιστορίες ανθρώπων που έχουν να καταθέσουν εμπειρίες, σκέψεις και συναισθήματα για τα δικά τους άλματα. Οι Element Advocates είναι οι πρεσβευτές της δημιουργίας, της υπέρβασης, των ανθρώπων με ανησυχίες για όσα συμβαίνουν γύρω τους. Με σύνθημα Power To The Planet, δεκάδες καλλιτέχνες, αθλητές και άτομα με ειδικές ανάγκες εξηγούν γιατί τους εκφράζει το πνεύμα της Element. Ο graphic designer Τοντ Φράνσις, ο φωτογράφος Μπράιαν Γκέιμπερμαν, ο σκέιτερ Ντάλας Όμπερχολτσερ και μια μεγάλη παρέα από δημιουργικούς ανθρώπους μοιράζονται την αγάπη τους για αδρεναλίνη χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς.

supra

Έτος ίδρυσης: Το Supra Footwear εμφανίστηκε το 2005, για να κερδίσει αμέσως το respect της skate σκηνής. Ο δημιουργός του, Έιντζελ Καμπάντα, ένας γκάγκαρος Καλιφορνέζος με πολλά ένσημα σε αλυσίδες φαστφουντάδικων κι επιχειρηματικό πνεύμα, είχε ήδη μπει στη βιομηχανία της μόδας σχεδιάζοντας ρούχα για φίλους, ενώ από το 2002 είχε λανσάρει στην αγορά τα KR3W. Μέσα σε 3 χρόνια, το νέο του brand είχε εδραιωθεί στη συνείδηση της κρεμ ντε λα κρεμ του επαγγελματικού skate και είχε προσηλυτίσει στο όραμά του τους Τσαντ Μάσκα, Έρικ Έλινγκτον, Τζιμ Γκρέκο, Τομ Πένι και Άντουαν Ντίξον.

Headquarters: Το Λος Άντζελες είναι μάλλον το πιο κατάλληλο μέρος για να φιλοξενήσει την τρέλα και τη λάμψη τους.

Top models: Sneaker Of The Year 2008, σύμφωνα με το περιοδικό «Complex» του Μαρκ Έκο, το μεγαλύτερο βραβείο στη συνείδηση των απανταχού sneakerheads και style freaks, το Skytop, με την υπογραφή του Τσαντ Μάσκα, συνδυάζει την ανθεκτικότητα και το «δε μασάμε» με την ευλυγισία και την άνεση σε ένα πακέτο μεγαλοπρεπούς αθλητικού, νεανικού στιλ. Σε μια μεγάλη γκάμα χρωμάτων, με το μαύρο να συνδυάζεται με γκρι, λευκό, μεταλλικό, κόκκινο και μπλε και να τονίζει το κοντράστ, το Skytop είναι απλώς τέλειο!

Highlight: Το 2007, τα Supra αποφάσισαν να περάσουν σε νέα κοινά, παρουσιάζοντας τη σειρά NS (Non Skate). Συνεχίζοντας στην παράδοση της καινοτομίας, της υψηλής ποιότητας, των εντυπωσιακών χρωμάτων και των ανθεκτικών υλικών, ήταν πλέον κατάλληλα για όλα τα ποπ πόδια! Και φορέθηκαν από το Τόκιο μέχρι το Παρίσι και από την Αθήνα μέχρι το Σίδνεϊ.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με τη Supra: Από τον ηθοποιό και ράπερ Τέρι Κένεντι έως τον μουσικό και περφόρμερ Τζιμ Γκρέκο μέχρι τον master illusionist Τομ Πένι, η ομάδα της Supra αποτελείται από θρύλους τους skate πρωταθλητισμού. Μαζί τους και ο παραγωγός και DJ Στηβ Αόκι και η DJ Σαμάνθα Ρόνσον, οι οποίοι έχουν επίσης δικά τους pro models.

S.S. 2010: Από τα Skytop, τα Dixon και τα Bandit μέχρι τα Society, τα Thunder και τα Vaider, η καλοκαιρινή συλλογή περιλαμβάνει παπούτσια «μαλακά», υψηλών στάνταρ ασφάλειας και πάντα όμορφα, κομψά και ακαταμάχητα.

Celebrity fans: Εκτός από τη skate κοινότητα, τα Supra έχουν μαγέψει και τα υψηλά κλιμάκια της μουσικής βιομηχανίας, με τους Jay-Z, Τζάστιν Τίμπερλεϊκ και Λιλ Γουέιν να εκφράζουν δημοσίως την προτίμησή τους.

SUPRA
THE SKYTOP II IN NAVY AND GOLD // SUPRAFOOTWEAR.COM
prorad
TEL: 210 9950891, www.prorad.gr

world industries

Έτος ίδρυσης: Η World Industries ξεκίνησαν τις επιχειρήσεις τους το 1987 με ηγέτες τους Στιβ Ρόκο, Ρόντνεϊ Μάλεν και Μάικ Βάλεϊ. Στόχος τους να κοινωνήσουν την αισθητική του skate underground κινήματος. Ο Στιβ Ρόκο ένας από τους πιο διάσημους skateboarders των 80s θεωρείται ο ιδρυτής του concept του street skateboarding που εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '90 και μετέπειτα κυριάρχησε. Ο Ρόντνεϊ Μάλεν έχοντας εφεύρει παραπάνω από 30 tricks συμπεριλαμβανομένων των kickflip, heelflip, 360 flip και impossible έχει κερδίσει περίοπτη θέση στο skate πάνθεον. Ο σχεδιαστής των συλλογών της World Industries, Μάικ Βάλεϊ, ξεκίνησε την επαφή του με τα skateboards σε ηλικία 17 ετών ως πρώην punk rocker σε μπάντα του Μίσιγκαν και μέχρι σήμερα κάνει το πάθος του δημιουργία. Στο φιλμ «The Man Who Souled the World» εξιστορούνται οι δύσκολες, ανάποδες αλλά και συγκινητικές στιγμές γύρω από το πώς έστησε ο Ρόκο και η παλιοπαρέα τους το label τους και πώς κατάφεραν να το αναδείξουν σε global brand της skate αλλά και mainstream σκηνής.

Headquarters: Στη Σάντα Μόνικα της Καλιφόρνια.

Top models: Κατέχει περίοπτη θέση στις βιτρίνες, στις footwear συλλογές, στην ιστορία της World Industries. Το Basic είναι ένα stiff upper lip παπούτσι. Εξάρες τρύπες στα κορδόνια, λευκή σόλα, μαλακή εσωτερική επένδυση, λαστιχένια εξωτερική επίστρωση και ένα large ύφος στον σχεδιασμό που το κάνει must-have για κάθε true sneaker freaker.

Highlight: Πολύ skate για να είναι sneaker και πολύ sneaker για να είναι skate, το Vagabond υπήρξε το μοντέλο της World Industries με το οποίο μπορείς να πας με άνεση σε κάθε δραστηριότητά σου. Από τη ράμπα στο σχολείο και από τη δουλειά στο κλαμπ, με την ίδια άνεση, το ίδιο unique στιλ.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με τη World Industries: Μια εταιρία που έχει δομήσει τη φιλοσοφία της πάνω στο σκέιτ καθιστώντας την ύπαρξή της συνώνυμο του πιο urban hobby δε θα μπορούσε παρά να εμπιστευτεί μέλη της σκηνής για να σχεδιάσουν, να τεστάρουν και να εγκρίνουν τα μοντέλα της. Οι Κάιλ Μπέραρντ και Μάικ Κραμ είναι δύο επιφανείς προσωπικότητες που ανέλαβαν τέτοια καθήκοντα στο παρελθόν.

S.S. 2010: Κυκλοφορώντας το πρώτο παπούτσι με dual density σόλα, η World Industries συνεχίζει την παράδοση με ελαστικά μοντέλα για να μη χτυπάν οι μύτες σου στα άλματα, για να μπορείς να είσαι χαλαρούίτα όταν περπατάς. Τα Workhaus σε ημίμποτο και χαμηλό σχέδιο, τα Basic με καρό γλώσσα και το εμβληματικό εταιρικό οικόσημο W, τα Smith LE με emo στιλ, τα Villain σε καφέ απόχρωση για «αχρεία καθάρματα», τα ολόλευκα hi-top Monza σε μια από τις πιο φιλόδοξες sneaker προτάσεις, τα Hostile με «παραθυράκια» στη σόλα και τυπωμένα boom box για να την ακούσουν όλοι στο δρόμο, στα λεωφορεία, στα μέρη που σουλατσάρεις.

Celebrity fans: Στο ρόστερ των World Industries ανήκουν μερικοί από τους μεγαλύτερους σκέιτερ: Κόντι Ντέιβις, Κέρτις Κολαμόνικο, Λόρεν Πέρκινς, Χόρχε Κομέγι, Μάλκομ Γουάτσον και Ρόνσον Λάμπερτ. Οι πιο επώνυμες σανίδες.

SPORTSERVICE L.T.D. : +30 22990 49283 . WWW.SPORTSERVICE.GR

ELEMENT
WIND WATER FIRE EARTH

THE
OMAHIGH-CMYK
FEATURING ART BY ELEMENT ADVOCATE MIKE KERSHNAR

OUT NOW

ELEMENTEUROPE.COM

GRAVIS

CONVERSE

gravis

Έτος ίδρυσης: 1998, περιοχή Ίρβιν της Καλιφόρνια. Τα Gravis είναι το αποτέλεσμα μιας ζωντανής και δραστήριας κολεκτίβας που αποτελείται από surfers, snowboarders, urban artists, φωτογράφους και μουσικούς. Το σύγχρονο ανεξάρτητο life style, όπως βγήκε από το μίξερ της μοντέρνας τέχνης, των σπορ και της εναλλακτικής μουσικής.

Headquarters: Εκτός από την Καλιφόρνια για τις ΗΠΑ, τα Gravis διατηρούν παραρτήματα στο Τόκιο, το Ίνσμπρουκ της Αυστρίας και στην Αυστραλία.

Top models: Gravis Tarmac Vulc. Όταν το minimal συνάντησε το sneaker.

Highlight: Arto Lx. Ξεχάστε τα sneakers στερεότυπα και γνωρίστε το μοντέλο που υπογράφει ο σκέιτερ αθλητής της Gravis Άρτο Σάαρι. Τόσο κομψά και τόσο σπορτίφ ταυτόχρονα. Χαμηλά, με επεξεργασμένο δέρμα και σουέτ για πιο intellectual αίσθηση, τα Arto Lx έχουν τη φροντίδα TecTuff της Gravis για να ξεχάσεις κάθε ενόχληση. Ένα sneaker με το δικό του ζενεσεπακουά χαρακτηριστικό.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την Gravis: Τα Gravis πρότειναν στον graffiti artist Crash να αναλάβει το σχεδιασμό των Lowdown. Ο Τζον Μάτος, όπως είναι κατά κόσμο γνωστός ο Crash, τους πέρασε κίτρινα, μπλε και κόκκινα κορδόνια και τους άλλαξε τα φώτα δίνοντας τα δικά του. Ένα απο-τύπωμά του πάνω στο δέρμα τους, ένα παπούτσι που τράκαρε με τον ιεροφάντη του urban.

S.S. 2010: Ανδρική, γυναικεία και μια αποκλειστικά αφιερωμένη σειρά στο σκέιτ απαρτίζουν το καινούργιο footwear index της Gravis. Για τα αγόρια, τα σουέτ Drifter ξαναφέρνουν το ρετρό στη μόδα. Slim γραμμή, tribal flag εσωτερική διακόσμηση, μαύρο και steel gray χρώμα. Τα Remington, Lowdown, Tarmac και Monocle, πιο σοφιστικέ από ποτέ. Για τα κορίτσια, τα Tasha με συνθετικό δέρμα και latex σε ασημί, ροζ και λευκό χρώμα στην πιο ουσιαστική προσέγγιση του στιλ. Τα ποπ Gemini Hi, τα γλυκά Slymz. Για τα παιδιά που τρέχουν με ρόδες τους δρόμους, εκτός από τα customized Arto, τα Viking, Dylan και Filter. Δοκίμασε να πατήσεις τα πάρκα και τα πεζοδρόμια με το ντιζάιν τους.

Celebrity fans: Η ηθοποιός Τζέσικα Άλμπα, το ντιτζέιν Στιβ Αόκι, η πρώην σέρφερ, μοντέλο και τηλεπαρουσιάστρια Κάσια Μέαντορ.

converse

Έτος ίδρυσης: Ήταν το 1908 όταν ο Marquis Mills Converse άνοιξε το πρώτο Converse κατάστημα στη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ. Το κλασικό All-Star παράχθηκε το 1917 και φορέθηκε από τον μπασκετμπολίστα Τσακ Τέιλορ. Ο κύριος Τέιλορ εργάστηκε αργότερα ως πωλητής της εταιρίας και από το 1923 το ονοματεπώνυμό του έμελλε να υπογράφει τα κλασικά σταράκια.

Headquarters: Μασαχουσέτη.

Top models: Chuck Taylor.

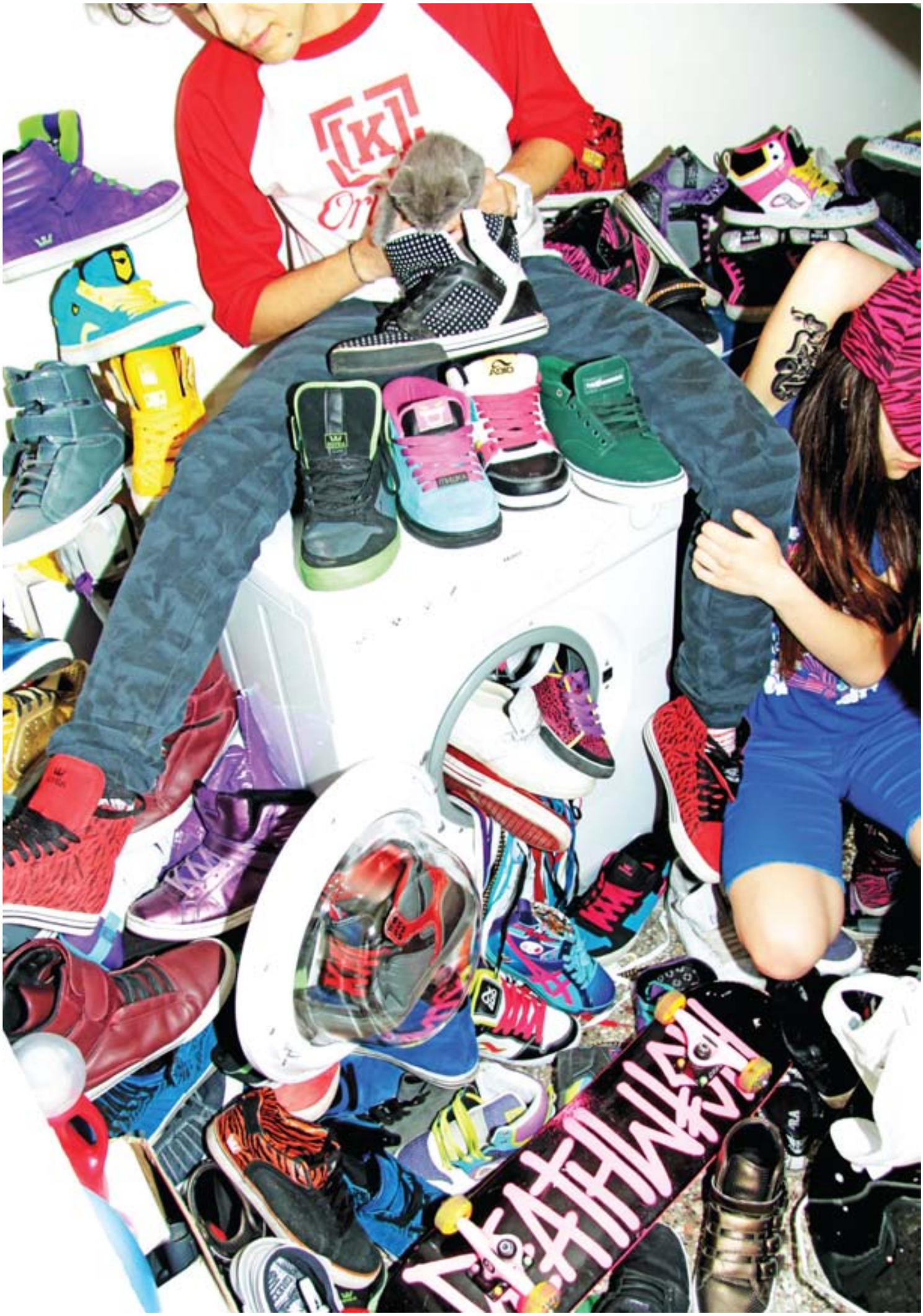
Highlight: Τα tribute band All-Stars με σχέδια από κλασικά rock'n'roll εξώφυλλα και λογότυπα συγκροτημάτων. The Who, AC/DC, Black Sabbath, Metallica.

Σχεδιαστές που συνεργάστηκαν με την Converse: Τα περίφημα Zig Zag της Missoni έγιναν ένα με τα Chuck Taylor, ενώ ο γάτος Τζον Βαρβάτος έδωσε τη δική του οπτική στο launch της ομώνυμης συλλογής.

S.S. 2010: Converse Addict. Το λοιπόν, είναι κλασικά σχέδια σε φωτεινά χρώματα με επιλογές σε σουέτ ή canvas επένδυση. Converse όπως κόλλημα.

Celebrity fans: Στα 70s φορέθηκαν από τους Ramones. Στα 90s από τον Κερτ Κομπέιν και τον Τομ Μορέλο των Rage Against The Machine. Στα 00s από τον Τζόνι Νόξβιλ των Jackass.

LACOSTE
© Copyright and design rights Pentland Clothing plc 2009 www.lacoste.com
un peu d'air sur terre
www.lacoste.com
NOTOS COM S.A. - TEL 210 8007300

SNEAKERSEEKERS

Το να μαζεύεις γραμματόσημα είναι πασέ, γι' αυτό άσ' το για τον παππού σου. Το να μαζεύεις sneakers είναι cool, θέλει κυνήγι, ψάξιμο, αφοσίωση. «Άρρωστοι» συλλέκτες βγάζουν φόρα παρτίδα τα καλύτερα της συλλογής τους. Επιμέλεια Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες

←
Αλέξης Σεγιέτ
Distributor, skater

Ποιο το πιο αγαπημένο σου ζευγάρι;
Supra Skytop Black Tape, επειδή είναι ένα παντός καιρού και περιστάσεως sneaker.

Ποιο το πιο παλιό;
Το πιο παλιό στα χρονικά της συλλογής μου είναι το The One της Airwalk. Ιστορικά όμως το αρχαιότερο sneaker μου είναι ένα Vans Chukka του 80-κάτι.

Ποιο το πιο καινούργιο;
Johnson Mid της The Hundreds.

Ποιο θα έβαζες στον γάμο σου;
Supra Cubans!!! Κι ας μου βγει ο κάλος από το πάτημα της γόβας!

Ποιο σε μια συνέντευξη για δουλειά;
Clae Cousteau ή KR3W Franklin.

Πότε έφαγες την πετριά με τα sneakers;
Το 2004, όταν ο Giorgio (Zavos) ανακάλυψε ότι σε ένα εμπορικό βγάλανε vintage δείγματα Vans κοψοχρονιά. Η εταιρία μόλις που είχε αρχίσει να γίνεται δημοφιλής στην Ελλάδα. Όταν αντίκρισα τη συλλογή που είχαν, έμεινα άναυδος. Χρόνια έψαχνα αυτά τα κομμάτια. Μόλις είχα πάρει και ένα φοιτητικό επίδομα και ο πειρασμός είχε γίνει ακόμα πιο προκλητικός. Πήρα 20 ζευγάρια με 250 ευρώ! Από τότε κόλλησα, λοιπόν, το μικρόβιο. Βέβαια, ακόμα ρίχνω κατάρες στον Giorgio, γιατί είχε πάρει ήδη τα πιο συλλεκτικά κομμάτια!

←
Ηλέκτρα Μοσχοπούλου
Φωτογράφος

Ποιο το πιο αγαπημένο σου ζευγάρι;
Adio Ruckus.

Ποιο το πιο παλιό;
adidas Half Shells, των οποίων η ακριβής χρονολογία παραγωγής είναι άγνωστη. Σίγουρα είναι όμως τα πιο παλιά της συλλογής μου.

Ποιο το πιο καινούργιο;
Osiris NYC 83.

Ποιο θα έβαζες στον γάμο σου;
Supra Suprano High.

Ποιο σε μια συνέντευξη για δουλειά;
Οποιοδήποτε ταιριάξει με τα ρούχα μου, μιας και έχω επιλογές.

Πότε έφαγες την πετριά με τα sneakers;
Από τότε που με θυμάμαι να έχω άποψη για την εμφάνισή μου. Τα sneakers αποτελούσαν τον τέλειο συνδυασμό άνεσης και στιλ. Σιγά σιγά όμως μαζεύονταν στην ντουλάπα μου όλο και περισσότερα. Τότε κάπου κατάλαβα ότι είχα ήδη κολλήσει το μικρόβιο του sneakerhead.

↑
Βασίλης Αράμβογλου
Ιδιοκτήτης του καταστήματος Color

Ποιο το πιο αγαπημένο σου ζευγάρι;
Nike SB Dunks Mid Tokyo Ltd Edition. Απλά, κάτασπρα και ωραία...

Ποιο το πιο παλιό;
Airwalk Prototype F600! Back to the 90s!

Ποιο το πιο καινούργιο;
Nike Blazer SB Antz-Dark Army Khaki. Rasta power!

Ποιο θα έβαζες στον γάμο σου;
Supra Skytop White TUF.

Ποιο σε μια συνέντευξη για δουλειά;
C1rca Select Difter White Black

Πότε έφαγες την πετριά με τα sneakers;
(Ο Βασίλης δεν απάντησε στην τελευταία ερώτηση, γιατί τη βρήκε αδιάφορη. Εμείς υποθέτουμε ότι την πετριά την έφαγε όταν μια μέρα έπεσε το τζατζίκι από το σουβλάκι που έτρωγε πάνω στα New Balance του).

Color
Πρωτογένους 5, Ψυρρή
Τ: 210 3617 323

Charlie Makkos
Φωτογράφος

Ποιο το πιο αγαπημένο σου ζευγάρι;
Τα μοβ μου Gravis, που τα σπάνε... Και Paul Rodriguez του 2007, είναι by far το πιο άνετο skate shoe που έχω βάλει!

Ποιο το πιο παλιό;
Χμμμ, στην ουσία δεν έχω. Τα έχω πετάξει - βλακεία μου.

Ποιο το πιο καινούργιο;
Κάτι άσπρα παππουδίστικα με πολύ στιλ Etnies.

Ποιο θα έβαζες στον γάμο σου;
Γάμος; Τι είναι αυτό;

Ποιο σε μια συνέντευξη για δουλειά;
Όλα.

Πότε έφαγες την πετριά με τα sneakers;
Όταν πέτυχα τυχαία ένα limited edition sneaker shop στο Βερολίνο. Απλώς, τα ήθελα ΟΛΑ.

www.charliemakkos.net

Γιώργος Γιαννακός
Ιδιοκτήτης της Phat Soles Sneakers Boutique

Ποιο το πιο αγαπημένο σου ζευγάρι;
Δεν είναι εύκολη ερώτηση. Εάν θα έπρεπε να διαλέξω, τότε θα ήμουν ανάμεσα στα Air Jordan 1 China Xq και adidas Top Ten Undefeated x Estevan Oriol.

Ποιο το πιο παλιό;
Air Jordan IV Black/Cement (1989).

Ποιο το πιο καινούργιο;
Nike Air 180 low.

Ποιο θα έβαζες στον γάμο σου;
Nike Air Force 1 Lux Crocodile Anaconda Brown.

Ποιο σε μια συνέντευξη για δουλειά;
Nike Air Force 1 Premium Black/Black.

Πότε έφαγες την πετριά με τα sneakers;
Όταν ήμουν 11 χρονών και είδα για πρώτη φορά ένα παιδί πιο μεγάλο από μένα να παίζει μπάσκετ και να φοράει τα Air Jordan IV. Τα ήθελα πάρα πολύ και μετά από πολύ πρήξιμο στους γονείς μου τα πήρα. Αυτή ήταν η αρχή της αγάπης μου για τα sneakers. Το μόνο που δεν μπορούσα να φανταστώ σε εκείνη την ηλικία ήταν ότι θα κάνω το χόμπι μου επάγγελμα.

Phat Soles Sneakers Boutique
Ι. Μεταξά 27-29, Γλυφάδα
Εμπ. κέντρο Eurocenter (στο υπόγειο)
Τ: 210 8940 340

WORLD INDUSTRIES is available at selected stores / Exclusive Distribution: VETO SA, Tel.: (+30) 210 48 39 480

WORLD
INDUSTRIES
WWW.WORLDINDUSTRIES.COM

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια **Ελευθερία Χαριστανίδου** Εικονογράφηση **victwr**

01

02

03

04

05

01 Omahigh **Element**, **sportService**
02 Μποτάκι, **Diesel**
03 Ανδρικά Converse slim, **Elmec Sport**
04 Ανδρικά, **Lacoste**
05 Air Force 1 High Premium, **Nike**
06 Footwear David Beckham, **adidas**
07 Ανδρικά Converse slim, **Elmec Sport**
08 Footwear Jeremy Scott, **adidas**
09 Ρολόι, **Swatch**
10 Ανδρικά Runner, **Camper**
11 Coolway, **attr@attivo**
12 DVS, **MicroXtreme**
13 Billings **Element**, **sportService**

01

02

03

04

05

06

07

08

09

01 Μποτάκι, **Diesel**
02 C1rca, **MicroXtreme**
03 Ανδρικά World Industries, **Veto**
04 Ανδρικό Reebok, **fenafresh**
05 Γυναικεία μποτάκια, **Lacoste**
06 Εσώρουχο, **Björn Borg**
07 Skytop Supra, **Pro Pad**
08 Bandit Supra, **Pro Pad**
09 Air Force 1 High Premium, **Nike**
10 Ανδρικά Runner, **Camper**
11 Ανδρικά Santa Cruz, **Crocs**
12 Ανδρικά World Industries, **Veto**
13 Fox Default, **Skateshop.gr**

Beauty & the Beat: Floral dayz
Επιμέλεια **Μόλλυ Χαιριστανίδου**

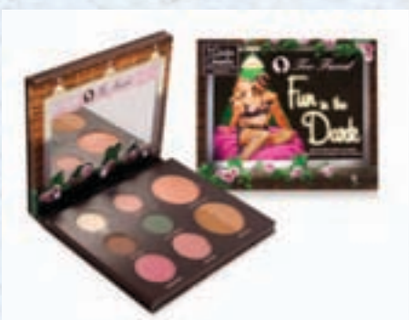
Lip gloss σε 4 χρώματα (ροδάκινο, γλυκό ροζ, μαγικό κρυσταλιζέ, κεράσι) και ημιδιάφανους τόνους που μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνα τους ή πάνω από το κραγιόν, **Tous Colors**.

Άρωμα Holygrapie, εμπνευσμένο από τον Jun Takahashi και τα Graces του, πλάσματα της φαντασίας του που έχουν έρθει στον πλανήτη μας, **Comme des Garçons**.

Άρωμα Penhaligon's. Νέο και πολυτελές, σχεδιασμένο με τις πιο σπάνιες πρώτες ύλες και με την υπογραφή του διάσημου βρετανικού οίκου αρωματοποιίας, που ξεκίνησε το 1860, **Shop**.

Παλέτα μακιγιάζ Too Faced - Fun in the dark. Με όλα τα απαραίτητα: 4 σκιές ματιών, 1 Sun Bunny bronzer, ρουζ Brightening Blush, λιπ γκλος Girls Dig Pearls κι 1 κραγιόν Lip Of Luxury, και χωράει στο τσαντάκι, **Sephora**.

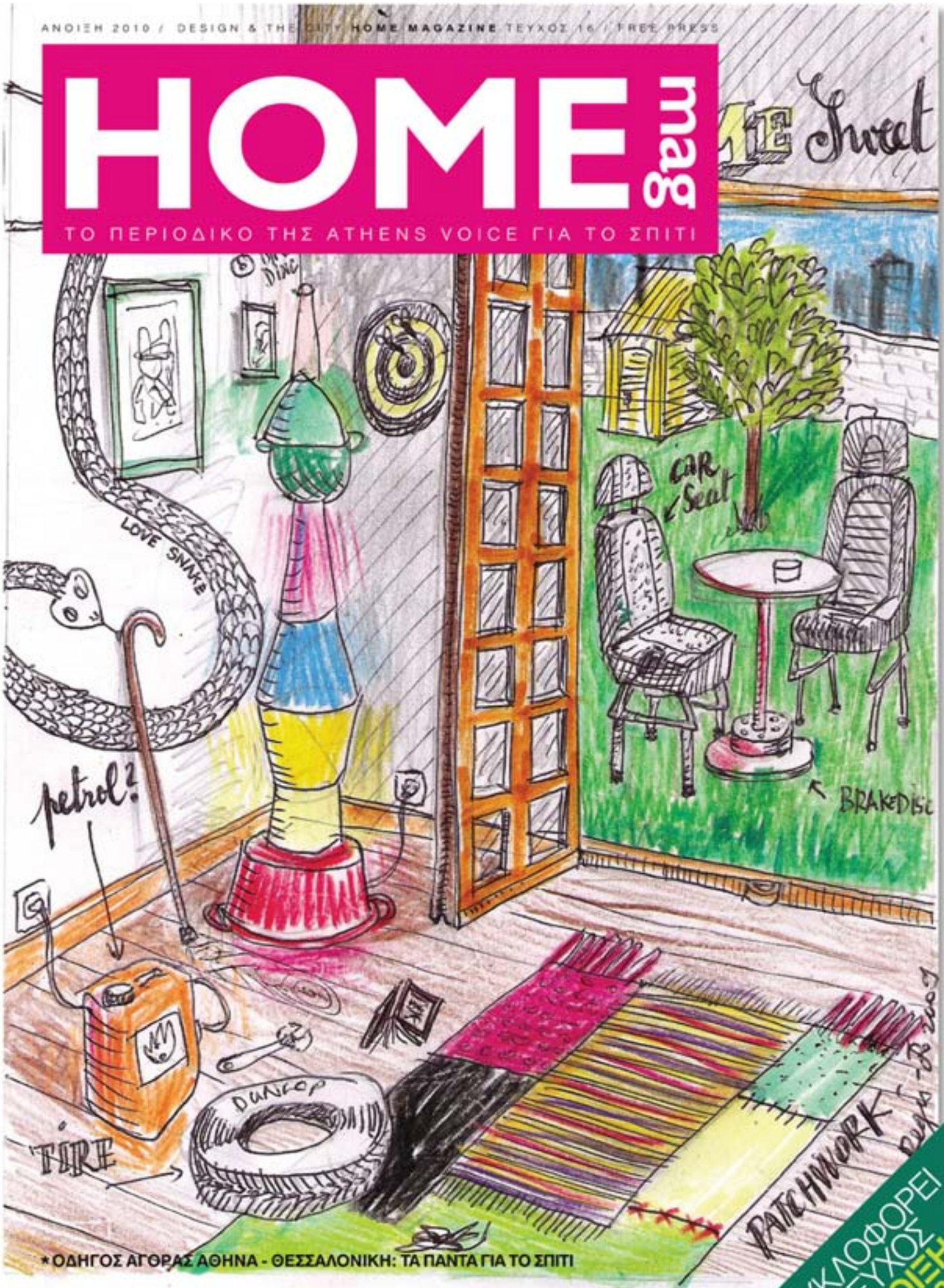
Ανδρικό άρωμα adidas Pure Game, Special Edition: South Africa. Με αφορμή το Μουντιάλ, διαθέτει νότες κορυφής γκρέιπφρουτ, μανταρίνι και πράσινο βασιλικό, καρδιάς αρωματική λεβάντα, ξύλα gaiac και κυπαρισσιού, και βάσης tamboti, σπόρους tonka και λιβάνι, **adidas**.

Αντιηλιακή Κρέμα Προσώπου / Γιαούρτι / SPF50. Με βιολογικό βρώσιμο γιαούρτι, ιδανική για ευαίσθητες και ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες, ενυδατική και με καταπραϋντικές ιδιότητες, **Korres**.

HOME mag

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

★ ΟΔΗΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΕΥΧΟΣ ΑΝΟΙΞΗ 2010

MOTEL

Ηλέκτρα Γαλανού. Η πρώτη ελληνίδα πορνοστάρ των 00s μιλά για τη ζωή της.
Φωτογραφία **Κώστας Αμοιρίδης** Βοηθός Φωτογράφου **Νίκος Καρδαράς**

Γειά σου Πάνο...

ΓΕΙΑ ΣΟΥ. ΑΣΤΡΑΣΙΑ ΕΙΠΑΜΕ;

Απ' ότι έχω καταλάβει, δεν έχεις πολύ καλή μνήμη... έχεις πολλά στο μυαλό σου;

ΔΕΝ ΘΥΜΑΜΑΙ. ΜΠΟΡΕΙ.

Πώς περνάς τις ώρες σου τον ελεύθερο καιρό;

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΤΙΚΟΣ
ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΑΣΧΕΤΟΣ
ΤΑ ΕΤΕΡΟΝΥΜΑ ΕΛΚΟΝΤΑΙ
ΕΓΩ ΟΜΩΣ ΕΙΜΑΙ ΑΠΛΑ
ΕΝΑ ΔΟΧΕΙΟ. ΠΟΥ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ
ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙ.
ΑΝ Ο ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟΣ
ΟΙ ΩΡΕΣ ΠΕΡΝΑΝΕ ΓΡΗΓΟΡΑ

Πώς προέκυψε η δουλειά του ηδονοιού;

ΗΘΟΠΟΙΟΣ: ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΗΘΟΣ.
ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΣΤΑ ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΛΛΑ
ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΑΠ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΕΙ ΜΕΣΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΜΗΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΚΟΝΟΠΟΙΗΣΕΙ, ΝΑ ΣΩΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ
ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ ΜΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ,
ΕΝΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ..

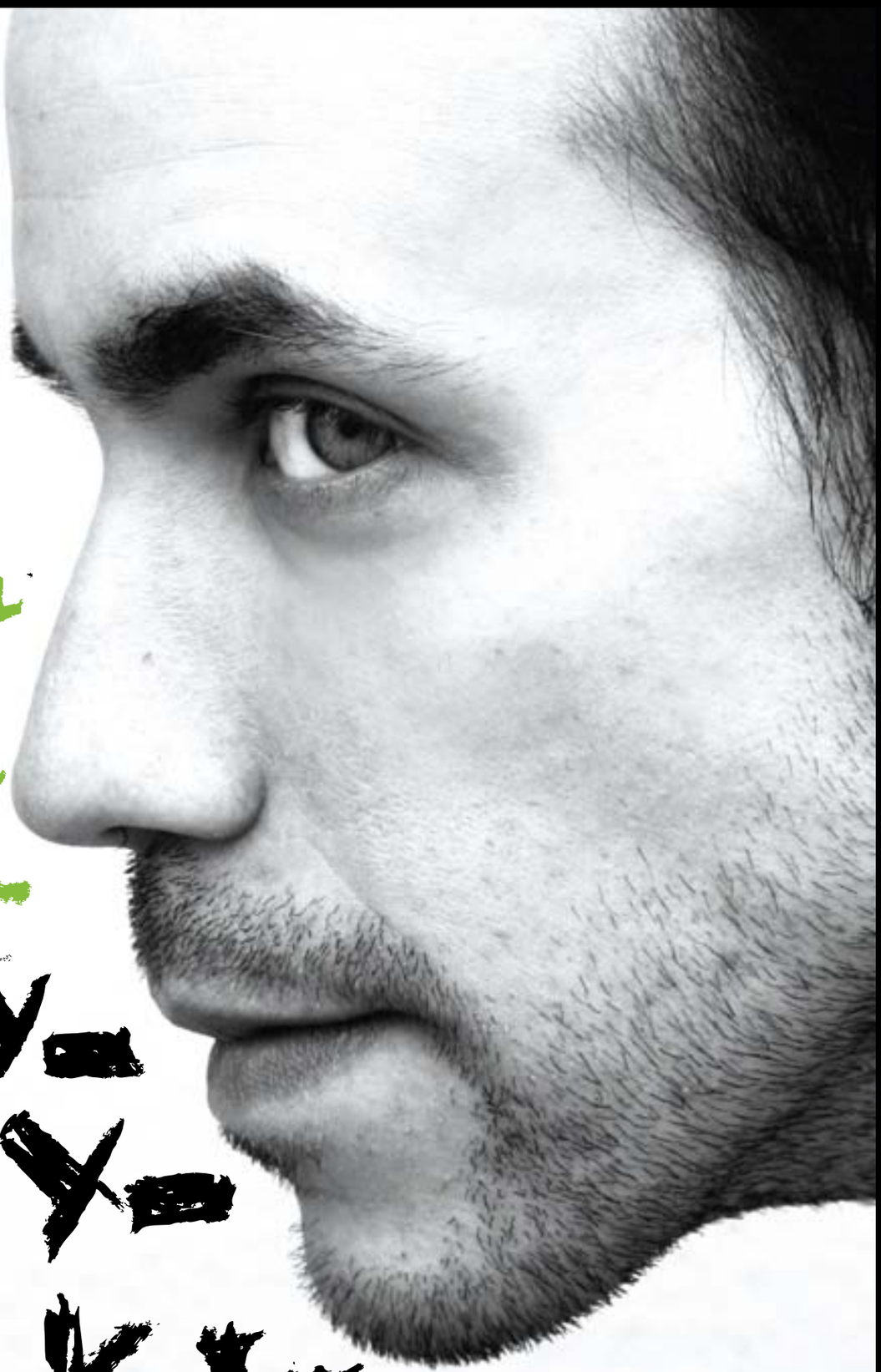

Δε μπορούσες να παίξεις μουσική
με όποιο συγκρότημα θέλεις, ποιο
θα διάλεχες;

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ
ΘΕΛΕΙ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΗ.
ΟΣΟ ΚΑΙ ΝΑ ΣΟΥ ΑΡΕΣΕΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΛΛΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙΣ
ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΣΑΙ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΨΑΞΕΙΣ ~~ΜΕΣΑ ΣΟΥ~~ ΡΩΤΑ
ΜΕΣΑ ΣΟΥ, ΜΕΤΑ ΓΥΡΩ ΣΟΥ ΚΑΙ ΝΑ
ΞΕΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΠ ΤΟ ΖΕΡΟ

Βλέπεις τηλεόραση;
ΣΕ ΦΑΣΕΙΣ

Τι βλέπεις;
ΟΠΙ ΠΑΙΖΕΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ
ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΩ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ
ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΜΕ ΠΑΡΕΙ Ο ΥΠΝΟΣ
ΜΕ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΚΑΙ ΞΥΠΜΗΣΩ.
ΜΕ ΤΑ ΘΡΙΛΕΡ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΗΣ ΖΩΝΗΣ.

ΠΑ-ΝΟΣ ΜΟΥ-ΖΟΥ-ΡΑ-ΚΗΣ

Role Model

Είτε στην TV είτε στη σκηνή, έχουμε μονίμως την αίσθηση πως αυτός ο τύπος με την τρελή μοϊκάνα, την ατίθαση ματιά και τις κοφτερές ατάκες παίζει τη ζωή του. Κι αυτό μας κάνει να τον θεωρούμε το απόλυτο role model της γενιάς του. Συνέντευξη, Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Αγαπημένο φαγητό; Μαγειρεύεις ή παραγγέλνεις;

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΩ ΠΟΙΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΥΤΗ Η ΕΡΩΤΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕ ΤΡΟΜΑΖΕΙ Η ΣΚΕΨΗ ΟΤΙ ΟΝΤΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΠΟΥ ΕΚΕΙ ΕΞΩ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ.

Εξένα μ' ενδιαφέρει! Εχω πολλές θεωρίες που συνδέονται με το φαγητό!

ΕΓΩ ΞΕΡΩ ΜΟΝΟ ΑΥΤΗΝΩ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΟΤΙ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΧΩ ΕΛΚΟΣ ΑΠ ΤΑ 12 ΤΡΥΠΙΑ ΠΡΑΜΑΤΑ

Τι μπορεί να σ' εκνευρίσει εύκολα ε' έναν άνθρωπο;

ΤΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΚΝΕΥΡΙΖΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΕΓΩ ΜΑΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΜΑΘΕΙ ΝΑ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΜΕ ΩΣΤΕ ΝΑ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΤΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ, ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙ ΜΙΑ ΧΑΡΑ, ΜΗ ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΜΑΣ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ. ΑΡΑ ΤΑ ΠΡΑΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΕ ΕΚΝΕΥΡΙΖΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΑΠΛΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΩ ΛΥΣΕΙ ΑΚΟΜΑ ΜΕΣΑ ΜΟΥ.

Πες μου μια δραστηριότητα που κάνεις καθημερινά και σ' ευχαριστεί...

ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΧΑΙΡΟ ΠΑΩ ΣΤΟ ΣΤΟΥΔΙΟ ΟΠΟΥ Ο ΧΩΣΤΑΣ ΜΑΔΕΜΛΗΣ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΙΣΚΟ ΚΑΙ ΤΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΓΕΙΩΣΕΙ ΣΕ ΑΛΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ. ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΜΕ ΓΕΜΙΖΕΙ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΧΑΙΡΟ.

Πώς φαντάζεσαι τον εαυτό σου σε 10 χρόνια;
Υπάρχουν διάφορες εκδοχές του μελλοντικού πανού. Πολλές απ' αυτές με τρομάζουν, άλλες πάλι όχι τόσο, αλλά μια που να με ικανοποιεί δεν υπάρχει και νομίζω ότι αυτή που δεν υπάρχει είναι αυτή που θα γίνει. Ο λόγος που δεν υπάρχει είναι ότι κάτι θα συμβεί, κάτι θα μάθω, κάπως θα εξελιχθώ αλλά δεν ξέρω τι, πού και πώς απλά ελπίζω για το καλύτερο!!

Υπάρχει κάτι που βρίσκεις ανυπόφορο στην Αθήνα;
Αν ήταν ανυπόφορο φαντάζομαι ότι θα έφευγα. Και όμως είμαι ακόμα εδώ. Αλλά υπάρχουν πράματα που με χαλάνε. Αυτό που με χαλάει περισσότερο είναι η ιδέα ότι μπορούν να φτιάξουν τα πράματα (που με χαλάνε), ναι να γίνουν πιο φωτεινά πιο αθώα και όμως δεν γίνονται. Και δεν καταλαβαίνω γιατί και ποιον εξυπηρετεί.

Έχω την αίσθηση ότι ο κόσμος έχει χάσει μια εικόνα που απέχει πολύ απ' την πραγματικότητα. Έχω δίκαιο;
Δεν νομίζω ότι ο κόσμος έχει μια εικόνα για μένα. Καθε άτομο απ' το πόσο έχει ασχοληθεί, σε τι φάση με έχει δει, σε τι ποσοστό με έχει αποδεχτεί θα φτιάξει μια δικιά του εικόνα που μπορεί να συμπαθεί μπορεί και όχι. Όμως όλοι θα απέχουν απ' την πραγματικότητα και θα είναι και πολύ κοντά απ' την αλήθεια.

Το πώς θα σε αντιληφθεί ο άλλος δεν μπορεί να είναι απόλυτα λάθος το λάθος ενδέχεται να προκύπτει από το θόρυβο της επικοινωνίας... τις εξωτερικές παρεμβολές, τα ατομικά φίλτρα. Μερικές φορές ακόμα και εγώ νομίζω ότι έχω λάθος εικόνα του εαυτού μου, οπότε ότι και να σου πω θα είναι ψέμα.

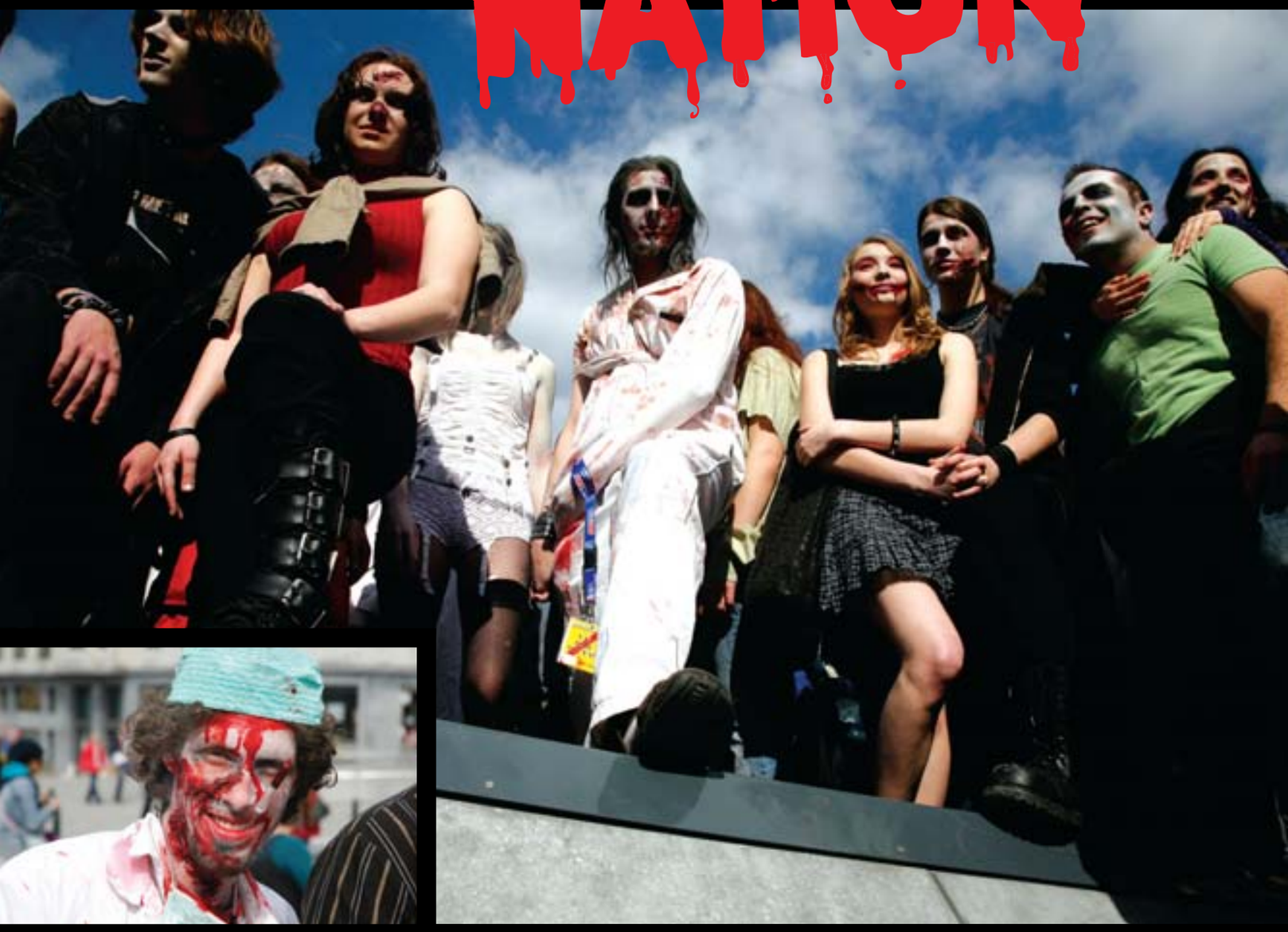
Σε έναν ιδανικό κόσμο;
Θα είχε 24° με 37° βαθμούς Celcius θα μιλούσαν όλοι την ίδια γλώσσα!

Πώς πέρασες;
Ήταν μια εσωτερική πάλη αλλά γενικά ~~πολύ~~ καλά

SEX AND THE CITY 2
ΑΠΟ ΠΕΜΠΤΗ 27 ΜΑΪΟΥ ΑΠΟ ΤΗ VILLAGE
VILLAGE
HBO

ZOMBIE NATION

Διψασμένα για δαγκωματιές ζόμπι και λάγνες δολοφόνες βαμπιρέλες αιματοκύλησαν τις Βρυξέλλες στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Φανταστικού Κινηματογράφου. Ήμασταν εκεί.

Κείμενο **Μαρίνα Κονταρά**
Φωτογραφία **Σπύρος Παλούκης**

Τα ζόμπι, εκτός που δεν είναι χορτοφάγα, έχουν δικαίωμα στην αναπαραγωγή! Αυτό ήταν και το κεντρικό σύνθημα της φετινής τους επίθεσης στο κέντρο των Βρυξελλών. Για τέταρτη συνεχή χρονιά, με αφορμή το Διεθνές Φεστιβάλ Φανταστικού Κινηματογράφου, τα ζόμπι της πόλης βγήκαν από τον λήθαργο διψασμένα για αίμα και αποφασισμένα να αυξήσουν τον πληθυσμό τους, επιτιθέμενα σε όσα περισσότερα θύματα μπορούσαν.

Εκατοντάδες φαν των ζόμπι συγκεντρώθηκαν ένα ηλιόλουστο Σάββατο του Απριλίου, στον εκθεσιακό χώρο Tour et Taxis, που ήταν το σημείο εκκίνησης του χάπενινγκ. Εκεί, τους παρέλαβαν επαγγελματίες του μακιγιάζ και του body painting, με στόχο να τους μεταμορφώσουν σε ζόμπι. Οι πιο φανατικοί και οι λάτρεις της τελειότητας ήταν και ανάλογα μεταμφιεσμένοι. Είδαμε, λοιπόν, στρατιώτες, νεκροθάφτες, καλόγριες, νύφες, μάγειρες, κλόουν, γιατρούς, νοσοκόμες... Κάποιοι είχαν μαζί και τα σκυλιά τους, διακοσμημένα με κόκκινες πιτσιλιές «αίματος», όπως απαιτούσε η περίσταση!

Αφού τελείωσαν με το μακιγιάζ, περπάτησαν για λίγο δίπλα στο Κανάλι τρομοκρατώντας τους περαστικούς και κατόπιν συγκεντρώθηκαν κοντά στη στάση του μετρό για να οργανώσουν τις τελευταίες λεπτομέρειες της επίθεσης. Αν και ζόμπι, άκουσαν τις οδηγίες του αρχηγού τους, γιούχαραν τις συστάσεις περί μέτρων ασφαλείας και «ευγενικής μεταχείρισης των θυμάτων» (sic) και... επιβιβάστηκαν στο μετρό, σκορπώντας τον τρόμο σε αρκετούς αλλά και το γέλιο σε άλλους.

Η πρώτη τους στάση ήταν στον κεντρικό σταθμό της πόλης. Εκεί, ξαναβγήκαν στην επιφάνεια, παρέλασαν για λίγο επιδεικνύοντας τις άγριες διαθέσεις τους αλλά και πανό με τη δημοφιλή επιγραφή Free Hugs. Οι υποψήφιοι εθελοντές-θύματα ήταν μαρκαρισμένοι με έναν αυτοκόλλητο λευκό σταυρό, προς διευκόλυνση των ζόμπι, που τριγύριζαν περπατώντας σαν... ζόμπι, φωτογραφίζονταν και χαλάρωναν λίγο για να πάρουν δυνάμεις για την επίθεση, το σύνθημα για την οποία δόθηκε λίγο μετά. Γρυλίζοντας απειλητικά και κρατώντας κομμένα χέρια, κεφάλια και άλλα ανθρώπινα όργανα (από λάτεξ και πλαστικό!), όρμησαν εναντίον του διάσημου

αξιοθέατου των Βρυξελλών, του Manneken Pis, που για την περίσταση είχε μασκαρευτεί σε τρομακτικό Drakulen Pis!

Στα στενά δρομάκια γύρω από το Manneken Pis, τα ζόμπι συνέχισαν να απειλούν τους περαστικούς και να ζητάνε «αίμα, εντόσθια και καρδιές», με στόχο πάντα την αναπαραγωγή τους, αφού είναι γνωστό πως ο μόνος τρόπος να αυξηθεί ο πληθυσμός είναι το... δάγκωμα! Κάποια στιγμή, βέβαια, κουράστηκαν και πήγαν για μπίρες στα κοντινά μπαρ. Μιλάμε, άλλωστε, για βελγικά ζόμπι, οπότε λογικό, ελλείψει αίματος, να αρκεστούν σε μια καλή Duvel.

Κατά τα λοιπά, στο πλαίσιο του φεστιβάλ, οργανώθηκε και πάρτι βαμπίρ αλλά και πιο «πεζά» events, όπως επίδειξη body painting, έκθεση φωτογραφίας και artcrafts με θέμα το φανταστικό, ενώ υπήρχε κι ένα καλά ενημερωμένο stand με κόμιξ. Τέλος, ενδιαφέρον είναι πως στο φεστιβάλ εκπροσωπήθηκε και η Ελλάδα από τον Γιώργο Νούσσια με την ταινία του «Το Κακό».

www.zombieday.net

Coachella Festival

Η ευτυχία είναι στο λιβάδι

Τρεις ώρες από το Λος Άντζελες, στην περιοχή Ίντιο, σε μια όαση της ερήμου γεμάτη φοίνικες, το 11ο Coachella Festival, το μεγαλύτερο φεστιβάλ της Αμερικής, έδειξε τι σημαίνει να παίζει live η μουσική της ζωής σου.
Κείμενο, Φωτογραφία **Βαγγέλης Ρίσσος**

75.000 εισιτήρια εξαφανίζονται αμέσως, κόσμος παρακαλεί να χρυσοπληρώσει για το μαγικό χαρτάκι, τα ξενοδοχεία στη γύρω περιοχή είναι κλεισμένα εδώ και μήνες. Κόσμος πολύχρωμος, σαν καλειδοσκόπιο. Ουρά 15 χιλιομέτρων στο πάρκινγκ, βαθμοί Κελσίου 40. Empire Polo Field: ατέλειωτο, με τέλειο γρασίδι και 17 installations. Η μεγάλη κεντρική σκηνή, το Outdoor Theatre, η δεύτερη μεγάλη εξωτερική σκηνή, και άλλες τρεις κλειστές με ονόματα ερήμων (η «Σαχάρα» ήταν το απόλυτο dancefloor). Ειδικά διαμορφωμένος χώρος για ποτό (θα τον ζήλευαν πολλοί vip χώροι άλλων φεστιβάλ), μια τεράστια ρόδα που στήθηκε φέτος για πρώτη φορά και σου πρόσφερε στο πιάτο το Ίντιο, κήπος με χίλια τριαντάφυλλα (κάτι σαν lounge area για κοκτέιλ), πάγκοι merchandise.

Λόγω καθυστέρησης την πρώτη μέρα χάνουμε τους Yeasayer και τους Passion Pit, αλλά πιάνουμε καλή θέση για τη La Roux. Το τσουλούφι της έχει πιάσει το ύψος της και σαν πορτοκαλί φοίνικας με άσπρο κοστούμι αλωνίζει τη σκηνή, με τα τραγούδια της να ακούγονται όλα σαν singles και την υπέροχη διασκευή στο «Under My Thumb» των Rolling Stones να μαρτυρά πως η La Roux, μετά την Ευρώπη, κατέκτησε και την Αμερική, μαθαίνοντας στο ενδιάμεσο να χορεύει! Δίπλα, οι Grizzly Bear μαζεύουν όλο και περισσότερο κόσμο, οι Specials καταχειροκροτούνται, στη μεγάλη σκηνή βγαίνουν οι LCD Soundsystem και ο James Murphy σαρώνει με τον ήχο της δεκαετίας. Γρήγορο πέρασμα από τα κόκκινα λέιζερ του Erol Alkan, που τραντάζει κυριολεκτικά τη σκηνή Σαχάρα, και τζάμπα τρέξιμο για να προλάβουμε το μέτριο live των Vampire Weekend. Δε θυμάμαι τίποτα από τη μισή ώρα που κάθομαι να τους δω, σε αντίθεση με τους Fever Ray. Το live που αναμενόταν όλη τη χρονιά, επιτέλους μπροστά στα μάτια μας. Με τα λέιζερ να τρυπάνε τον ουρανό και τα κοστούμια να αναβοσβήνουν στο φως των λαμπατέρ που ορίζουν το σκηνικό, οι Fever Ray υπνωτίζουν τους πάντες.

Στη μεγάλη κεντρική σκηνή ο Jay-Z καταφέρνει να μαζέψει όλο τον κόσμο του Coachella. Το σόου του έχει τα πάντα: τραγούδια που καθορίζουν το playlist των αμερικάνικων ραδιοφώνων, πυροτεχνήματα, την Beyonce και τον LL Cool J. Η μέρα κλείνει με τους υπέροχους Whitest Boy Alive και τον ιδιοφυή Erlend Oye, να ξεσηκώνουν με τις κιθάρες και τις διασκευές τους.

California dreamin'

Δεύτερη μέρα, και πρώτο live οι Camera Obscura. Η ποπ που όλοι αγαπάμε. Οι πιο indie φάτσες του φεστιβάλ είναι εκεί, άλλοι ξάπλα στο χορτάρι, άλλοι αγκαλιά και άλλοι χορεύοντας στις γνώριμες κιθάρες και τα χιλιοτραγουδισμένα ρεφρέν. Σειρά έχουν οι Girls από το Σαν Φρανσίσκο με το ωραίο τους cd, τα πιο ωραία μπλουζάκια του φεστιβάλ και έναν τραγουδιστή-μορφή. Οι Αυστραλοί Temper Trap είναι η πρώτη μεγάλη έκπληξη. Χαμός από κόσμο στην έξω σκηνή, ρεφρέν που προκαλούν πανικό και χειροκρότημα χωρίς σταματημό. Οι Beach House έχουν κρεμάσει πολυέλαιους που αστράφτουν και σαρώνουν στη σκηνή Μοχάβε. Η Beth Diddo, από την άλλη, με τους Gossip έχει μαζέψει ό,τι πολύχρωμο κυκλοφορεί και το έχει κάνει μούσκεμα στον χορό. Διασκευάζει «Psycho Killer» από Talking Heads, τσιρίζει στο «Heavy Cross» και, ενώ νομίζεις ότι όλα τελείωσαν και θα πάρεις μια ανάσα, ανεβάζει στη σκηνή όλη την παρέα της και διασκευάζουν Grace Jones με τους LCD Soundsystem στα κρουστά!

Το επόμενο live είναι ευτυχώς έξω, που σημαίνει περισσότερος χώρος και καθαρός αέρας. Η εμφάνιση των XX, εκτός από πολυαναμενόμενη, είναι και η καλύτερη δυνατή. Ακριβώς στη δύση του ήλιου, με σκηνικό τους φοίνικες στο βάθος, οι XX καταφέρνουν να μαγέψουν χιλιάδες κόσμου. Σειρά έχουν οι Hot Chip, που έχουν προσαρμόσει τα τραγούδια τους στον ήχο του τελευταίου τους άλμπουμ, το οποίο σημαίνει χορός από το πρώτο λεπτό. Στη δίπλα μεγάλη σκηνή, οι Faith No More παίζουν το «Epic» σε ένα κατακόκκινο σκηνικό. Τα πράγματα πρεμούν όταν διασκευάζουν το «Ben» του Michael Jackson και εμείς παίρνουμε θέση πιο πέρα για τους MGMT. Σχεδόν όλοι (εκτός από μας) έχουν ντυθεί Ινδιάνοι ή κάτι σαν Ινδιάνοι! Η ανταπόκριση είναι τρομακτική και το συγκρότημα δείχνει να το καταευχαριστιέται κάνοντας αστεία του τύπου: «Πόσοι από σας είστε φτιαγμένοι τώρα;». Τόση μαριχουάνα δε νομίζω να ξαναδώ ποτέ! Οι Muse παίζουν όλες τις επιτυχίες τους, σε ένα σόου-υπερπαραγωγή με

τον stadium ήχο τους να ξεσηκώνει επικίνδυνα. Τη σκυτάλη παίρνει ο Tiesto και όλα μοιάζουν με το μεγαλύτερο ανοιχτό κλαμπ του κόσμου. Προτιμώ την εμφάνιση των θρυλικών Devo με τα σούπερ ποπ βίντεο και την υπέροχη κίνησή τους. Βλέπουμε λίγο από 2 Many DJ's, αλλά κλείνουμε με τη γλυκιά Sia που διασκευάζει μέχρι και Madonna!

Dream of Californication

Την τρίτη μέρα, οι Delphic ακυρώνουν λόγω ηφαιστείου. Πρώτο live, η καλοκαιρινή soul του Mayer Hawthorne, ό,τι πρέπει για απόγευμα στους φοίνικες της Καλιφόρνια. Στους Matt & Kim, αργότερα, ακούμε το «Final Countdown» των Europe στην πιο απρόσμενη διασκευή, βλέπουμε πόνγκο, γυμνούς φαν, μπαλόνια σε όλα τα χρώματα και τα ατελείωτο χαμόγελο της Kim επιτέλους από κοντά. Στη Florence βλέπουμε τα πιο ωραία κορίτσια του φεστιβάλ να χορεύουν με φτερά το «You've Got The Love» και τη Florence πιο χαρούμενη από ποτέ. Στον Julian Casablancas καθόμαστε λίγο, στη Charlotte Gainsbourg λίγο βαριόμαστε και στον Jónsi, που γέμισε την εξωτερική σκηνή και εμφανίστηκε ντυμένος πουλί, καθόμαστε μέχρι τη μέση. Από τα πιο ωραία live, αυτό των Miike Snow, που εμφανίζονται με τις άσπρες μάσκες τους ντυμένοι στα μαύρα και στο τέλος γεμίζουν όλο τον χώρο με μαύρες τεράστιες μπάλες με το ελάφι-σήμα τους.

Παίρνουμε μία, βγαίνουμε έξω για μια ανάσα και καθόμαστε στους Phoenix. Πολύ ωραίο live και πολύς, μα πάρα πολύς, κόσμος. Σειρά έχει η Little Boots με πολύχρωμα λέιζερ και το «Stuck On Repeat» να φέρνει πανικό. Στη μεγάλη σκηνή, οι Pavement μαζεύουν όλο και περισσότερο κόσμο, όμως εμείς φεύγουμε να προλάβουμε λίγο Orbital, μιας που ο Gary Numan ακυρώνει. Οι Orbital είναι απλώς συναρπαστικοί. Το μόνο που μπορεί να μας πρεμήσει κάπως είναι οι κιθάρες και τα πειραματικά του Thom Yorke, με το σχήμα του να διασκευάζει Radiohead και να γίνεται χαμός. Οι Big Pink παίζουν ένα ωραίο καινούργιο τραγούδι που το ξεχνάμε με τις πρώτες νότες του «Dominos», ο Plastikman έχει πάρει τη σκυτάλη από τους Orbital με ένα ωραίο αλλά όχι τόσο δυνατό σετ και ο Yann Tiersen παίζει στην πιο άδεια σκηνή του τριημέρου, γιατί όλοι τρέχουν να πιάσουν μια κάπως καλή θέση στο πιο μεγάλο live.

Στις 10:30 όλες οι σκηνές έχουν πια κλείσει και 75.000 κόσμος, όλο το φεστιβάλ δηλαδή, περιμένει την πρώτη εμφάνιση των Gorillaz και τελευταία του Coachella. Οι οθόνες παίζουν το βίντεο του «Welcome To The World Of The Plastic Beach», ο Damon Albarn εμφανίζεται ντυμένος καπετάνιος με φουλ μπάντα ντυμένη ναύτες και την εθνική ορχήστρα αραβικής μουσικής, ο Snoop Doggy Dog γεμίζει τις οθόνες και όλοι γινόμαστε ένα κύμα στη μουσική των Gorillaz. Τους συνοδεύουν, μεταξύ άλλων, οι De La Soul, Little Dragon και Bobby Womack, σε μια μεγάλη παραγωγή, best of των Gorillaz, το καλύτερο κλείσιμο αυτού του σπουδαίου φεστιβάλ.

CITY STORIES 2010

THE EVOLUTION OF CITY

LIVE ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΣΤΑ BAR ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Αφού μας παρουσίασε τα πιο φρεσκα και φρέσκα ταινιάκια μικρού μήκους, η διοργάνωση City Stories 2010 μάς προσκαλεί τώρα να περιεργαστούμε εκρηκτικά graffiti εργα με θέμα την πόλη. Μερικά από αυτά θα δημιουργηθούν μπροστά στα μάτια μας.

Στην τρίτη διοργάνωση του City Stories από την εταιρεία πολιτισμού Action Direct, με τη συνδιοργάνωση του Δήμου Αθηναίων, τη χορηγία της Amstel Pulse και χορηγούς επικοινωνίας την ATHENS VOICE και το SOUL, η τέχνη του δρόμου κρατάει ρόλο πρωταγωνιστικό.

Οι ιδέες των καλλιτεχνών δεν γνωρίζουν σύνορα. Χωράνε από έναν πράσινο μαλλιαρό ήρωα (έργο «Τρίχες» του Siemori), μέχρι το «Νότιο Σέλας» (από τον Voodooi) και ένα έργο σε κεντρικό δρομο «δωρο» στους άστεγους της πόλης - Roots). Το γυναικείο όρωμα στην παρέα το φέρνει η Tsoup, η οποία θα ζωγραφίσει ζωντανά τα σχέδια της πανω σε t-shirt.

Οσοι θέλουν να δουν από κοντά όλα τα παραπάνω, ακούγοντας παράλληλα μουσικές του κόσμου από τους ραδιοφωνικούς παραγωγούς του Kosmos 93, 6 FM, τα επόμενα ραντεβού (με ελεύθερη εννοείται είσοδο και ωρα έναρξης στις 21.00) είναι για τις 18/5 στη Μυροβόλο (*Γιατράκου 24, Μεταξουργείο*) και *25/5 στο Polis (Πεσμαζόγλου 5)*. Θα σε δω εκεί!

MORE OF THIS LESS OF THAT
THE EVOLUTION OF CHOICE

Full strength premium beer with a cool refreshing taste and the added benefit of lower carbs and calories

Φάκελοι εγκλημάτων και παρανομιών με φόντο τα γραφεία ανακριτών και Ασφάλειας. Δικαστικά ή «παραδικαστικά» ρεπορτάζ και υποθέσεις που απασχόλησαν τα ψιλά των εφημερίδων. Θεσσαλονίκη, πόλη των παρανόμων; Παίζει.

2310 LAW & ORDER

Κείμενο **Κώστας Κουκουμάκας** Φωτογραφία **Γιώργος Παπαδόπουλος**

Υπόθεση Μισούνοφ

Εκείνο το αποπνικτικό βράδυ του περασμένου Σεπτεμβρίου, ο Μιχάλης Μισούνοφ, παλιά δόξα της ομάδας μπάσκετ του Άρη, παρακολουθούσε σε κεντρικό καφέ της Θεσσαλονίκης τον αγώνα μεταξύ Ελλάδας και Σκοπίων. Στο διπλανό τραπέζι την μπασκετική αναμέτρηση υπέμεναν δύο αστυνομικοί με πολιτικά, οι μοναδικοί πελάτες στο μαγαζί που δεν έπιναν αλκοόλ. Το ίδιο βράδυ, ο Μισούνοφ, ένας λογιστής από την Καλαμαριά κι ένας Ρωσοπόντιος κάθονταν στις άβολες υπηρεσιακές καρέκλες του δεύτερου ορόφου της Ασφάλειας.

Μήνες πριν, οι πληροφοριοδότες της αστυνομίας συμφωνούσαν: «Κάποιος με το παρατσούκλι "Μίσα" έχει "σωλήνες"». Οι αστυνομικοί κατέληξαν σε ένα κλεμμένο τζιπ στην ανατολική πλευρά της πόλης, το διέρρηξαν και βρήκαν δύο εκτοξευτήρες και μία αντιαρματική ρουκέτα του γιουγκοσλαβικού στρατού. Για να προλάβουν ενδεχόμενο φιάσκο, αντικατέστησαν τη ρουκέτα με μία ψεύτικη και περίμεναν το «μεγάλο ψάρι». Το επόμενο βράδυ ο Μισούνοφ επιβιβάστηκε στο αυτοκίνητο. Τα δρομολόγια της ψεύτικης ρουκέτας μονοπώλησαν τις υπηρεσιακές αναφορές της Ασφάλειας, κοριοί της ΕΥΠ καρφώθηκαν στα τηλέφωνα των υπόπτων κι έναν μήνα αργότερα η υπόθεση παρουσιάστηκε στους δημοσιογράφους.

Την επομένη των συλλήψεων, τα μακριά κανιά του Μισούνοφ χτυπούσαν νευρικά έξω από το γραφείο του ανακριτή. Ο σέντερ φορ του ένδοξου παρελθόντος υποστήριξε ότι παρέλαβε τον οπλισμό για φύλαξη από έναν φίλο του, γνωστό άνθρωπο της νύχτας που είχε καταδικαστεί το 2002 για τη δολοφονία «μπράβου» έξω από νυχτερινό κέντρο στην Καλαμαριά και πέθανε από ανακοπή καρδιάς λίγες ημέρες προτού ο Μισούνοφ γίνει πρωτοσέλιδο στις τοπικές εφημερίδες.

Ο ευέξαπτος ψηλός, που ελληνοποίησε ο μπασκετικός Άρης τη δεκαετία του '80 για να μπει στο ρουθούνι του ΠΑΟΚ, είχε μπλεχτεί στο παρελθόν και σε μια υπόθεση με πλαστές πιστωτικές κάρτες. Αυτή τη φορά όμως τα πράγματα φαίνονται πιο σοβαρά, ε;

Υπόθεση Παλαιοκώστα

Το αυτιστικό αστυνομικό δελτίο της Θεσσαλονίκης πήρε την εκδίκησή του όταν σε μια διώροφη μονοκατοικία στη Σουρωτή συνελήφθη ο διαβόητος δραπέτης Βασίλης Παλαιοκώστας. Είχε μαζί του έναν αντιεξουσιαστή και με ακόμη τρία άτομα κατηγορήθηκαν για την απαγωγή του βιομήχανου Γιώργου Μυλωνά. Τα υπόλοιπα είναι λίγο - πολύ γνωστά. Ο μικρότερος των δύο αδελφών Παλαιοκώστα, πριν προλάβει να δικαστεί, απέδρασε από τον Κορυδαλλό πετώντας με ελικόπτερο σαν άλλος Πασκάλ Παγιέ - ο Γάλλος κακοποιός που λάνσαρε πρώτος την εντυπωσιακή και πολυδάπανη μέθοδο απόδρασης από τη στενή. Καλτ ώς το κόκαλο. Οι συνεργοί του Παλαιοκώστα στην απαγωγή καταδικάστηκαν χωρίς αυτόν σε πολυετείς καθείρξεις μπροστά σε δεκάδες αναρχικούς που κατέκλυσαν επί μέρες τη δικαστική αίθουσα, ακούγοντας τον εισαγγελέα της έδρας να ανοίγει συζήτηση με τους κατηγορούμενους για την κοινωνική επανάσταση και την παρακαταθήκη του λορντ Μπάιρον.

Λίγοι γνωρίζουν όμως ότι στο κρησφύγετο της Σουρωτής, εκεί που κρατήθηκε όμηρος ο βιομήχανος Γιώργος Μυλωνάς, ανάμεσα σε ρουκέτες, αλβανικά Καλάσνικοφ, πιστόλια, χειροβομβίδες, πλαστές ταυτότητες και αξεσουάρ μεταμφίεσης, οι αστυνομικοί της σήμανσης βρήκαν τέσσερα τηλεκατευθυνόμενα ελικοπτεράκια. Στην αρχή πίστεψαν ότι ο Παλαιοκώστας είχε προσαρμόσει πάνω τους μικροσκοπικές κάμερες για να παρακολουθεί στόχους του, υποκαταστήματα τραπεζών ή χρηματαποστολές. Φάλτσο, γκράντε κάπο. Ο δραπέτης έπαιζε με τα ελικοπτεράκια στο προαύλιο της μονοκατοικίας στη Σουρωτή, στα διαλείμματα της απαγωγής Μυλωνά.

Και μόλις ξελιγώνονταν οι μπαταρίες, άνοιγε κουβέντα με τον όμηρο επιχειρηματία. «Τι, σηκώσαμε την Ελλάδα στο πόδι για τρία εκατομμύρια;» ρωτούσε απορημένος τον Μυλωνά, όταν εκείνος προσπαθούσε να του εξηγήσει ότι τα 30 εκατομμύρια ευρώ που ζητούσαν οι απαγωγείς ήταν ποσό αστρονομικό. «Εμείς είμαστε επαγγελματίες και, αν εσύ είσαι ο Μυλωνάς στο αλουμίνιο, εμείς είμαστε οι Βαρδινογιάννηδες στις απαγωγές. Μη νομίζεις ότι είμαστε καλά παιδιά επειδή σου μιλάμε ευγενικά, όλοι είμαστε τομάρια του κερατά και κάποια στιγμή θα μας πιάσουν, γιατί η ζωή μας είναι στην παρανομία», έλεγε προφητικά ο Παλαιοκώστας - δύο μήνες αργότερα η σπείρα εξαρθρώθηκε.

Υπόθεση βορ ζακόνια

Α' εθνική εγκλήματος, μέρος δεύτερο. Στις αρχές Μαρτίου ο ισπανός εισαγγελέας Αντόνιο Σαλίνας ενημέρωσε τις ελληνικές αρχές ότι στη Θεσσαλονίκη κρύβεται ένα από τα πρωτοπαλίκαρα του «παππού Χασάν», αρχηγού της γεωργιανής μαφίας των περιβόητων «Κλεφτών του δικαίου» (vor zakone). Οι έλληνες αστυνομικοί έκαναν έρευνα σε ένα ξενοδοχείο χωρίς αποτέλεσμα και οι Ισπανοί τους κατηγόρησαν για απροθυμία συνεργασίας. Απειλήθηκε διπλωματικό επεισόδιο, οι Ισπανοί ανακάλεσαν και ο βορ ζακόνια παρέμεινε ασύλληπτος.

Ο Λάσα Ρουστάβι, γνωστός στους κύκλους της μαφίας με το παρατσούκλι «το λίπος», θεωρείται από τη Europol αρχηγός της εγκληματικής οργάνωσης που εξαρθρώθηκε με τη σύλληψη 80 γκάνγκστερ ανά την Ευρώπη. Οι βορ ζακόνια έλεγχαν τα κυκλώματα σωματεμπορίας και ναρκωτικών, καταζητούνταν για ξέπλυμα βρόμικου χρήματος, εμπόριο όπλων και αρκετές δολοφονίες - υπερίσχυσαν στον πόλεμο των συμμοριών, όταν δολοφόνησαν τον ιρλανδό αρχιμαφιόζο Πάντι Ντόιλ. Δικαίως, οι έρευνες των Ισπανών στη Θεσσαλονίκη έγιναν πρωτοσέλιδο στις ρωσικές εφημερίδες.

Ο Λάσα Ρουστάβι μυήθηκε στους βορ ζακόνια στα τέλη της δεκαετίας του '70 στις φυλακές της Τιφλίδας. Όταν αποφυλακίσθηκε, η αναρρίχησή του στην ιεραρχία της γεωργιανής μαφίας ήταν θέμα χρόνου, καταφέρνοντας να γίνει πρωτοπαλίκαρο του «παππού Χασάν». Ήταν ο Ρουστάβι που το καλοκαίρι του 2007 κάλεσε σε συνάντηση ανακωχής στη Μόσχα τη δεύτερη μεγάλη συμμορία, αυτή του Ρώσου Ταριέλ Ονιάνι. Το ραντεβού έληξε με την επέμβαση κομάντο των ρωσικών αρχών, βροχή από σφαίρες και 39 από τους μεγαλύτερους βορ ζακόνια στη φυλακή.

Οι «Κλέφτες του δικαίου» ανατράφηκαν από το ρωσικό σωφρονιστικό σύστημα των γκουλάγκ της Σιβηρίας. Τα στάδια μύησης στη μαφία είναι σκληρά, πρέπει να απαρνηθείς τους συγγενείς σου, να μην έχεις σύζυγο και παιδιά. Απαγορεύεται να παίζεις τζόγο και, σε περίπτωση που συλληφθείς, είναι θεμιτό να χρεωθείς εγκλήματα «αδερφών» σου. Τα τατουάζ που κεντάνε στο σώμα τους οι βορ ζακόνια με μαύρη μελάνη μαρτυρούν τη θέση τους στην ιεραρχία και διηγούνται τα κατορθώματά τους: ο σταυρός δείχνει τον αρχηγό, τα ακτινωτά αστέρια τα πρωτοπαλίκαρα και τα μαχαίρια τις «αποστολές» τους.

Υπόθεση Ατανάσοφ

Αν κάθε μονόστηλο που περιέχει τη λέξη Παλαιοκώστας πουλιέται σήμερα σαν ζεστό κουλούρι, τότε ο βούλγαρος έμπορος ναρκωτικών Ογκνιάν Ατανάσοφ στοίχειωσε τη δεκαετία του '90 τις διωκτικές αρχές και τους δικαστικούς ρεπόρτερ. Απέδρασε σκανδαλωδώς από τις αγροτικές φυλακές Κασσάνδρας το 1998 και μέχρι τη σύλληψή του, τον περασμένο Φλεβάρη στη Βουλγαρία, το όνομά του φιγουράριζε σε όλες τις αστυνομικές αναφορές για εμπόριο ηρωίνης στην ελληνοβουλγαρική μεθόριο. Από την Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης ζητήθηκε ακόμη μια φορά η έκδοσή του, όμως κανείς δε στοιχηματίζει ότι θα επιστρέψει για να δικαστεί.

Ογκνιάν Ατανάσοφ, «Εσκομπάρ του Στρυμόνα» ή, αλλιώς, «ο κακοποιός που λάδωνε τους πάντες». Συνελήφθη για πρώτη φορά το καλοκαίρι του 1995 έξω από τις Σέρρες με 2,5 κιλά ηρωίνη. Όταν το δικαστήριο του επέβαλε ισόβια δεσμά, συγγενείς του στη δικαστική αίθουσα προκάλεσαν επεισόδια καταγγέλλοντας ότι ο Ατανάσοφ είχε πληρώσει για να πέσει στα μαλακά. Οι εφημερίδες οργίασαν. Στο Εφετείο η ποινή μειώθηκε, ο βαλκάνιος Εσκομπάρ οδηγήθηκε στις αγροτικές φυλακές με το πρόσχημα ότι βοήθησε στην εξιχνίαση άλλων υποθέσεων, απέδρασε, φυσικά, σαν κύριος και οι εφημερίδες δεν προλάβαιναν να τυπώνουν.

Οι αναφορές της Ιντερπόλ λένε ότι ο Ατανάσοφ συνέχιζε να συντονίζει δίκτυα εμπορίας ηρωίνης από τη Βουλγαρία σε όλη τη Νότια Ευρώπη, τουλάχιστον μέχρι την πρώτη σύλληψή του σε τροχονομικό έλεγχο, το 2000 έξω από τη Σόφια. Οι Βούλγαροι αρνήθηκαν την έκδοσή του και η φήμη του χτύπησε κόκκινο. Όλες οι παρουσιάσεις υποθέσεων ναρκωτικών στην Ασφάλεια τα επόμενα χρόνια ξεκινούσαν με το ρητορικό δημοσιογραφικό ερώτημα: «Βρίσκεστε στα ίχνη του Ατανάσοφ;». Αφηγήσεις για ακίνητα στη Χαλκιδική, διακοπές σε τουριστικά θέρετρα της Βουλγαρίας, στενές επαφές ακόμη και με πολιτικούς ανέθρεψαν μια ολόκληρη γενιά δικαστικών συντακτών. Πάντοτε όμως ο Ατανάσοφ ξεγλιστρούσε με τη βοήθεια πιστών συνεργών του από τα περάσματα της ελληνοβουλγαρικής μεθορίου, που γνωρίζει όσο λίγοι.

Τον Απρίλιο του 2008 ο Ατανάσοφ συνελήφθη για δεύτερη φορά βάσει των ελληνικών ενταλμάτων. Στην Εισαγγελία Εφετών έφτασαν απαντητικά έγγραφα, σύμφωνα με τα οποία το αίτημα έκδοσης δεν μπορούσε να υλοποιηθεί «προς το παρόν». Δεν υπάρχει κανένας αφελής που να περιμένει ότι η τρίτη φορά θα είναι η φαρμακερή.

Υπόθεση Κοντακσί

Στο πρόσωπό της το καθεστώς του Εμβέρ Χότζα φιλοτέχνησε μεθοδικά την ευτυχισμένη σοσιαλίστρια. Αφιερώματα στη δισκογραφία της περιλαμβάνονταν καθημερινά στο πρόγραμμα του ελεγχόμενου κρατικού καναλιού - τα εξωτερικά γυρίσματα στους αγρούς με την ίδια να τραγουδά ευήθης και καλοχτενισμένη έκαναν θραύση. Η καριέρα της αλβανίδας ντίβας του πενταγράμμου Λιλιάνας Κοντακσί κατέρρευσε στις αρχές του '90, μαζί με το σταλινικό καθεστώς. Μέχρι που τον περασμένο μήνα συνελήφθη στον Εύοσμο Θεσσαλονίκης βάσει διεθνούς εντάλματος για εμπόριο ηρωίνης. Όμορφα κορίτσια, η περηφάνια μας εξαντλήθηκε.

Λιλιάνα Κοντακσί, «Μαρινέλα της Αλβανίας», για την Ιντερπόλ απλώς «Μάμι», ετών 58 και καταζητούμενη με «ερυθρή αγγελία». Το απδόνι του Χότζα μετά την πτώση του κομουνισμού προσπάθησε να στήσει από την αρχή την καριέρα της στην Ιταλία, χωρίς αποτέλεσμα. Το 2006 οι καραμπινιέροι στο αεροδρόμιο της Ρώμης κατέσχεσαν τρία κιλά ηρωίνη, κρυμμένα στον δεύτερο πάτο της ακριβής τσάντας της. Η Κοντακσί αρνήθηκε τα πάντα και αφέθηκε ελεύθερη με την υποχρέωση να μην εγκαταλείψει τη χώρα έως ότου δικαστεί. Στη δίκη δεν εμφανίστηκε ποτέ, καταδικάστηκε ερήμην και στο πρόσωπό της εκδόθηκαν αναζητήσεις.

Σύμφωνα με τις αναφορές της Ιντερπόλ, η «Μάμι» πέρασε για λίγα χρόνια στην Αλβανία και από εκεί παράνομα στην Ελλάδα, όπου φαίνεται να διατήρησε επαφές με τον υπόκοσμο. Οι κοριοί της ιταλικής αστυνομίας ξανάκουσαν τη βελούδινη φωνή της σε τηλεφωνικές συνεννοήσεις με ναρκοεμπόρους και βαποράκια. Το τηλεφωνικό στίγμα έδειξε τον Εύοσμο. Στη Θεσσαλονίκη η Κοντακσί είχε καταφέρει -άγνωστο πώς- να αγοράσει δύο σπίτια, ενώ εμφανιζόταν στις αγνές γειτόνισσες ως αλβανίδα οικιακή βοηθός. Η «Μάμι» οδηγήθηκε στην Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης, προκειμένου να ενεργοποιηθεί το διεθνές ένταλμα και να εκδοθεί στην Ιταλία. Συνεχίζει να αρνείται κάθε εμπλοκή.

Υπόθεση Τούμπας

Επίλογος. Άγουροι παραχαράκτες. Τρεις μαθητές λυκείου δικάστηκαν γιατί πλαστογράφησαν χρήματα για να πληρώσουν τα έξοδα της πενθήμερης εκδρομής τους. «Θέλαμε να κάνουμε μια πλάκα στους καθηγητές του σχολείου», είπαν, χωρίς να πείσουν τον δικαστή: 15 μήνες φυλάκιση με τριετή αναστολή. Λύεται η συνεδρίασις. Χάπι εντ.

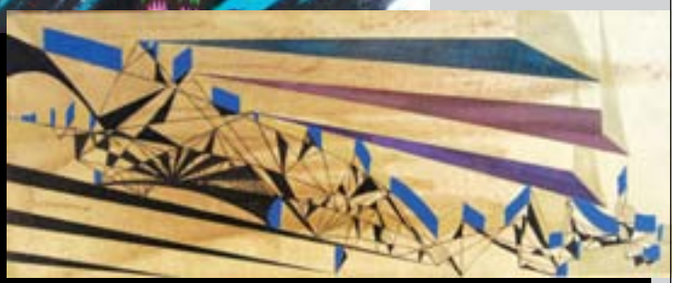
Τα τσακάλια του λυκείου της Τούμπας, απέναντι ακριβώς από τα γραφεία της Θ4, παρέδωσαν στον διευθυντή του σχολείου 3.960 ευρώ. Δεκαπέντε από τα χαρτονομίσματα όμως, σχεδόν το ¼ του χρηματικού ποσού, γυάλιζαν περίεργα στο φως. Στην αστυνομία είπαν ότι σκάναραν αληθινά χρήματα και τύπωσαν τα κάλπικα σε εκτυπωτή γραφείου. Επιχείρησαν να προσθέσουν ταινίες ασφάλειας και υδατογραφήματα που έφτιαξαν τσαλακώνοντας αλουμινόχαρτο, αλλά η πλαστογραφία παραήταν χοντροκομμένη.

Εκτός από τα εργαλεία της παραχάραξης, αποκαλύφθηκε και δεύτερη απάτη -πιο ρομαντική- στον σχολικό μικρόκοσμο. Στα σπίτια των μαθητών βρέθηκαν πλαστές βεβαιώσεις αιμοδοσίας νοσοκομείου, χτυπημένες με ψεύτικες σφραγίδες και πλαστογραφημένες υπογραφές, έγγραφα κανονικότατα που έφερναν στο σχολείο για να δικαιολογήσουν τις απουσίες τους.

Τα Μέσα μιλούσαν για την παραβατικότητα στα σχολεία, έκαναν αφιερώματα για τους άγουρους κακοποιούς, κάποιος αρθρογράφησε υπέρ της κατάργησης των πενθήμερων εκδρομών, κατά της κοτσίδας και του piercing... Υπερβολές, υπερβολές, υπερβολές. Κατηγορούμενα για την ίδια υπόθεση είναι ακόμη τρία αγόρια, που θα δικαστούν στο Τριμελές Ανηλίκων, καθώς, όταν τελέστηκε το αδίκημα, δεν είχαν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους.

City Stories 2010 Η πόλη έξω

Εκεί που κάποτε ήταν ένας κενός γκρίζος τοίχος, και τώρα τον κατοικοεδρεύει ο πράσινος μαλλιαρός ήρωας του Siemor. Αυτό που κάποτε ήταν ένα κοινότυπο λευκό t-shirt, το οποίο ζωντανεύει, ζωηρεύει, εξατομικεύεται χάρη στις live εικαστικές επεμβάσεις της πολυτάλαντης Tsoup. Έργα ετερόκλητα, όσο και στοχευμένα στην ανάγκη τους να χαρτογραφήσουν την Αθήνα μέσα από τη δημιουργικότητα που μπορεί να εμπνεύσει μια οποιαδήποτε αστική επιφάνεια εκτεθειμένη στο δοχείο του σπρέι. Αναζητήστε το «Νότιο Σέλας» του Voodoo, ένα λυρικό έργο με σαφείς επιρροές από το κίνημα του φουτουρισμού. Ή το «Whatever You Say», ένα πολυεπίπεδο κολάζ αποτελούμενο από επάλληλα στρώματα tags και pieces, σαν ένα σχόλιο πάνω στην πληθώρα των ερεθισμάτων της σύγχρονης urbania.

Το City Stories 2010 είναι μια ωδή στις απεριόριστες δυνατότητες της πιο επίκαιρης street culture των καιρών μας, στην τέχνη του graffiti, όπως αυτή αποτυπώνεται μέσω ενός εικαστικού σιρκουί που βρίσκεται σε εξέλιξη τους τελευταίους μήνες και ολοκληρώνεται προσεχώς στο Κέντρο Τεχνών της Αθήνας. Πρόκειται για την τρίτη διοργάνωση του City Stories από την εταιρία πολιτισμού Action Direct, με τη συνδιοργάνωση του Δήμου Αθηναίων, τη χορηγία της Amstel Pulse και την επικοινωνιακή χορηγία της Athens Voice και του SOUL. Αναζήτησε περισσότερες πληροφορίες στο **amstel-pulse.gr** ή στις ελεύθερες επιφάνειες της γειτονιάς σου. Πού ξέρεις τι μπορεί να ανακαλύψεις στο διάβα σου;

Ηλεκτρicity

Μια μέρα παρέα με την Ηλέκτρα Γαλανού, την πρώτη σύγχρονη ελληνίδα πορνοστάρ, στον αέρα του ραδιοφώνου και στα μονοπάτια του facebook. Και μια νύχτα μπροστά σε έναν γεμάτο γκράφιτι τοίχο της Καλαμαριάς... Συνέντευξη Αντώνης Βλαβογελάκης (www.vlavo.org) Φωτογραφία Κώστας Αμοιρίδης, Νίκος Καρδαράς

Έχεις ακούσει ότι είναι domina, ότι φοράει λάτεξ και έχει βαρύ χέρι, ότι μπορεί να σε πατήσει με το τακούνι της και να σου προκαλέσει διαμπερές τραύμα! Οπότε, όταν την έχεις φωνάξει για μια συνέντευξη στην πρωινή ραδιοφωνική εκπομπή σου (Star Morning Show), έχεις φροντίσει να έχεις κάνει ενημέρωση στο βιβλιάριο υγείας, μήπως και σου χρειαστεί! Τα πράγματα όμως είναι διαφορετικά! Η Ηλέκτρα Γαλανού είναι γλυκύτατη, χαμογελαστότατη, μέσα στον χαβαλέ και την άνεση! Και το βασικότερο, ξέρει να μιλάει και ξέρει πάρα πολύ καλά τι κάνει! Σημειώνω, λοιπόν, τι έμαθα γι' αυτήν!

Γουστάρει να την παίρνουν μάτι, οπότε με τη νέα της καριέρα έχει βρει τη χαρά της. Το φχαριστιέται όταν το κάνει on camera, γι' αυτό και το κάνει. Σκεφτόταν πάντα να γίνει πορνοστάρ, αλλά πριν λίγα χρόνια της φαινόταν όνειρο άπιαστο. Γνωρίστηκε με τον Σειρηνάκη σε μια έκθεση και της έκανε πρόταση, την οποία και αποδέχτηκε! (σ.σ. κι εγώ σε μια έκθεση γνωρίστηκα με τον Σειρηνάκη, αλλά δε μου έκανε καμία πρόταση, το καταγγέλλω...)

Δεν κρατά κακία στην Τζούλια για το γεγονός ότι όλα τα φώτα έπεσαν πάνω της, ενώ η Ηλέκτρα είναι η πρώτη αμιγώς Ελληνίδα που μπήκε στον χώρο τη νέα χιλιετία! Για τις υποκριτικές ικανότητες της «απόλυτης» λέει: «Η Τζούλια το έκανε σαν να μην ήταν εκεί, σαν να μην ξέρει γιατί το κάνει»... Δε θεωρεί ότι αυτό που κάνει είναι κάτι κακό, το οποίο θα το κουβαλά στη μετέπειτα ζωή της. Δεν την απασχολεί το τι λένε όσοι την κατηγορούν για τη δουλειά της, αδιαφορεί για τα όποια υποτιμητικά σχόλια εναντίον της. Οι γονείς της ξέρουν τις δραστηριότητές της. Δεν είναι και ό,τι καλύτερο μπορούσε να τους συμβεί, λέει, αλλά σέβονται τις επιλογές της!

Ποιον διάσημο θα ήθελε να δει σε τσόντα; Τον Ψινάκη, ασυζητητί! Αγαπημένη της πορνοστάρ; Η Σόφι Έβανς. Η μόνη ερώτηση στην οποία κόμπιασε: «Τι επάγγελμα θα ντρεπόσουν να κάνεις;». Μετά από έναν μικρό δισταγμό ήρθε η απάντηση: «Πολιτικός»! Στους φαν της υπόσχεται πως θα συνεχίσει στον χώρο για όσον καιρό το απολαμβάνει! Αν σκοπεύατε να της τάξετε γάμο, δεν είναι καθόλου μέσα στις προτεραιότητές της, αν και ποτέ δεν ξέρεις πώς θα τα φέρει η ζωή!

Μια αξιοσημείωτη στιγμή της ημέρας που μου αφιέρωσε ήταν όταν χάρισε στους ακροατές μια ακουστική ποδολαγνική εμπειρία, χαϊδεύοντας το μικρόφωνο με το γυμνό της πόδι! Δεν τα κατάφερε ωστόσο ιδιαίτερα καλά στο να προσποιηθεί οργασμό στον αέρα! «Έχω πρόβλημα», μου είπε, «δεν μπορώ να προσποιηθώ»!

Η μέρα τελείωσε με τη νύχτα, όπως συνηθίζει. Βρεθήκαμε, λοιπόν, για μια φωτογράφηση στον τοίχο του γηπέδου στην Καλαμαριά. Ηλέκτρα μου, πλήθος κόσμου που έτυχε να περνά εκείνη την ώρα από το σημείο της φωτογράφησης, σου στέλνει ευχαριστήρια τηλεγραφήματα για την ωραία βραδιά που πέρασαν μετά στο σπίτι τους.

Hot quotes

«Δεν είμαι συχνά ξεκαύλωτη».

«Όσοι ενδιαφέρονται για το αν θα το κάνω από πίσω (anal) on camera, μπορούν να πάρουν μια γεύση στο "Next Porn Model No2"».

«Σαφώς και μια γυναίκα μπορεί να χειριστεί μια γυναίκα καλύτερα (για γλωσσολογία μιλούσαμε), αλλά αυτό δε σημαίνει πως και ένας άντρας δεν μπορεί να τα καταφέρει εξίσου καλά, αν το κάνει με πάθος. Άλλωστε, είναι ρατσισμός να πηγαίνεις μόνο με ένα από τα δύο φύλα».

«Αν χρησιμοποιούν κάποιο ενισχυτικό οι άντρες για να μπορούν να αντεπεξέλθουν στα γυρίσματα; Η απάντηση είναι "όχι". Η φαντασία μας οργιάζει και δεν έχουμε ανάγκη από κάτι περισσότερο. Αν τύχει και στραβώσει κάτι, διακόπτεται η σκηνή και συνεχίζουμε αργότερα».

«Έχω ήδη προτάσεις και από ελληνικές και από ξένες εταιρίες».

Radka: Τζάκετ, **A.L.E.** Μπλούζα στη μέση **Gio Goi, Boardsports.**
Καπέλο **Element, sportService.**

REFRIGERATOR GHOSTS

Φωτογραφία **Tassos Vrettos**
Styling, Επιμέλεια Παραγωγής **Μινώα Βορεάδου**
Βοηθός Φωτογράφου **Κωνσταντίνος Γκίκας**
Make up **Αχιλλέας Χαρίτος**
Hair **Αλατσατιανός**
Μοντέλα **Douglas (X-Ray), Philipp (X-Ray), Radka (Fashion Cult)**

Douglas: T-shirt **C1rca, MicroXtreme.**

Douglas: Τζάκετ, **Diesel.** Βερμούδα **Element, sportService.**
Τοπ, **Nike.** Αθλητικά **Converse, Converse stores.**

Radka: Τζάκετ **Gio Goi, Boardsports.** Βραχιόλι με μπρελόκ **DC, Boardsports.** Εσώρουχο, **Björn Borg.** Αθλητικά **Converse, Converse stores.**

Philipp: Τζάκετ **Nikita, Shop.** Σορτς **Skunk Funk, Castor Group.**
Φανέλα **Lacoste, Notos Galleries.**

Radka: Ολόσωμο μαγιό, **adidas.**
Αθλητικά, **adidas Stan Smith.**

Philipp: Τζάκετ **Lee, VF Hellas.** Σορτς, **Nike.**
Αθλητικά **Converse, Converse stores.**

Radka: Μπούστο, **Nike.** Τιράντες, **Diesel.** Παντελόνι **Bench, Prime Timers.**
Αθλητικά, **Nike.** Επικαλαμίδες φορεμένες στο χέρι, **adidas.**

Radka: Πουκάμισο **Joop!**, **Mah Jong.**
Σουτιέν, **adidas.** Εσώρουχο, **Björn Borg.**

Douglas: Εσώρουχο **American Apparel, Color.**
Τζιν παντελόνι, **Levi's.**

Μια από τις τρεις κυματιστές κατακόκκινες πεζογέφυρες στην περιοχή Borneo-Sporenburg τονίζει την εναλλακτική ατμόσφαιρα της νέας οικιστικής περιοχής του ανατολικού Άμστερνταμ. © **West 8**

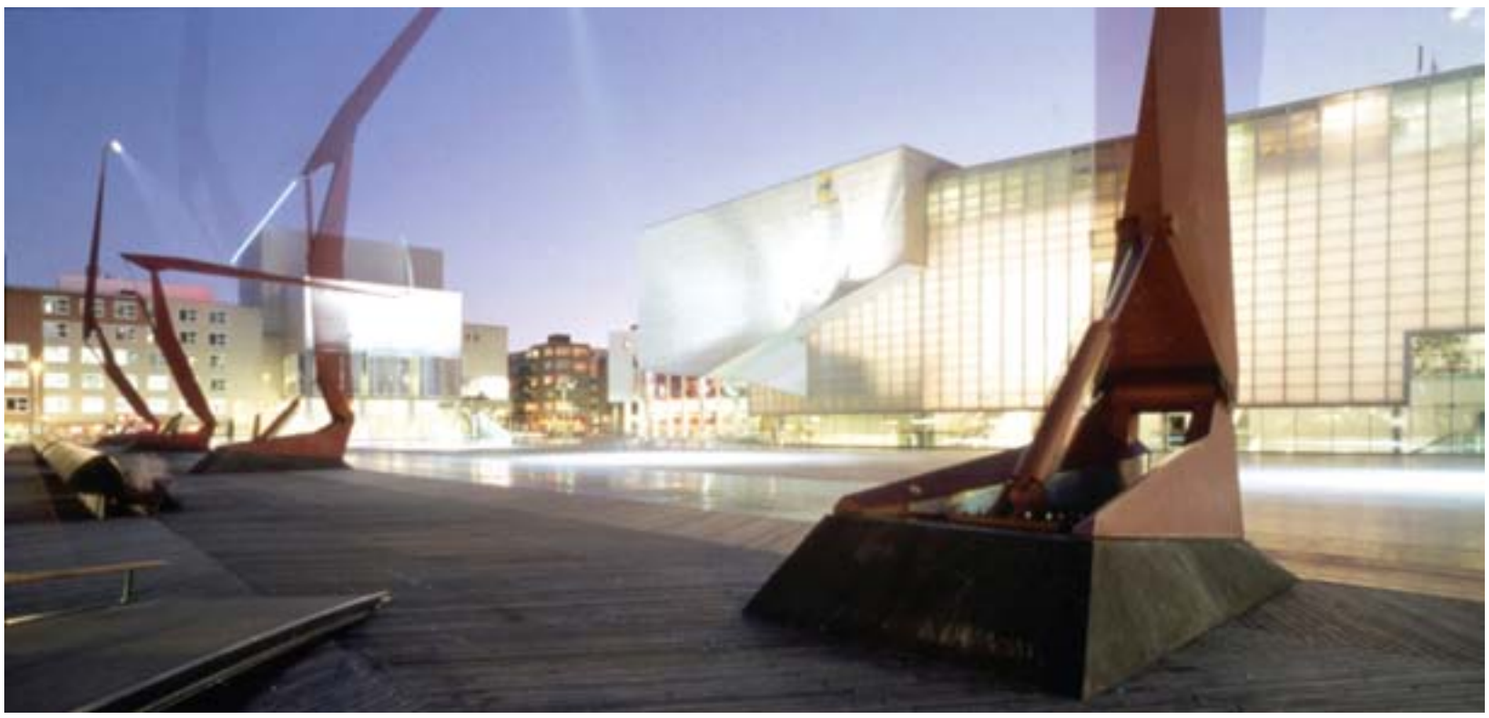

West 8

Γύρισε στη φύση

Το όνομά τους απασχολεί τη διεθνή αρχιτεκτονική σκηνή εδώ και 23 χρόνια. Ναι, οι West 8 ήταν και παραμένουν ακόμα το No1 γραφείο αρχιτεκτονικής τοπίου, και όχι μόνο.

Κείμενο **Τζίνα Σωτηροπούλου**

Η Schouwburgplein, μια από τις πιο αναγνωρίσιμες πλατείες των West 8,
δίνει έμφαση στο κενό και ποντάρει στη θεατρικότητα του αστικού τοπίου. © **West 8**

Μιξάρουν το φυσικό τοπίο με τη σύγχρονη μεγαλούπολη, μηχανεύονται πρωτοποριακές μεθόδους αστικού σχεδιασμού, αφουγκράζονται τον παλμό της καθημερινότητας εισάγοντας νέα στάνταρτ στην ολλανδική πολεοδομική ταυτότητα και πρωτοπορούν σε μια σειρά αναπλάσεων ανά τον κόσμο. Με έδρα το Ρότερνταμ, την ολλανδική «συμπρωτεύουσα», το μεγαλύτερο ευρωπαϊκό λιμάνι αλλά και τη σύγχρονη αρχιτεκτονική Μέκκα, ο 50χρονος πλέον Adrian Geuze, ιδρυτής των West 8, είναι αυτός που επαναπροσδιόρισε τον σχεδιασμό δημόσιων χώρων συνδυάζοντάς τον με την καθαρόαιμη αρχιτεκτονική και την πρωτοεμφανιζόμενη τότε αρχιτεκτονική τοπίου. Οι West 8 έγιναν γνωστοί στους αρχιτεκτονικούς κύκλους το 1991 με τον σχεδιασμό της πλατείας Schouwburgplein ή, αλλιώς, Πλατείας Θεάτρου στο κέντρο του Ρότερνταμ. Με ποιητικές αναφορές στα ντόκλαντς της πόλης, η πλατεία σχεδιάστηκε σαν μια υπερυψωμένη ξύλινη και άδεια «σκηνή», στην οποία προσαρτήθηκε πρωτοποριακός και ευφάνταστος αστικός εξοπλισμός. Επιμήκη παγκάκια από ξύλο και μέταλλο για ξεκούραση και 30 μέτρων και βάλε γερανόμορφα κατακόκκινα μεταλλικά φωτιστικά που δίνουν τη δυνατότητα στον περαστικό να τα χειριστεί ανάβοντάς τα, σβήνοντάς τα ή και μετακινώντας τα άλλαξαν τον τρόπο προσέγγισης του αστικού σχεδιασμού επενδύοντας στη διαδραστική ανθρώπινη σχέση και στο εξολοκλήρου τεχνητό περιβάλλον.

Κάν' το όπως ο Ρέμπραντ

Τυπικοί Ολλανδοί, οι West 8 σέβονται και αγαπούν τη φύση, τουτέστιν το πράσινο, το νερό και τον άνεμο (από όπου πήραν και το όνομά τους, κάτι σαν δυτικός άνεμος 8 μποφόρ), έχοντας συγχρόνως μια απίστευτη ευκολία στο να επιβάλλονται πάνω σε αυτήν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Οι Ολλανδοί πιστεύουν πως μπορούν να δημιουργήσουν φύση. Και αυτό εξηγείται ιστορικά. Τεχνητές κατασκευές μεγάλου μεγέθους, παλιρροιακά φράγματα, αποξηράνσεις, αναχώματα και ισχυρές θεμελιώσεις είναι μερικοί από τους τρόπους που επινόησαν, ώστε να προφυλαχτούν από την απειλητική μανία των κυμάτων και να ανακτήσουν τη χαμένη τους γη, ζώντας στην κυριολεξία κάτω από τη στάθμη της θάλασσας. Οι West 8 εκμεταλλεύονται αυτή την ιστορική κληρονομιά της ολλανδικής κουλτούρας, την εξαιρετική και αλάθητη διαχείριση του αστικού περιβάλλοντος και την εισαγωγή της τελευταίας τεχνολογίας στον σχεδιασμό, προσθέτοντας την αισθητική και καλλιτεχνική επιρροή του Ρέμπραντ, του Βαν Γκογκ και του Μοντριάν στα σχέδιά τους. Το αποτέλεσμα είναι μαγικό.

Με μια αισιόδοξη ματιά στο σύγχρονο τοπίο, οι West 8, που αποτελούνται από αρχιτέκτονες, πολεοδόμους και βιομηχανικούς σχεδιαστές με γραφεία στην Ολλανδία, το Βέλγιο, το Τορόντο και τη Νέα Υόρκη, μεταβάλλουν τα ζωτικά συστατικά της πόλης δίνοντας μια νέα δυναμική στους υπαίθριους δημόσιους χώρους. Οι West 8 εμπνέονται από την ποιητική ομορφιά της καθημερινότητας, αρνούνται την απλή διακοσμητική προσέγγιση τύπου αγγλικής εξοχής και πρωτοπορούν δίνοντας νέες διαστάσεις, κλίμακα και αναλογίες στους μαζικούς χώρους συνάντησης, που σε πολλές περιπτώσεις ξεφεύγουν από το πρότυπο πλατείας-πάρκου και μετουσιώνονται σε νέου τύπου αποβάθρες, γέφυρες, ποδηλατόδρομους και πεζόδρομους. Η πόλη μπαίνει για τα καλά στον καθημερινό βιώσιμο χάρτη του περιπατητή.

Every man is an island

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά τους εγχειρήματα είναι οι δύο προκλητικά θαυμαστές πεζογέφυρες στην περιοχή Borneo-Sporenburg, στις ανατολικές αποβάθρες του Άμστερνταμ, που ολοκληρώθηκαν το 2001. Το πολεοδομικό σχέδιο για την ίδια γειτονιά, η μεταμόρφωση δύο εγκαταλελειμμένων αποβάθρων σε 2.500 κατοικίες με τη συνδρομή πάνω από 100 γνωστών αρχιτεκτόνων, μεταξύ των οποίων οι OMA, van Berkel & Bos και Neutelings Riedijk, είναι και αυτό δικό τους. Οι δυο πορφυρές καμπυλωτές γέφυρες μοιάζουν να επιπλέουν πάνω από το νερό οπτικοποιώντας ένα ολοκόκκινο μεταλλικό κύμα και προσδίδοντας μια ειδυλλιακή ατμόσφαιρα στη νέα οικιστική περιοχή του λιμανιού. Η περιπλάνηση πάνω στις 93 μέτρων μήκους γέφυρες που ενώνουν τα δύο νησάκια δίνει την αίσθηση της αιώρησης πάνω σε ιδεατές υδάτινες καμπύλες που αναπαριστούν πολλαπλά χωρο-αφηγηματικά ταξίδια. Με έναν παιχνιδιάρικο τρόπο, οι West 8 σχεδιάζουν απόκοσμες πρωτοποριακές γέφυρες σε έντονους χρωματικούς τόνους, με τελευταία τη γλυπτική ποδηλατο-γέφυρα στο Vlaardingse Vaart της Ολλανδίας αλλά και την πρόταση της γέφυρας του Βοτανικού Κήπου Gwangju στη Νότια Κορέα, γέφυρες που αγγίζοντας τα όρια του σουρεαλισμού αποστασιοποιούνται από το δομημένο περιβάλλον για να πουν τη δική τους ιστορία.

Η τοπιογραφία του διεθνούς αεροδρομίου Σκίπχολ του Άμστερνταμ, το γραμμικό πάρκο του ποταμού Μανθανάρες στη Μαδρίτη, ο γλυπτικός κήπος στο μουσείο Κρόλερ Μίλερ της Ολλανδίας, το τεράστιο πάρκο στο Νέο Αιγυπτιακό Μουσείο στο Κάιρο, το νέο τροπικό πάρκο στη Σιγκαπούρη σε μάστερ πλαν της Ζάχα Χαντίντ, οι κυματιστοί κήποι

Γερανόμορφα πορφυρά μεταλλικά φωτιστικά και επιμήκη ξύλινα παγκάκια συνθέτουν τον αστικό εξοπλισμό της Schouwburgplein στο Ρότερνταμ. © **West 8**

Jubilee στη Νότια Όχθη του Τάμεση στο Λονδίνο που αναμένεται να ολοκληρωθούν πριν τους Ολυμπιακούς του 2012, το τεράστιο θαλάσσιο πάρκο στο Governors Island της Νέας Υόρκης και η παραλία ντε Πάλμα στη Μαγιόρκα είναι μόνο μερικά από τα έργα του πολυδιάστατου γραφείου των West 8.

Οι λύκοι του Οντάριο

Ένα από τα πολύ τελευταία τους πρότζεκτ περιλαμβάνει την ανάπλαση της παραλιακής ζώνης του Τορόντο 3,5 χιλιομέτρων σε συνεργασία με τους Καναδούς DTAH, αποτέλεσμα πρώτου βραβείου διεθνούς αρχιτεκτονικού διαγωνισμού. Βασική μέριμνά τους είναι η ανάδειξη της ακτογραμμής, η ενοποίηση και ουσιαστική σύνδεση της λίμνης Οντάριο με την πόλη του Τορόντο και η δημιουργία ενός συνεχούς και προσβάσιμου στο κοινό παραλιακού μετώπου. Οι West 8 επιθυμούν μια προκυμαία ζωντανή, έναν συνεχή παραθαλάσσιο περίπατο με μια σειρά από πεζογέφυρες και αποβάθρες, χώρους στάσης αλλά και κίνησης που να επιτρέπουν διαφορετικές θεάσεις της πόλης του Τορόντο. Πέρυσι ολοκληρώθηκαν οι τρεις από τις τέσσερις κυματιστές αποβάθρες και σειρά έχουν οι πεζογέφυρες.

Η αποβάθρα Spadina επιφάνειας 630 τ.μ. είναι η πρώτη που εγκαινιάστηκε το 2008, ενώ η γέφυρα Simcoe είναι ίσως η πιο εντυπωσιακή φιλοξενώντας 1500 άτομα, μήκους 10,7 μ. και πλάτους 60 μ., με γεωμετρικές καμπύλες που σκαρφαλώνουν μέχρι τα 2,6 μέτρα πάνω από το νερό. Η γέφυρα Rees, που άνοιξε για το κοινό πέρυσι, είναι η τρίτη στη σειρά των αστικών αναπλάσεων και χωράει 1200 επισκέπτες. Το πολεοδομικό σχέδιο που αναμένεται να ολοκληρωθεί τα επόμενα χρόνια περιλαμβάνει νέες διαδρομές για πολλαπλές προσβάσεις στο νερό, διαφορετικά επίπεδα επαφής με τη λίμνη, πάρκα και παραλίες για λουόμενους, ποδηλατόδρομους και εναλλακτικούς υπαίθριους δημόσιους χώρους συνάντησης.

Η γέφυρα Simcoe μεταμορφώνεται σε ένα εντυπωσιακό κυματιστό ξύλινο ντεκ που υψώνεται πάνω από τη λίμνη Οντάριο στην ακτογραμμή του Τορόντο. © **West 8**

ATHENS VOICE
SUMMER PARTY

Ο "ΠΡΩΤΟΣ ΗΧΟΣ" το πιο δυνατό LIVE της πόλης
«Τεχνόπολις» Δήμου Αθηναίων
Πειραιώς 100, Γκάζι

Δευτέρα 31 Μαΐου, 21.00

Μείνετε συντονισμένοι...

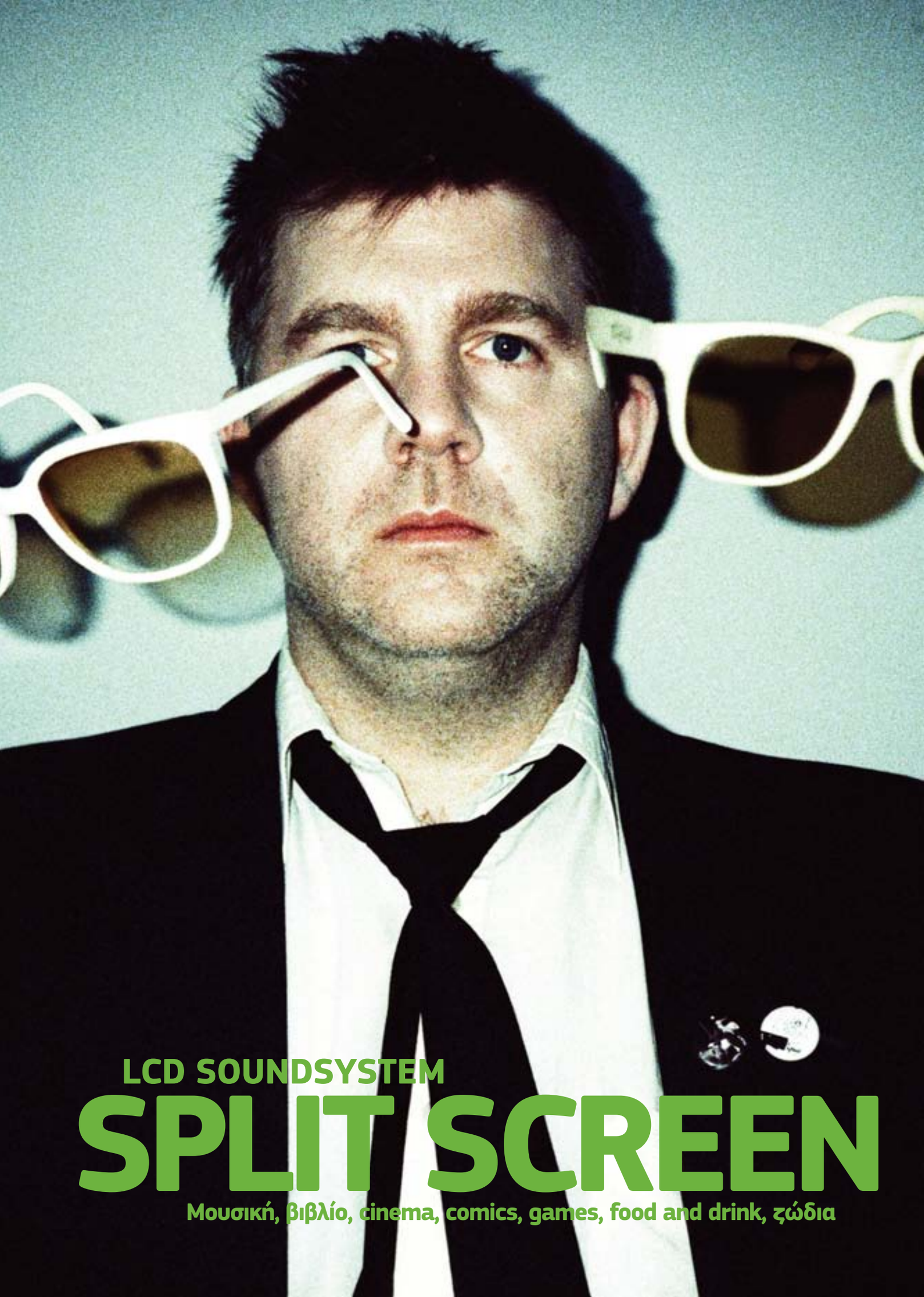
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΤΕΧΝΟΠΟΛΙΣ

JOHNNIE WALKER.
RED LABEL.
ADVENTURE IN A GLASS.

wwwwww.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

LCD SOUNDSYSTEM

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

S T E R E O L A B

Του Δημήτρη Καραθάνου

MGMT
CONGRATULATIONS (SONY)

Θα μπορούσα να προσυπογράψω τις κριτικές, να συρράψω μια δυο απόψεις δανεισμένες από τα εκθειαστικά αποκόμματα των άλλων και να ξεμπερδεύω. Αν μη τι άλλο, δεν μπορείς να πεις πως ήταν αναπάντεχο: Μήνες ακόμα πριν κυκλοφορήσει αυτό εδώ, οι MGMT προειδοποιούσαν για ένα άλμπουμ το οποίο δεν επρόκειτο να περιέχει ούτε ένα χιτ. «Γιατί θα ήθελε να κάνει κάποιος κάτι τέτοιο;» σκεφτόμουν. Έχοντας εξαπολύσει στην ποπ στρατόσφαιρα τραγούδια σαν το «Electric Feel», το «Time To Pretend» και το «Kids», ακαριαίες επιτυχίες που τρύπησαν το μέινστριμ κατάστηθα ξεχειλίζοντας ευδαιμονία, δοκιμάζουν σήμερα τις αντοχές του ακροατηρίου τους με σόλο φλάουτου και δωδεκάλεπτες συνθέσεις.

Σαν χειρονομία προς την εναλλακτική «κοινότητα», πάντως, οι αβάντες του «Congratulations» περισσεύουν. Στη θέση του Ντέιβ Φρίντμαν, ο οποίος έδινε στο ντουέτο εκείνο το ανάλαφρο καλιφορνέζικο λούστρο, στην κονσόλα της παραγωγής τώρα έρχεται από το Μπέρμιγχαμ ο Πιτ Κέμπερ, ο Sonic Boom των Spacemen 3, για να φιλτράρει στο γκρουπ το προσωπικό του ποπ υβρίδιο, ικανό να ενσωματώνει τον Λι Χέιζελγουντ, τους Beach Boys και τους Specials. Υπάρχει επίσης ένα τραγούδι που λέγεται «Song for Dean Treacy» και ένα ακόμα με τον τίτλο «Brian Eno», ενώ φιλοξενούνται φωνητικά της τραγουδίστριας των Royal Trux, Τζένιφερ Ερέμα.

Όλα αυτά αρκούν για κάποιον που η ιδέα του για την εμπορικότητα εξαντλείται στους Animal Collective, όμως άλλα προσδοκούσα από τους MGMT. Απλά πράγματα, κάτι που να σου αρέσει να το σφυρίζεις στο μπάνιο ή να το μουρμουρίζεις στον δρόμο. Τέλος πάντων, next time. Ώρες ώρες, πάντως, καταλήγω στην άποψη ότι το αντεργκράουντ είναι ένας πολύ εύσχημος όρος για να καμουφλάρεις παπαριές.

LCD SOUNDSYSTEM
THIS IS HAPPENING (EMI)

Ξέρω πως αγωνιάς, οπότε ας το πούμε σε δυο κουβέντες: Το «This Is Happening» είναι πολύ καλύτερο από το πρώτο άλμπουμ. Και είναι εξίσου καλό με το δεύτερο. Είναι δισκάρα και τα «All I Want», «Dance Yrself Clean» (αναφορά στους Fall; «Eat Yrself Fitter», ας πούμε;), καθώς και το «You Wanted A Hit» είναι νευροδιαβιβαστές ντοπαμίνης εκρηκτικής κλίμακας ενός ευφορικού συνόλου.

Αλήθεια, αυτός ο Μέρφι, πόσο πολύ μπορεί να γουστάρει τον Ντέιβιντ Μπόουι; Δεν είναι μόνο το «Drunk Girls» και η ξεκάθαρη ηχώ του ριφ του «Boys Keep Swinging», δεν είναι το «All You Want», όπου η εισαγωγή του «Heroes» κοπιάρεται σχεδόν αυτούσια, ούτε το «I Can Change», που θυμίζει οτιδήποτε από το «Young Americans», αλλά είναι ακόμη και το εξώφυλλο, το οποίο, αν δε συνιστά μια ξεδιάντροπη αντιγραφή του «Lodger», τότε απλώς δανείζεται από οποιονδήποτε ημίθεο - θα διακρίνεις κατά την κρίση σου είτε τον Έλβις είτε τον Μπράιαν Φέρι.

Το κακό νέο είναι πως πρόκειται για το τελευταίο άλμπουμ των LCD Soundsystem. «Everybody's getting younger», τραγουδά απολογητικά ο Μέρφι, στίχος που μου προκαλεί θλίψη στην επίγνωση πως η πρώτη του ελληνική συνέντευξη δόθηκε σε εμάς, μια μέρα τόσο μακρινή, που στο πέρασμά της διαλύθηκαν αναρίθμητες καλές μπάντες. Πάντως για έναν καλλιτέχνη που πατά τόσο γερά στο dancefloor, ο Τζέιμς Μέρφι μας φιλεύει και τούτη τη φορά κάμποσα εμπνευσμένα στιχάκια. «Η αγάπη και το ροκ είναι πράγματα ευμετάβλητα, κάτω από τα φώτα είμαστε όλοι αβέβαιοι», για παράδειγμα, ή «η αγάπη είναι δολοφόνος, όμως, αν σε καλέσει απόψε, όλα θα γίνουν καλύτερα». Τσιχλόφουσκες, θα μου πεις, όμως το «I Can Change» διαθέτει μια κουβέντα ακόμα και για αυτό: «Η αγάπη είναι ένα ανοιχτό βιβλίο στους στίχους της κακής σου ποίησης». Το φινάλε του τραγουδιού τον βρίσκει να επαναλαμβάνει, ξανά και ξανά, πίσω από ένα ντισκόβιο μπιτ: «Μπορώ να αλλάξω, αν σε βοηθάει να με ερωτευτείς». Ό,τι και αν τρέχει με τα προσωπικά του όμως, τίποτα δε χρειάζεται να αλλάξει ο Μέρφι δισκογραφικά. Αρκεί να ξαναπιάσει γρήγορα δουλειά.

Trentemøller

Δανικά και αγύριστα

Ρεμίξ για τους Depeche Mode, τους Röyksopp, τους Franz Ferdinand, τον Moby. Ένα ντεμπούτο που πολιόρκησε τα ραδιόφωνα και ένα follow up άλμπουμ, που μας παρασύρει βαθύτερα στο ατμοσφαιρικό vibe του παραγωγού από την Κοπεγχάγη. Μιλάμε. Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος

Φωτογραφία **Nina Mouritzen**

Το νέο σου άλμπουμ κυκλοφόρησε στις 21 Μαΐου. Θέλεις να εντρυφήσουμε στα της παραγωγής του; Έχοντας περάσει 3-4 χρόνια από το προηγούμενο, και με μια μεγάλη παγκόσμια περιοδεία να μεσολαβεί, έπρεπε να κινηθώ γρήγορα. Οπωσδήποτε ένα πρώτο άλμπουμ είναι μια χρονοβόρα διαδικασία για τον καθένα, μιας και προσπαθεί να χωρέσει τα πάντα στην πρώτη του κουβέντα. Όμως αυτή τη φορά ήμουν πολύ πιο χαλαρός, η όλη διαδικασία δεν πήρε παραπάνω από 18 μήνες.

.

Πού ηχογράφησες; Στο διαμέρισμά μου. Ορισμένα ντραμς ωστόσο γράφτηκαν σε κανονικό στούντιο. Ειδάλλως, θα αντιμετώπιζα σοβαρά προβλήματα με τον γείτονά μου.

Εδώ με ξεγέλασες. Το «Into the Great Wide Yonder» ηχεί σαν παραγωγή μεγάλου στούντιο. Ιδιαίτερα οι κιθάρες. Ξέρεις κάτι; Οι κιθάρες γράφτηκαν σε έναν μικροσκοπικό ενισχυτή Marshall. Ακούγεται πολύ ροκάδικος όμως, αν τον περάσεις από ένα καλό μικρόφωνο. Γενικότερα πάντως, και όσο προχωρούσα στην ηχογράφηση, αποφάσισα πως αυτό θα είναι ένα πιο οργανικό, αναλογικό άλμπουμ. Με έμφαση στο ανθρώπινο στοιχείο.

Ναι, είναι πιο ζεστό. Προφανώς βοηθάνε και τα γυναικεία φωνητικά. Τα φωνητικά έπαιξαν ρόλο, το ίδιο και ορισμένα ηχοληπτικά τρικ. Για παράδειγμα, ο ήχος έχει φιλτραριστεί από αναλογικά μηχανήματα προτού καταλήξει στο κομπιούτερ. Τις περισσότερες κιθάρες τις έχω παίξει εγώ. Και παρότι δεν είμαι σπουδαίος σολίστας, διαθέτω την επάρκεια του να παίζω απλά ακόρντα και να τα επεξεργάζομαι αργότερα στον υπολογιστή. Ομοίως και με τα τύμπανα. Τα έχω παίξει εξολοκλήρου ο ίδιος.

Εδώ εντοπίζω και τις επιρροές σου από τους Velvet Underground, τους οποίους μνημονεύεις συχνά. Οι Velvet Underground είχαν μια ακατέργαστη μελωδικότητα που με συνάρπαξε. Έγραφαν με μια ποπ οπτική, χωρίς ταυτόχρονα να παραχωρούν κάτι από την αγριάδα τους. Το «Venus In Furs», για παράδειγμα, ακούγεται τόσο φρέσκο, ακόμα και σήμερα. Επίσης ήταν ακαταμάχητα υπνωτικοί, και το έχω δανειστεί αυτό το στοιχείο.

Μήπως υπάρχει και μια γερή δόση shoegazing στο άλμπουμ σου; Σαφώς. Slowdive, Jesus & Mary Chain, My Bloody Valentine, όλες αυτές οι μπάντες υπάρχουν μέσα μου.

Δεν παραπάει να αναμειγνύεις τόσα πολλά πράγματα, φαινομενικά ασύμβατα με την ηλεκτρονική μουσική; Δε λογαριάζω καν τον εαυτό μου σαν ηλεκτρονικό καλλιτέχνη. Εκτιμώ υπερβολικά τη μουσική, για να περιοριστώ σε ένα είδος. Προσπαθώ να τα αφομοιώνω όλα, μέσα από αυτή την άκρως μοναχική διαδικασία, που είναι η μουσικοσύνθεση.

Είσαι λάτρης της Χοπ Σαντοβάλ. Πώς και δεν της πρόσφερες ένα τραγούδι; Ω, αυτό το προσπαθώ χωρίς αποτέλεσμα εδώ και 3 χρόνια! Στάθηκε αδύνατο να επικοινωνήσω απευθείας μαζί της, μιλάει μόνο μέσω μάνατζμεντ. Είναι πολύ ντροπαλή. Δεν πηγαίνει καν στο στούντιο για να ερμηνεύσει τα φωνητικά της. Τα στέλνει μέσω ίντερνετ.

Ερημίτισσα, ε; Ας ελπίσουμε να σταθείς τυχερός στο μέλλον. Ναι, δεν τα παρατάω.

Ένα άλλο θέμα που μου κινεί το ενδιαφέρον είναι η ικανότητά σου να παράγεις ρεμίξ για τρανταχτά ονόματα, όπως οι Depeche Mode, ο Moby και τόσοι άλλοι. Ταυτόχρονα όμως, φτιάχνεις πολύ ιδιοσυγκρασιακή μουσική, χωρίς να υπάγεσαι σε κάποια εμπορική νόρμα. Συνήθως δεν έχω την παραμικρή ιδέα περί του αν θα ακουστούν τα ρεμίξ μου. Σίγουρα προσπαθώ να τα κάνω χορευτικά και φιλικά προς το ραδιόφωνο, όμως θέλω να διαθέτουν και κάτι από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μου. Άλλωστε, τα έχω περιορίσει σημαντικά, παρά το οικονομικό κόστος.

Θα ήθελες να συνθέσεις ένα σάουντρακ; Το έχω κάνει ήδη, πρόσφατα, για ένα φιλμ από τη Δανία. Και θα το ξανακάνω ευχαρίστως. Η μουσική μιας ταινίας αφηγείται παράλληλες ιστορίες, και θέλω να το εξερευνήσω αυτό. Νομίζω επίσης πως το ηχητικό μου υπόβαθρο είναι πολύ ταιριαστό για ταινίες. Το σινεμά αποτελεί σημαντική προτεραιότητα για το μέλλον.

Υπάρχει κάποιος σκηνοθέτης που να φιλοδοξείς να δουλέψεις για λογαριασμό του; Με κίνδυνο να ακουστώ κλισέ, αυτός θα ήταν ο Ντέιβιντ Λιντς. Η δουλειά του με συναρπάζει με πολλούς τρόπους. Με τα διαφορετικά επίπεδα εξιστόρησης, τα φλασμπάκ, τις παρεκβάσεις, την επίκληση στο υποσυνείδητο, και, φυσικά, τα σάουντρακ του Άντζελο Μπανταλαμέντι.

Ενδιαφέρον. Σκεφτόμουν πολύ τον Μπανταλαμέντι καθώς άκουγα τη δουλειά σου. Αυτό είναι ένα πολύ καλοδεχούμενο κομπλιμέντο.

Θα έφτιαχνες εξίσου πρόθυμα και το σάουντρακ ενός βιβλίου; Ωραίο σαν πρόκληση, αλλά μάλλον όχι. Δεν είμαι ενθουσιώδης αναγνώστης.

Το «Into the Great Wide Yonder» κυκλοφορεί από την Klik Records.

TANK GIRL

Της Μαρίας-Άννας Τανάγια

Alicia
Yo woman!

Η Alicia και οι φίλες της διεκδικούν επάξια τη θέση τους στη χιπ χοπ σκηνή χωρίς νιαουρίσματα και τσιριτζάντζουλες. Άκου πώς! Φωτογραφία Nina K.

Άρρεν και χιπ χόπερ είναι δύο έννοιες τόσο αλληλένδετες, όσο και η εικόνα του Φουρθιώτη πλάι στη Τζούλια (ατυχές, αλλά ενδεικτικό παράδειγμα). Με λίγα λόγια και απλά: Δύσκολη η ζωή του γηγενούς mc, αν δε είσαι και γυναίκα, κλάφ' τα, Χαράλαμπε. Φυσικά, η παραπάνω διαπίστωση μόνο απογοήτευση δεν προκάλεσε στην Ντόρα Ακαλίδου (aka Alicia), η οποία το 2005 πήρε τη γενναία απόφαση να διοργανώσει το πρώτο All Female Hip Hop Fest της Ελλάδας, αποκλειστικά για γυναίκες.

Η ίδια έκανε το πρώτο της live σε ηλικία μόλις 13 ετών, είναι αυτοδίδακτη και δε σταματά να γράφει ραπ κομμάτια αλλά και μελωδικά flows. «Η ιδέα για το φεστιβάλ μου ήρθε αυθόρμητα, καθώς υπήρχε ένα προφανές κενό. Το θεώρησα κάτι όμορφο και κυρίως πρωτότυπο. Βρήκα αμέσως άτομα που ήθελαν να συμμετάσχουν: οι κοπέλες που ασχολούνται με το χιπ χοπ είναι πιο χύμα και ως άνθρωποι».

Η ιδέα πρωτότυπη, η συμμετοχή από πλευράς καλλιτέχνιδων ενθουσιώδης, το feedback του κοινού ελπιδοφόρο και κάπως έτσι το απονενοημένο διάβημα έγινε θεσμός. Κάπως έτσι φτάσαμε στη φετινή χρονιά, η οποία βρίσκει τη διοργάνωση στο Block 33 και στην πιο ολοκληρωμένη της μορφή. Γυναικεία χέρια με σπρέι, break dancers, mcλίκια, με άξιες εκπροσώπους, ψυχή του πάρτι την Alicia (είναι δυνατόν να διοργάνωσε το φεστιβάλ και να μη ριμάρει;) και εκλεκτές καλεσμένες, όπως η Bahamadia (υφίσταται δισκογραφικά από τη δεκαετία του '80) και οι Poetic Pilgrimage (μουσουλμάνες με τζαμαϊκανές ρίζες που κατοικοεδρεύουν στο Λονδίνο), αλλά και η attr@ttivo ως χορηγός. Στα decks η Dj Kiten κι επί της οθόνης ένα home made ντοκιμαντέρ -ακόμα μια ιδέα της Ντόρας- όπου τα κορίτσια μιλούν για το φεστιβάλ.

Ηλικιακό φάσμα μεταξύ 18 έως 28 ετών. Μαθήτριες, φοιτήτριες, εργαζόμενες. «Οι νέες κοπέλες είναι πιο ενθουσιώδεις. Όσες παραμένουν στον χώρο το κάνουν συνειδητά, και αυτό γιατί επικρατεί η άποψη ότι, όταν μεγαλώνεις, πρέπει να "σοβαρέψεις"», τονίζει η Ντόρα, και παραδέχεται ότι υπάρχει κόσμος που απορεί γιατί εκείνη ασχολείται ακόμη. Η απάντηση της αποστομωτική: Είναι τρόπος ζωής!

Τι έχουν να κερδίσουν από το φεστιβάλ; «Στόχος του είναι να αποδείξει ότι και οι γυναίκες ραπάρουν, εν γένει ασχολούνται με τη χιπ χοπ κουλτούρα. Δε θέλω να τις δω να πηγαίνουν μπουζούκια για να κάνουν ραπ, φορώντας κορμάκια και παγιέτες. Δεν το κατηγορώ, απλώς δεν είναι ο δικός μας στόχος. Καλό είναι να το κρατάς αληθινό», λέει ρητά και κατηγορηματικά, ξεκαθαρίζοντας ωστόσο ότι οι συμμετέχουσες αποποιούνται την παραμικρή υπόνοια φεμινιστικών κινήτρων (ποια έχει άλλωστε όρεξη να κάψει τα σουτιέν της στην Αριστοτέλους;).

Κατά πόσον γίνονται αποδεκτές από τους άνδρες συναδέλφους; Όπως μου ξεκαθαρίζει, όσοι ξέρουν, τις παραδέχονται και, μάλιστα, τις στηρίζουν. «Βέβαια, υπάρχουν κι εκείνοι που δε θα παραδεχτούν την αξία σου, ακόμη κι αν τους ταπώσεις». Σε αυτές τις περιπτώσεις, πιθανότατα το ανδρικό μόριο αποτελεί προϋπόθεση καλλιτεχνικής αξίας. Τα κορίτσια καταχωρούν τέτοιες συμπεριφορές στα... ανύπαρκτά τους και συνεχίζουν ακάθεκτα.

Του Γιάννη Καλαβριανού

Παραλογές
Μικρή ιστορία του κόσμου

Μήπως οι ιστορίες των «Παραλογών» του Φεστιβάλ Αθηνών δεν είναι τόσο παλιές, ενώ η ζωή είναι πιο παράλογη από όσο νομίζουμε; Φωτογραφία Εύα Τσακνή

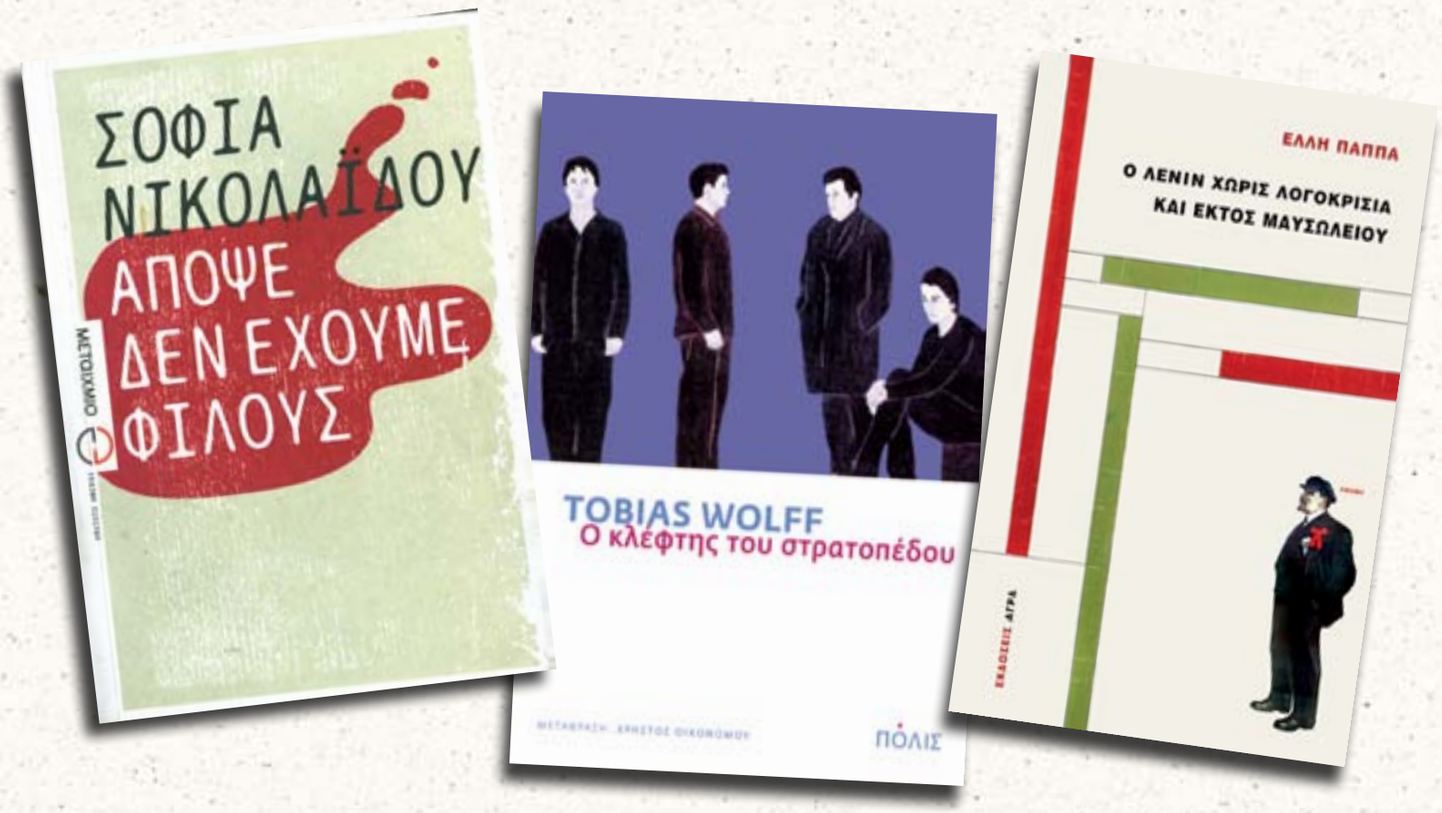
Οι «Παραλογές ή Μικρές καθημερινές τραγωδίες» είναι η σπονδυλωτή παράσταση που ετοιμάζει η Εταιρεία Θεάτρου Sforaris, ένας θίασος που ξεκίνησε από τη Θεσσαλονίκη με σκηνοθέτη τον Γιάννη Καλαβριανό, για το φετινό Φεστιβάλ Αθηνών. Το κείμενο, σε δραματουργική επεξεργασία του σκηνοθέτη, είναι βασισμένο στις ιστορίες τεσσάρων δημοτικών τραγουδιών -τεσσάρων «Παραλογών»- και σε εικόνες ποιημάτων του Τάσου Λειβαδίτη. Αρχικά παρατήρησα πως τα άγνωστα σε μας δημοτικά τραγούδια περιγράφουν περιστατικά σκοτεινά, συμπεριφορές ακραίες και έναν αμείλικτο ηθικό κώδικα, που πολύ συχνά οδηγούσε σε ειδεχθή εγκλήματα. Διάλεξα 4 ιστορίες, οι οποίες φτιάχτηκαν για να τραγουδήσουν ισάριθμους ενδοοικογενειακούς φόνους. Τρία αδέρφια σκοτώνουν την αδερφή τους, επειδή τους ατίμασε μιλώντας με τον γιο του Ρήγα, ένας ερωτευμένος άντρας αποκεφαλίζει την ερωμένη του και γυναίκα του αδερφού του, μια γυναίκα σκοτώνει το παιδί της, το τηγανίζει και το προσφέρει σαν δείπνο στον άντρα της, ένας γιος σκοτώνει τη μητέρα του. Όλα αυτά έχουν τραγουδηθεί για δεκαετίες στην Ελλάδα, περιγράφοντας εποχές που ο θάνατος (ακόμη και ο βίαιος) ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής. Το παράλογο της ανθρώπινης ύπαρξης, η συναισθηματική «τρύπα» που προκαλεί στο ανθρώπινο είδος η επίγνωση της διαφοράς μεταξύ ζωής και θανάτου και το ότι κάποτε θα πεθάνει, έρχονται να σχολιαστούν με εικόνες, λέξεις και στίχους από έργα του ποιητή Τάσου Λειβαδίτη. Η πρώτη εκδοχή της παράστασης έχει παρουσιασθεί το καλοκαίρι του 2009 σε περιοχές ανά την Ελλάδα, με ιδιαίτερο ιστορικό ή αισθητικό ενδιαφέρον (Ελαιουργείο Χαριλάου στην Ελευσίνα, Παλιός Ρώσικος Ναύσταθμος στον Πόρο, Στρατώνες Καποδίστρια στο Άργος, Κύθηρα, ΜΜΣΤ στη Θεσσαλονίκη). Στο Φεστιβάλ θα παρουσιασθεί η νέα, δεύτερη εκδοχή της. Η Εταιρεία Θεάτρου Sforaris έχει παρουσιάσει τις παραστάσεις: «Εγώ είμαι το Θείο Βρέφος» (1 και 2) και «Οι Πρακτόρισσες», που παίχτηκαν, εκτός από την Αθήνα, στα Χανιά και τη Θεσσαλονίκη στην Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης».

Δραματουργική επεξεργασία-σκηνοθεσία: **Γιάννης Καλαβριανός**
Σκηνικά-κοστούμια: **Αλεξάνδρα Μπουσουλέγκα, Ράνια Υφαντίδου**
Βοηθός σκηνοθέτη: **Ξένια Θεμελή**
Σχεδιασμός φωτισμών: **Κέλλυ Εφραιμίδου, Μαρία Λαζαρίδου (ομάδα Beforelight)**
Επιμέλεια κίνησης: **Λία Τσολάκη**
Ηχητική επένδυση: **Αντώνης Μαράτος, Γιώργος Τσακνιάς**
Video: **Κατερίνα Αποστολίδου**
Ζωντανή διαχείριση εικόνας(VJ): **Ανέστης Πάτκας**
Τραγούδι: **Γιώργος Γλάστρας**
Παίζουν: **Κίκα Γεωργίου, Άννα Ελεφάντη, Χριστίνα Μαξούρη, Αναστασία Μποζοπούλου, Βασιλική Σαραντοπούλου**

Η παράσταση «Παραλογές ή Μικρές καθημερινές τραγωδίες (εκδοχή ΙΙ)» θα ανέβει στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, στην Πειραιώς 260, στις 21 και 22 Ιουνίου 2010.

P R I N T

Του Θανάση Μήνα

ΑΠΟΨΕ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΦΙΛΟΥΣ
ΣΟΦΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Πρώτος χρόνος: η περίοδος της Κατοχής. Έλληνες συνεργάτες των ναζί, πανεπιστημιακοί υμνητές του Χίτλερ, δωσίλογοι (στην πλειοψηφία τους Δεξιοί, αλλά και Βενιζελικοί, μαζί τους και κάποιοι αποστάτες του ΕΑΜ), χαφιέδες και μαυραγορίτες. Ο αφανισμός της εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Απελευθέρωση: αυτοί που έγιναν πατριώτες σε μία νύχτα. Δεύτερος χρόνος: Μεταπολίτευση. Εστιάζοντας στο '80. Μέρες Αλλαγής. Βαθέως. Μουστάκι, ξεμπέκικο και γιουρούσι στο συνδικαλιστικό κίνημα. Τρίτος χρόνος: Δεκέμβρης του 2008. Καταλήψεις κι οδοφράγματα. Τα παιδιά με τις «κουκούλες» να δείχνουν τον δρόμο. Χωρίς να ζητούν τη συναίνεση κανενός. Πανό στο Αριστοτέλειο. «Απόψε δεν έχουμε φίλους».

Με αυτά τα υλικά, η Σοφία Νικολαΐδου έγραψε ένα από τα καλύτερα μυθιστορήματα των τελευταίων χρόνων, που αναφέρεται στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης. Το πιο ενδιαφέρον (και συγχρόνως γοητευτικό) στοιχείο του βιβλίου είναι ότι η συζήτηση περί Κατοχής, Αντίστασης, συνεργατών των ναζί μεταφέρεται στην ακαδημαϊκή κοινότητα. Οι κεντρικοί ήρωες είναι πανεπιστημιακοί, ενώ ακόμη κι οι δευτερεύοντες είναι τόσο καλοσχηματισμένοι που σου αποτυπώνονται αμέσως στο μυαλό.

Η αφήγησή της δεν κάνει απλώς φλάσμπακ. Το πήγαινε-έλα ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν είναι δομημένο με βάση τη διαλεκτική, που έχει ως θεμελιώδη νόμο της την πάλη των αντιθέσεων. Η Ιστορία είναι πολύτιμο εργαλείο, όπλο σωστό, κι η Νικολαΐδου ξέρει να το χειρίζεται. Πυκνογραμμένο, το βιβλίο διαβάζεται εύκολα, απνευστί, χωρίς να είναι «εύκολο». Ίσα-ίσα, αγγίζει ευαίσθητα ζητήματα με περισσή τόλμη.

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ
TOBIAS WOLFF
ΠΟΛΙΣ

Η εμπειρία του πολέμου του Βιετνάμ έχει σημαδέψει διά παντός τη γενιά των Αμερικανών που ήταν γύρω στα είκοσι το '67, χρονιά στην οποία τοποθετείται η νουβέλα τούτη του Τομπίας Γουλφ (γεννήθηκε το 1945). Γνωστός στα ελληνικά με εκείνο το συγκινητικό «Παλιό σχολείο» («Ο Φύλακας στη σίκαλη» συναντά τον «Κύκλο των χαμένων ποιητών»), εν πολλοίς πνευματικό παιδί του Ρέιμοντ Κάρβερ αλλά και του Χέμινγουεϊ και δοκιμασμένος στη μικρή φόρμα, ο Γουλφ συμπυκνώνει σε τούτες τις 118 μόλις σελίδες την ένταση και τη βία που ξέσπασε, όχι μόνο στο Βιετνάμ αλλά και στο εσωτερικό των ΗΠΑ την εποχή της κλιμάκωσης της αμερικανικής εμπλοκής επί προεδρίας Λίντον Τζόνσον.

Οι ήρωες του βιβλίου είναι τρεις νεοσύλλεκτοι που κατατάχθηκαν εθελοντές στον στρατό, επειδή δεν είχαν τίποτα πιο ενδιαφέρον να κάνουν στη ζωή τους. Ο Μπίσοπ, ο Λιούις κι ο Χάμπαρντ προέρχονται από την «καρδιά του θηρίου», ήτοι από τα μικροαστικά στρώματα της αμερικανικής κοινωνίας, ενώ οι δύο τελευταίοι είναι παντελώς αποκλεισμένοι κοινωνικά, καθώς τυγχάνουν Αφροαμερικανοί. Αντιπροσωπεύουν τη γενιά εκείνη των αμερικανών teenagers που γύρισε την πλάτη της στο αντιπολεμικό κίνημα, στην αντικουλτούρα και το ροκ του '60. Με την ένταξή τους στον στρατό γυρεύουν να νικήσουν την ανία της καθημερινότητάς τους, γυρεύουν να δώσουν ένα νόημα στην επαναλαμβανόμενη ρουτίνα της ζωής τους. Φευ! Η ιστορία που αφηγείται ο Γουλφ είναι απλή, ίσως και υπέρ το δέον τυπική για τη γενιά για την οποία μιλάει. Όμως η ποιότητα της γραφής του αμερικανού συγγραφέα όντως μετατρέπουν αυτή τη «φαινομενικά απλή ιστορία σε υψηλή λογοτεχνία».

Ο ΛΕΝΙΝ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΥ
ΕΛΛΗ ΠΑΠΠΑ
ΑΓΡΑ

Σε ένα από τα πιο διεισδυτικά κείμενά της, η Έλλη Παππά ανασύρει τα γραπτά του Λένιν από τον τάφο και τα ερμηνεύει εκ νέου· αλλιώς, αναζητά τον πραγματικό λενινισμό και όχι αυτόν που μας παρέδωσε παραμορφωμένο ο Στάλιν. Αποθησαυρίζω:

«Με την αποστήθιση των στίχων ενός Πιστεύω γίνεται κανείς χριστιανός και όχι Μαρξιστής» / «Η πλήρης δημοσιότητα και η αιρετότητα κάνουν δυνατή την άσκηση του καθολικού ελέγχου σε κάθε βήμα του κομματικού μέλους στο πολιτικό πεδίο της δράσης του» / «Κανείς πια δεν θυμόταν ότι η πάλη των αντιθέσεων είναι θεμελιώδης νόμος της διαλεκτικής, ότι η μονολιθικότητα όταν ξεπερνάει το επίπεδο της ενότητας στη δράση μπαίνει στο χώρο της μεταφυσικής» / «Και οι δυο (ο Μαρξ και ο Λένιν) -ο καθένας στην εποχή του- υποστήριξαν την ανάγκη, και τη δυνατότητα, να πάρει η επανάσταση από τον καπιταλισμό την υλικοτεχνική υποδομή, τις γνώσεις και τα πολιτιστικά επιτεύγματα που ήταν απαραίτητα για την οικοδόμηση του σοσιαλισμού» / «Η υλιστική διαλεκτική λέει πως η πραγματικότητα αλλάζει διαρκώς και πως για να την αλλάξεις πρέπει πρώτα να τη γνωρίσεις» / «Η μελέτη της Ιστορίας δεν χρησιμεύει τόσο στην ερμηνεία του παρελθόντος όσο του παρόντος» / «Το κακό με την Ιστορία είναι ότι περπατάει από τους δρόμους που χαράζουν οι δικές της αναγκαιότητες κι όχι τα οποιαδήποτε δόγματα».

Οι κριτικές διαπιστώσεις της Έλλης Παππά δεν αφορούν μόνο το αραχνιασμένο ΚΚΕ και τα λογής Μ-Λ (μπρος ή πίσω) γκρουπούσκουλα. Στην ανανεωτική και ριζοσπαστική κυρίως Αριστερά τα θυμίζω, ενόψει και του συνεδρίου.

G A M E S

Του Δημήτρη Αθανασιάδη

WIN, WIN, WIN!

Έχουμε δώρα για να τα παίξεις! 10 συλλεκτικά t-shirts, 10 συλλεκτικοί φακοί, 10 συλλεκτικά notepad από **Tom Clancy's Splinter Cell: Conviction,** 5 αντίτυπα **XBOX 360** από **Iron Man 2: The Video Game** και 20 συλλεκτικές θήκες **iPhone** και 3 αντίτυπα **PS3** από **Super Street Fighter 4**. Με την ευγενική χορηγία των εταιριών **CD Media** και **Zegetron** αποκλειστικά για τους αναγνώστες του περιοδικού SOUL. Γράψε μας ποιο θέλεις στο **info@soulmag.gr** και κέρδισέ το, αν είσαι ο πιο γρήγορος.

METRO 2033-PC

(4A Games/THQ/Zegetron)

Το ξύπνημα της Κόκκινης Αρκούδας; Η επιστροφή του Ξανθού Γένους; Το online free μυθιστόρημα του ρώσου δημοσιογράφου Dmitry Glukhovsky «Metro 2033» έγινε παιχνίδι και φημολογείται πως θα ταξιδέψει στο Χόλιγουντ για να γίνει ταινία. Σε μια first person shooter μεταφορά, ο χαρακτήρας σου Artyom κυκλοφορεί στο μετρό της κατεστραμμένης Μόσχας. Γίνεται μπάχαλο, γιατί έχει προηγηθεί πόλεμος, οι άνθρωποι ζουν εξαθλιωμένοι στις σήραγγες, στην επιφάνεια αναπνέουν με δυσκολία καθαρό αέρα. Σε ένα post-apocalyptic σκηνικό, το «Metro 2033» πετυχαίνει να συνδυάσει το «προχωράς και βαράς» με το «γίνεται της πουτάνας το μαγκάλι». Ανεπτυγμένο από την ουκρανική 4A Games και υποστηριζόμενο από τη PhysX της Nvidia, αριστεύει στα εφέ. Real time φωτισμός, ιδρωμένη αντιασφυξιογόνα μάσκα, η βαριά ντα σβιντάνια προφορά, το μέλλον μετά την κρίση. Ένα δωδεκάωρο για να πάρεις κάργα κλειστοφοβία, άγχος και, τσουπ, πετάγονται ξαφνικά αντίπαλοι. Βγαίνοντας στα ράφια σε μια σκληρή ανταγωνιστική περίοδο, το «Metro 2033» κυκλοφορεί σε μια συλλεκτική έκδοση με in game παραπανίσιο όπλο, δωρεάν συνοδευτικό το παιχνίδι «Red Faction: Guerilla» και 4 κάρτες σχεδιασμένες από τον εικαστικό Anton Grechko, που θα βρεις σε αποκλειστική διάθεση στα καταστήματα «Πλαίσιο».

TOM CLANCY'S SPLINTER CELL: CONVICTION-PC

(Ubisoft/Ubisoft Montreal/CD Media)

Διάσημος συγγραφέας κατασκοπικών μυθιστορημάτων δίνει έμπνευση στην Ubisoft για έναν τίτλο με λίγη απ' όλα. Δεν είναι η πρώτη φορά. Το Conviction είναι η νέα συνέχεια της σειράς Splinter Cell του Tom Clancy και παίζει κάπου ανάμεσα σε shooter και stealth. Ο Sam Fischer αυτή τη φορά βρίσκεται στη Μάλτα έχοντας τεθεί εκτός Third Echelon και θα ψάξει να βρει μέχρι τέλους τα ίχνη της κόρης του. Με μια έξυπνη προσθήκη Mark and Execute, μαρκάρεις μέχρι 4 αντιπάλους και τους τελειώνεις σε αργή κίνηση και με μια ακόμα Last Known Position μπλοφάρεις τους κακούς αλλάζοντας θέση και κάνοντας ντου από εκεί που δεν το περιμένουν. Αν και θα περίμενε κανείς το αντίθετο, το «SCC» απευθύνεται και σε εκείνον που θα πιάσει πρώτη φορά στα χέρια του τον τίτλο. Απλό, εύκολο και γρήγορο single campaign που μπορεί να προκαλέσει γκρίνια σε μερικούς, γρήγορη πλοκή και ισορροπημένα γραφικά. Συνωμοσία ήθελες; Την έχεις.

SUPER STREET FIGHTER 4-PS3

(Capcom/CD Media)

Τότε: ένα πεντακοσάρικο σε πενηντάρικα για τάισμα στα ουφάδικα με τους συμμαθητές μαζεμένους από δίπλα. Πολύ πριν τα Mortal Kombat και Tekken. Μετά, το Street Fighter έγινε ταινία με τον Βαν Νταμ, οι συμμαθητές καραφλοί σαν τον Dalshim και η δουλειά τώρα γίνεται online και με skype. Και η Capcom που μοιάζει σα milf φαντασίωση με τους κλασικούς της τίτλους έκανε μποτοξάκι. Έδωσε δέκα νέους χαρακτήρες, wow melees, ομαδικά battles, replay channel για ξυλίκια σε επανάληψη, fight request δηλαδή, αν είσαι online και σε προκαλέσει κανένας, τον κάνεις add και πλακώνεστε στις μάπες. Το «ευγενέστατο» αγγλούρι Dudley, ο τούρκος μουστακαλής παλαιστής Hakan, ο ινδιάνος T.Hawk, η σαδομαζόχα Juri. Χωρίς προκαταρκτικά και σενάριο. Μόνο ξύλο. Άπερκατ, σκούπες, ultra-combos, κλωτσίδι και παλιμπαιδισμός.

IRON MAN 2: THE VIDEO GAME-XBOX 360

(Sega/Zegetron)

Εδώ δεν υπάρχει «μπορώ», αλλά «θέλω». Κι όποιος θέλει τον Τόνι Σταρκ στην οθόνη του σε μια νέα ιστορία με τον Crimson Dynamo, την Black Widow και το μέλλον της Ασπίδας, ας πατήσει play. Σώμα με σώμα, σώμα με τανκς, σώμα με σίδερα και οπλοστάσιο που ξεκλειδώνεις σιγά σιγά σε μια σύντομη game περιπέτεια. Δεν ξέρω αν η αλαζονεία της Sega είναι μεγαλύτερη από αυτή του Τόνι Σταρκ, αλλά το ενδιαφέρον για τους μαρβελόφιλους αρκεί και περισσεύει για να το τοποθετήσουν στην παιχνιδοθήκη τους με καμάρι.

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Άγγελος Σπάρταλης

Ο ecολοσσός της Ρόδου!

Σχεδόν κάθε χρονιά, ο Άγγελος Σπάρταλης είναι εκεί. Ο νικητής του Βραβείου Κοινού στο Rodos Ecofilms 2008, φέτος τον Ιούνιο επιστρέφει με το δεκάλεπτο animation «The Awesome Storm Man». Ο άνθρωπος, η τεχνολογία, η κοινωνία και οι μάχες για τον επαναπροσδιορισμό των σχέσεων με το περιβάλλον μας δίνουν την αφορμή για να του μιλήσουμε.

Δείχνεις να έχεις μια ιδιαίτερη σχέση με τη Ρόδο. Συμβαίνει γιατί το Rodos Ecofilms είναι ένα βήμα για να παρουσιάσεις τις δουλειές σου ή υπάρχει και κάποιου είδους συναισθηματική ταύτιση με το νησί; Στη Ρόδο έχω φίλους και συγγενείς και μια μακρινή καταγωγή: ο παππούς μου ήταν Αιγυπτιώτης από το Καστελόριζο. Έζησα στη Ρόδο τα πρώτα 2 χρόνια της ζωής μου και επέστρεψα πολύ αργότερα, το 1999, για να ζήσω εκεί άλλα πέντε συνεχόμενα χρόνια. Στη Ρόδο έμαθα ζωγραφική, ό,τι έμαθα τέλος πάντων. Τότε ήταν που κάναμε σημαντικά πολιτιστικά πράγματα με την Πόλυ Χατζημάρκου και τότε ξεκίνησα και το σινεμά, φτιάχνοντας και παρουσιάζοντας την πρώτη μου ταινία μικρού μήκους στο φεστιβάλ Ecofilms. Στη Ρόδο βρίσκονται τα περισσότερα και σημαντικότερα ζωγραφικά μου έργα και με το φεστιβάλ Ecofilms διατηρούμε από τότε μια σχέση πάθους κι αγάπης, να 'ναι καλά όλα τα τρομερά παιδιά του φεστιβάλ, που τους βγάζει κάθε χρόνο η Λουκία το λάδι! Αλλά, δυστυχώς, η Ρόδος δεν είναι γόνιμος τόπος για καλλιτεχνική δημιουργία. Φταίνε οι δήμαρχοι, που ξεχνάνε πάντα ότι είναι παροδικοί, ότι μπορεί να τυχαίνει κάποια στιγμή να δημαρχεύουνε, αλλά μετά θα φύγουν, θα τύχει κάποιος άλλος, φταίει και ο τουρισμός που κι εδώ στην Κρήτη μας διαγουμίζει, φταίω κι εγώ που την κοπάνησα σιωπηλά, αντί να δείρω πρώτα κανένα δήμαρχο από αυτούς που λέγαμε την ώρα του «Υπόθ-χομαι». Τέλος πάντων. Είναι όμως χωρίς αμφιβολία από τους ωραιότερους τόπους στον κόσμο.

Στο μανιφέστο σου (www.spartalis.gr) δηλώνεις πως πιστεύεις στην Ουτοπία, ενώ στην ταινία σου μιλάς για επαναχαρτογράφηση των σχέσεων του Ανθρώπου-Καταιγίδα με το περιβάλλον. Μήπως όμως η κατάσταση είναι πλέον μη αναστρέψιμη; Η «οικο-λογία», όπως την εννοούμε στον δυτικό κόσμο (τον άλλο κόσμο δεν τον ξέρουμε και ό,τι δεν ξέρουμε δεν υπάρχει, που λέει και ο Κινέζος), είναι μια πατάτα πρώτου μεγέθους. Πρόκειται στην πραγματικότητα για υστερική «ανθρωπο-λογία», με την έννοια ότι μας νοιάζει ο άνθρωπος και όχι ο οίκος του. Αποτελεί δεκανίκι του καπιταλισμού, και δεν ντρέπομαι που τα ίδια λέει και το ΚΚΕ, εγώ δεν έχω συμφέροντα. Ας εξετάσουμε, για παράδειγμα, το κεφάλαιο ανακύκλωση. Σου λένε οι Γερμανοί και οι Αμερικάνοι «ανακύκλωσε» κι εσύ ανακυκλώνεις, έχεις το άλλοθι, λοιπόν, ότι το έκανες το καθήκον σου, εσύ είσαι οικολόγος, δεν είσαι παράσιτο και τώρα μπορείς να πάρεις και άλλο γερμανικό αμάξι, να φας και άλλο αμερικάνικο χάμπουργκερ, και άλλο, και άλλο, μέχρι να σκάσεις, να πσυχάσεις! Πουθενά δεν προάγεται η δίαιτα της Γιαγιάς μου της Κρητικιάς: Όταν άκουσε κάποτε να μιλάει μια χοντρή μας ξαδέλφη για δίαιτες και κέντρα αδυνατίσματος με επιστημονικό εξοπλισμό και άρτια καταρτισμένο προσωπικό, η Γιαγιά τη συμβούλεψε με τη σοφία των χρόνων της: «Άμα δε φράξεις την μπούκα σου, δεν κάνεις πράμα», δηλαδή μετάφραση: «Σταμάτα να τρως σαν γουρούνα και άσε τις μαλακίες». Έχουμε διασπάσει τον πυρήνα του ατόμου, πήγαμε, λένε, στο φεγγάρι και δεν μπορούμε σε μια χωματερή να χωρίσουμε το πλαστικό μας από τα σκατά μας; Φυσικά και μπορούμε, αλλά η τεχνοεπιστήμη «παίζει των περδίκων», που λέει και πάλι η Γιαγιά μου η Βαγγελίτσα, δηλαδή μετάφραση: «Η επιστήμη δεν έχει κατεύθυνση, χτυπάει όπου βρει και όπου συμφέρει το κεφάλαιο». Και το κράτος μεταφέρει σε σένα την ευθύνη, όχι γιατί είσαι ο πρώτος ρυπογόνος παράγοντας, όχι γιατί πιστεύει ότι θα τα καταφέρεις, αλλά για να σου δώσει το άλλοθι που κι εσύ ζητάς για να συνεχίσεις την κατανάλωση.

Τι προσδοκείς να μεταδώσεις στον θεατή της ταινίας σου, πού στοχεύεις; Στην αφύπνιση και στον ακτιβισμό; Ο κινηματογράφος μπορεί με άνεση και απαράμιλλη τσαχπινιά να εκπέσει από αυτό που αποκαλούμε «σινεμά του δημιουργού» και είναι, υποτίθεται, το ύψιστο, στην ευτέλεια της τηλεοπτικής διαφήμισης τραγανών τυρογαριδακίων ή χαμηλότοκων τραπεζικών δανείων. Το πρώτο

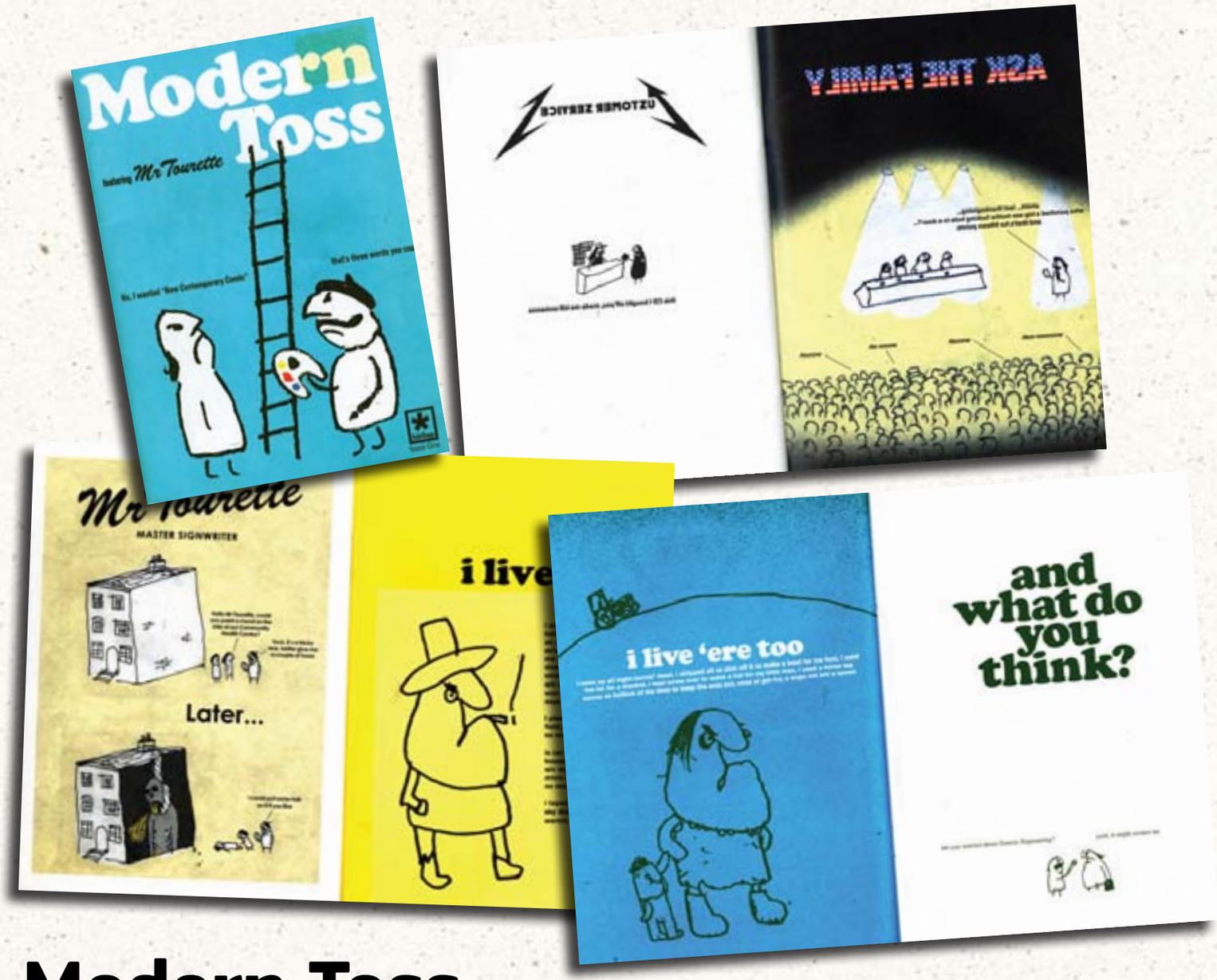
επιβάλλει ατομικότητες, το δεύτερο αλλοιώνει συλλογικές συνειδήσεις και μου είναι και τα δύο αδιάφορα με τον τρόπο που ένα πουλάκι αδιαφορεί για τα επιτεύγματα της αεροναυπηγικής. Προσπαθώ, βέβαια, κι εγώ να κάνω ατομικό και άρα υποκειμενικό κινηματογράφο αλλά χωρίς το γυαλιστερό περιτύλιγμα, χωρίς δηλαδή την έπαρση του φωστήρα, του υπερ-καλλιτέχνη. Αν περνούσε από το χέρι μου, δε θα έκανα ούτε μία ζωγραφιά, ούτε ένα καρέ ταινίας, αλλά δεν μπορώ, δεν το αντέχω να υπάρχω διαφορετικά. Έχω κι εγώ πληγωθεί, που ο πλανήτης μου δεν είναι το κέντρο του σύμπαντος, καταραμένε Κοπέρνικε, που δεν κατάγομαι από μια θεία φώτιση αλλά απευθείας από τον θείο μου τον πίθηκο, καταραμένε Δαρβίνε, και που δε μου ανήκει ούτε καν ο ίδιος μου ο εαυτός, καταραμένε Φρόιντ! Και γλείφω τις πληγές μου με ζωγραφιές και ταινίες, καλώντας έτσι και τον θεατή του έργου μου να συμμεριστεί τον πόνο του μικρού, πολύ μικρού ανθρωπάκου μέσα στο γιγάντιο σύμπαν, που άλλοτε τον αγκαλιάζει τρυφερά σαν μάλλινο κασκόλ του χειμώνα και άλλες φορές τον σφίγγει σαν στενή ζώνη στη μέση μιας χοντρής κυρίας που ψωνίζει αλλαντικά! Κάλεσμα για συμφιλίωση με την ασημαντότητά μας είναι, λοιπόν, οι ταινίες μου αλλά ταυτόχρονα και το αντίθετο: «Αφού είμαστε ασήμαντοι, ας κάνουμε, γαμώτο, σημαντικά πράγματα, ήρθε και πάλι η ώρα!»

Μπορούν οι ταινίες να αλλάξουν τον εαυτό μας και κατ' επέκταση τον κόσμο; Αν αλλάξει ο εαυτός μας και ο εαυτός του δίπλα και του παραδίπλα και τέλος πάντων όλοι οι «εαυτοί» κάποτε αλλάξουν, αυτό δε θα σημαίνει ότι θα αλλάξει και η ανθρώπινη κοινωνία, γιατί η κοινωνία είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο από το άθροισμα των μελών της, περιέχει, μεταξύ άλλων, και το συλλογικό φαντασιακό που τη θεσπίζει και της δίνει πνοή. Αυτός ο πυρήνας της συλλογικής συνείδησης (που οι καπιταλιστές τον κρύβουν για να μην αλλοιωθεί, όπως φυλάμε ένα γουρούνι κομμένο σε φέτες που τις λέμε μπριζόλες στην κατάψυξη) πρέπει να αλλάξει, αν δε μας αρέσει -που δε μας αρέσει- και αν δεν μας εξυπηρετεί -που δε μας εξυπηρετεί-, και αυτό είναι που θέλω να πω. Μια δουλειά πάντα ομαδική και ποτέ ατομική, αν γίνει έτσι, μπορεί πράγματι να πετύχει. Άλλωστε, συμβαίνει, κάθε περίπου 1000 χρόνια η συνείδηση της ανθρωπότητας αλλάζει. Υπάρχει, λοιπόν, ελπίδα που μπορεί να την υπηρετήσει το σινεμά, αλλά δεν μπορεί να τη διαμορφώσει, το σινεμά στις μέρες μας δεν κινητοποιεί τις μάζες, δεν έχει τη δύναμη που έχουν άλλες τέχνες· ας αναφέρω δύο, για παράδειγμα, τα τραγούδια και η δημαγωγία που τόσο ανθούν. Ο κινηματογράφος που μπορεί να είναι και ατομικός και υποκειμενικός δημιουργώντας «κόσμους» είναι άστοχο να χρησιμοποιείται για να περιγράψει συλλογικές αντικειμενικότητες δημιουργώντας «ιστορία». Ο θεατής πρέπει να αντιμετωπίζει τις ταινίες που του προσφέρουν «αντικειμενικότητες» και «γενικές λύσεις» σαν προϊόντα ύποπτα και τους συντελεστές τους σαν άτομα κι αυτά «ύποπτα», και θα σου αναφέρω εδώ ένα διασκεδαστικό αληθινό αστείο: «Ύποπτος» σκηνοθέτης σε τηλεοπτική συνέντευξη λέει: «Εγώ μέσα σε αυτή την κοινωνία της οικονομικής και ηθικής κατάρρευσης εξακολουθώ να βλέπω την ελπίδα να ανθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα, απ' άκρη σε άκρη, και θέλω να ονειρεύομαι -δεν μπορώ να κάνω αλλιώς- ένα καλύτερο κόσμο για τα παιδιά μου»... Και τα λέει όλα αυτά δακρύβρεχτα έτσι! Και ακριβώς την επόμενη μέρα, όταν ανακοινώνονται οι επιχορηγήσεις του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου για τις νέες ταινίες (8 Απριλίου 2009), στις λίστες των εγκεκριμένων σκηνοθετών είναι ταυτόχρονα και τα δύο του παιδιά! Δηλαδή τον «ένα καλύτερο κόσμο για τα παιδιά μου» τον εννοούσε κυριολεκτικά ο άτιμος! Πλάκα δεν έχει;

Venceremos? Ναι, «Venceremos, γαμώ την πουτάνα μου!»: αυτό είναι ολόκληρο το σύνθημά μου, αλλά το λογοκρίνω για τους ανήλικους. Πίστη στην ουτοπία και όχι στη δυστοπία και, αφού τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει, ας αλλάξει τουλάχιστον προς το καλύτερο!

C O M I C

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

Modern Toss

Θυμάμαι ακόμα τη βασική μου αντίδραση, όταν ανακάλυψα τα τευχάκια του «Modern Toss», πριν από 4 χρόνια περίπου. Τα πέτυχα σε ένα ράφι ενός μικρού δισκάδικου στο Λονδίνο. Φανζινικά στημένα, με έντονα, μονά χρώματα στο φόντο να πλαισιώνουν μαυρόασπρες, κακοζωγραφισμένες, σκατόψυχες φιγούρες, οι οποίες έλεγαν απλά πραγματάκια, όπως «είπα στο αφεντικό μου ότι ήταν πούστης, αλλά δεν του άρεσε», «ναι, θα ήθελα να κάνω ένα παράπονο, η τοστιέρα που μου πουλήσατε με έκανε να σκοτώσω τον άντρα μου», και άλλα τέτοια όμορφα. Ως γνήσιος μισάνθρωπος νόμιζα ότι είχα βρει τη Βίβλο μου. Σήμερα, έχοντας μπει στη δεύτερη δεκαετία του δύο χιλιάδες γιούχου, δεν υπάρχει το παραμικρό που να έχει πλησιάσει την ικανότητα του «Modern Toss» να σοκάρει, πράγμα που εκ της συμβάσεως είναι ασύλληπτο για κάτι τόσο απλό και «στεγνό» στο στήσιμό του.

Ο Μικ Μπάνατζ και ο Τζον Λινκ, οι άνθρωποι που δημιούργησαν τη σειρά και τους χαρακτήρες της, σπάνια μιλάνε σε εφημερίδες και περιοδικά. Ακόμα και σήμερα, που το προφίλ του δημιουργήματός τους έχει κερδίσει και ένα άξιο κομμάτι θαυμασμού από τους «κουλτούρα να φύγουμε», ο ιστότοπός τους παραμένει τόσο lo-fi, ώστε να παραπέμπει σε καλοστημένο μπλογκ, με ενημερώσεις για καινούργια τεύχη (από το 2004 έως σήμερα έχουν κυκλοφορήσει 6), καθώς και οτιδήποτε εφάπτεται των δημιουργημάτων τους. Επί της ουσίας, το «Modern Toss», στα 6 χρόνια ύπαρξής του, ουδέποτε έχει παρεκκλίνει της αρχικής του πορείας. Σκληρή και βίαιη σάτιρα της καθημερινότητας και χαρακτήρες τόσο απεχθείς και κάφροι, που δεν μπορείς παρά να τους αγαπήσεις μέσα στην πομπώδη υπερβολή τους.

Ο θρυλικός κατασκευαστής πινακίδων Κύριος Τουρέτ, που σε ένα κλασικό στριπ έχει φτιάξει μια διαφημιστική πινακίδα για το τούνελ της Μάγχης με τίτλο «η σκατότρυπα του Σιράκ», ο δολοφονικός αγρότης, που ακούει στο όνομα I live 'ere (εγώ εδώ μένω), και ο σουρεαλιστικός Drive by abuser, που είναι ικανός να τα βάλει με φανάρια, πέτρες και αμάξια, επειδή απλώς μπορεί. Και αυτοί είναι οι σχετικά εύκολοι να περιγράψεις. Γιατί η καρδιά του «Modern Toss» δεν είναι οι χαρακτήρες. Αυτοί απλώς είναι τα εργαλεία για να μπορέσουν οι Μπάνατζ και Λινκ να πούνε με τα πιο βασικά και τσαντισμένα λόγια «κοίτα γύρω σου, βρε μαλάκα, νιώσε λίγο, αν μπορείς, την πλήρη σκατίλα που σε περιβάλλει και, όταν το κάνεις, πες μας κι εμάς, αν για μια στιγμή έστω οφείλουμε να παίρνουμε το οτιδήποτε στα σοβαρά». Ως μανιφέστο δε θα βρεις πολλά σαν κι αυτό. ΟΚ, θα βρεις, αλλά όχι με τέτοια σκίτσα.

Αποτελεί, λοιπόν, ένα μικρό θαύμα που αυτό το εγχείρημα βρήκε τον τρόπο να μεταφερθεί τηλεοπτικά, διατηρώντας ατόφια την αντιπάθειά του για τη σύγχρονη κοινωνία και την ικανότητα του να σε κάνει να ξεχνάς λίγο με τι είναι καλό να γελάς και με τι όχι. Το τελευταίο τολμηρό εγχείρημα του διδύμου του «Modern Toss» είναι το «Modern Toss London Museum of Urban Shit Naks», που θα καταλάβει για δύο εβδομάδες μια γκαλερί του Σόρντιτς και υπόσχεται να επαναπροσδιορίσει την αγγλική αστική κουλτούρα shitflap style. Σου πω εγώ μετά αν οι κουλτουραίοι θα τους βλέπουν με το ίδιο μάτι. Φωτιά στα μπατζάκια τους!

S C R E E N

Του Τάσου Ρέτζιου

Coco avant Chanel

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: **ΑΝ ΦΟΝΤΕΝ**

ΠΑΙΖΟΥΝ: **ΟΝΤΡΕ ΤΟΤΟΥ, ΑΛΕΣΑΝΤΡΟ ΝΙΒΟΛΑ, ΜΠΕΝΟΥΑ ΠΕΛΒΟ**

Είναι πραγματικά συγκινητικοί οι σκηνοθέτες που φτιάχνουν ταινίες για ένα υπαρκτό πρόσωπο και θυσιάζουν ή αφήνουν ελαφρώς στην άκρη τη δική τους καλλιτεχνική προσωπικότητα. Δεν ξέρουμε αν η Φοντέν ανήκει εσκεμμένα σε αυτήν την κατηγορία, αν εν πάση περιπτώσει έχει το ειδικό βάρος για να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά ακριβώς αυτό συμβαίνει σε αυτήν τη βιογραφία της γυναίκας που άλλαξε τον τρόπο που κοιτάζουμε τη μόδα...

Πώς; Απλώς με το να μην επιχειρεί τίποτα! Κανένας σκηνοθετικός ακροβατισμός, καμιά ποιητική ισορροπία, ούτε στάλα ανατρεπτικότητας. Η Φοντέν κάνει ακριβώς αυτό που σου έρχεται πρώτα στο μυαλό διαβάζοντας τον τίτλο της ταινίας: παρακολουθεί τη ζωή της Κοκό Σανέλ, πριν αυτή γίνει η διάσημη σχεδιάστρια που επηρεάζει ακόμα ρεύματα και σχολές. Απλότητα, φυσικότητα και πινελιές σποραδικών εκπλήξεων, αυτός είναι ο σκηνοθετικός δρόμος που τραβάει η Φοντέν, ίδιος με αυτόν που πήρε η αρχόντισσα της υψηλής ραπτικής. Υπό αυτήν την έννοια η ταινία είναι όντως ένας φόρος τιμής στη Σανέλ, έστω κι αν μονάχα ως υποψία πλανάται η μεγάλη της καριέρα - η ταινία εστιάζει στη ζωή της πριν τη διασημότητα, στις πρώτες προσπάθειες ραπτικής, στους επίμονους και δύσκολους έρωτες, στις απογοητεύσεις και στις εξεγέρσεις και επαναστάσεις της στην προσωπική της ζωή.

Φυσικά, οι αγιογραφίες είναι κάτι συνηθισμένο στις κινηματογραφικές βιογραφίες, έστω κι αν η προσωπικότητα του βιογραφούμενου ίσως να μη δικαιολογεί κάτι τέτοιο. Η Φοντέν σαγηνεύεται από μια γυναίκα που -όχι χωρίς τύχη- σκαρφάλωσε στα υψηλά σκαλοπάτια με τσαμπουκά, εγωισμό, αποφασιστικότητα και ρήξεις. Στέκεται και την κοιτάζει με θαυμασμό, ίσως και να βλέπει και κάποιες στρεβλώσεις της, αλλά στρέφει το βλέμμα της εκεί όπου και η ίδια θα ήθελε να είναι. Ίσως σε ένα σινεμά χωρίς συμβιβασμούς, έστω και από την ανάποδη: και τι πειράζει που θα φτιάξει μια αγιογραφία, αφού δε θέλει να αμφισβητήσει τίποτα και κανένα βάθρο να ανατινάξει; Δεν είναι κι αυτό μια μικρή επανάσταση, την ώρα που όλοι θα περίμεναν κάτι άλλο, πιο προχωρημένο, πιο... intellectual; Βλέπουμε ήδη αυτούς που σαρκάζουν: με τέτοιο σκεπτικό οποιαδήποτε μετριότητα θα είχε το άλλοθι που χρειάζεται και κάθε ατολμία θα περνάει για ρήξη με το απέναντι κατεστημένο! Λογικό, αλλά με τόσους επαναστάτες γύρω τριγύρω (οι περισσότεροι εκ των οποίων μέσα στη βολική αγκαλιά μιας μεγάλης παραγωγής), το να πράττεις μερικές φορές το αυτονόητο ή ακόμη και το αναμενόμενο είναι καταρχήν μια επιλογή.

Και η Οντρέ Τοτού, χρόνια μετά το «Αμελί», φαίνεται να σπάει μια και καλή εκείνη την κρούστα της υποκριτικής της μανιέρας, ίσως ωριμάζοντας κι αυτή με τη σκιά ενός ρόλου και μιας γυναίκας που, μόνο αν τη δεις στην ολότητά της, μπορείς να βγάλεις συμπεράσματα. Δεν είναι η Κοκό που έγινε Σανέλ, αλλά η Σανέλ που περίμενε χρόνια την Κοκό να έρθει σε αυτήν...

Κόκκινος Σκαντζόχοιρος
Δεν τσιμπάει, χαϊδεύει!

Κείμενο Γιώργος Μπάκας Φωτογραφία Σάκης Γιούμπασης

Τι κρύβεται πίσω από έναν κόκκινο σκαντζόχοιρο, έναν αχινό και μερικές φούσκες; Σίγουρα όχι ο Μπομπ ο Σφουγγαράκης! Πρόκειται για τη δημιουργική τριανδρία (Σάκης Λιάπης, Τάσος Τσακιρίδης, Νίκος Πελόγλου) που, με τις πρωτότυπες ιδέες της, τη γουστόζικη αισθητική και την προσοχή στη λεπτομέρεια, έχει περάσει με άριστα όλα τα μαθήματα γευσιγνωσίας. Πριν προλάβουν, λοιπόν, οι καλοφαγάδες της πόλης να αποθεώσουν την εμπειρία να γεύεσαι τις θαλασσινές νοστιμιές του seafood restaurant «Ahinos & Φούσκες», η κρεατοφαγική του βερσιόν ήταν γεγονός, έφερε το παιχνιδιάρικο όνομα «Κόκκινος Σκαντζόχοιρος» και στεγαζόταν στην οδό Παύλο Μελά. Στον ημιώροφο ενός πανέμορφου νεοκλασικού κτηρίου, σε έναν λειτουργικό, άνετο και δροσερό χώρο (ή στα τραπεζάκια έξω, αν προτιμάς), που φέρει τη διακοσμητική πινελιά του interior designer Άκη Ασβεστά, θα κληθείς να επιλέξεις ανάμεσα σε αμέτρητες χειροποίητες γεύσεις μεσογειακής προελεύσεως με αρκετές ανατολίτικες αποχρώσεις, μαγειρευτά φαγητά και, μην ξεχνιόμαστε, νόστιμα κρεατικά! Για ορεκτικό προτείνονται οι εξαιρετικοί παλατιανοί κεφτέδες με τρία είδη κιμά ή η πίτα Καισαρείας με παστουρμά, κασέρι, ντομάτα και μαύρο σουσάμι, και για κυρίως πιάτο οπωσδήποτε χιουνκιάρ μπεϊγεντί, συνοδεία ενός κρασιού εγχώριας παραγωγής από τις 120 διαλεχτές ετικέτες που διαθέτει το μαγαζί. Άξιο αναφοράς για τον κόσμο που εργάζεται και κινείται καθημερινά στο κέντρο, ο «Κόκκινος Σκαντζόχοιρος» φρόντισε να ετοιμάσει από Δευτέρα έως Παρασκευή ένα μενού που περιλαμβάνει σαλάτα, κυρίως πιάτο και αναψυκτικό, μπίρα ή κρασί και δεν ξεφεύγει άνω των 14 ευρώ. Γιατί, ο σκαντζόχοιρος δεν τσιμπάει, χαϊδεύει!

Let's go red!
Ο σεφ Νίκος Πελόγλου μας ετοίμασε κότσι αρνίσιο με πατάτες ραγού και σάλτσα από ταχίνι, γιαούρτι, λεμόνι και δυόσμο. Για σαλάτα, Κόκκινος Σκαντζόχοιρος με μαρούλι, μεσκλάν, βαλεριάνα, σπανάκι, ρόκα, ντοματίνια, αγγούρι, κουκουνάρι, ρόδι, φρέσκο κρεμμύδι, άνηθο, παντζάρι, φράουλες, ντάκο, πιπεριές, ραπανάκια.

Π. Μελά 26, Τ: 2310 281 599

The Real Rocknrolla
Δώσ' τα όλα!

«Αυτή η πόλη μου ανήκει», έλεγε ο λονδρέζος γκάνγκστερ Λένι Κόουλ στην ταινία «Rocknrolla» του Γκάι Ρίτσι. Στην περίπτωσή μας, δεν έχουμε να κάνουμε με κάποιον γκάνγκστερ 120 κιλών, αλλά με ένα μαγαζί 120 τετραγωνικών που έχει κατακτήσει την πόλη όχι με τον τσαμπουκά, αλλά με τις όμορφες μουσικές και τον όμορφο κόσμο του. Αν για τον Γκάι Ρίτσι ο «Rocknrolla» είναι ένας κουλ νταής, τυχοδιώκτης και ηδονιστής τύπος, για τον Βασίλη και τον Μιχάλη το «Rocknrolla» είναι οτιδήποτε ανατρέπει το παλιό και φέρνει το καινούργιο.

Κάτι που οι δυο τους το κατάφεραν εύκολα, αφού διαθέτουν στο πλευρό τους μια από τις πιο δυνατές ομάδες djs της πόλης που ξέρουν να ξεσηκώνουν τον κόσμο και να ταλαντεύουν τα πατώματα. Πάρε μια ιδέα: Δευτέρες, dj Leoni (new disco), Τρίτες dj Γιώργος Τερτιλίνης (brit pop), Τετάρτες dj Στέλιος Γαλατσόπουλος (new funk & breaks), Πέμπτες dj Andy και dj Γρηγόρης (old funk, house), Παρασκευές & Σάββατα dj Ado (soulful house), Κυριακές dj Χρήστος Σουγκάρης (rock). Κάθε βράδυ μετά τις 9, η Βαλαωρίτου χορεύει στους ρυθμούς του «Rocknrolla», χορεύει με κοκτέιλ, βότκες και σαμπάνια, σε έναν χώρο που γυναικοκρατείται και παίζει ηλικιακά ανάμεσα στα 20 και τα 40, χωρίς φυσικά να σνομπάρονται οι 45άρηδες (οι 15άρηδες ίσως)! Και τα καλύτερα έρχονται: Τετάρτη 26 Μαΐου, ο Dj Solomun της Diynamic, Πέμπτη 10 Ιουνίου, ο Dj Smoove της Japaleno, Πέμπτη 24 Ιουνίου ο Lack Of Afro της Freestyle. Όλοι εκεί!

Βαλαωρίτου 31, Τ: 2313 037 828

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Έπρεπε να μπει ο Ιούνης για να καταλάβεις πως η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα που βράζει από τον ήλιο, αλλά ένα καζάνι που βράζει από οργή.
Και όταν αρχίσει να χύνεται, θα ξεχυθείς μαζί της και εσύ, θα πιάσεις τον φραπέ, μια καρέκλα σε καλό ίσκιο και θα αρχίσεις να τα χώνεις εδώ και εκεί, στην εξουσία, στο κεφάλαιο, στο ΔΝΤ, ώσπου να βαρεθείς και να επιστρέψεις σπίτι για facebook.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου) Ζητήματα που στο παρελθόν σε απασχολούσαν τα μάλα σήμερα σε βρίσκουν αδιάφορο/η. Καλά, ρε συ, υπάρχει πιο ωραίο πράγμα στον κόσμο από το φλερτ; Εντάξει, θα μου πεις υπάρχει το σεξ. Άντε και οι σοκολάτες. Και το παγωτό. Ίσως και οι νεροτσουλήθρες. Οπωσδήποτε το μπάντζι τζάμπινγκ. Και η μπίρα!

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου) Πήρες τη γενναία απόφαση να ανοίξεις δική σου επιχείρηση, γιατί... «βαρέθηκα να δουλεύω για τα αφεντικά», «ήρθε η ώρα να κάνω κάτι δικό μου», «δεν έχω να χάσω τίποτα», μπλα, μπλα, μπλα! Συγνώμη, ρε Σαμ Γουόλτον, αλλά έχεις ρίξει καμιά ματιά γύρω σου; Κοιτάς τα τζάνκια να σέρνουν τα κουφάρια τους μπροστά από τα ξενοίκιαστα μαγαζιά, και νομίζεις πως παρακολουθείς το «Last Man on Earth». Εκτός βέβαια και αν θες να τη δεις Βίνσεντ Πράις και, αντί για ζόμπι, να κυνηγάς μύγες!

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου) Α πα πα πα pad! Αυτή η σχέση σου με ό,τι τεχνολογικό γκάτζετ κυκλοφορήσει στην αγορά πρόκειται να κλονίσει την ψυχική σου υγεία μελλοντικά (σε 60 με 70 χρόνια από τώρα). «Η παραγωγή υπερβολικού αριθμού χρήσιμων πραγμάτων οδηγεί στη δημιουργία άχρηστων ανθρώπων», είχε πει ο Μαρξ, αλλά τι να σου πει κάποιος που πίστευε πως ο άνθρωπος θα βάλει κάποτε το γενικό συμφέρον πάνω από το ατομικό; Εν Μπάση Δημήτρη περιπτώσει.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου) Είναι αξιοζήλευτη η επαγγελματική αισιοδοξία που παρουσιάζεις εν καιρώ οικονομικής πίκρας, που κανείς δεν ξέρει τι θα του ξημερώσει ή αν θα του ξημερώσει. Το ότι οι λιγοστές αυτές φωνές που προβλέπουν ευοίωνο το μέλλον της χώρας σε βρίσκουν σύμφωνο (επειδή η λέξη «ευοίωνο» έχει έξι φωνήεντα και ένα σύμφωνο;) φανερώνουν έκδηλα την τραυματισμένη σου κρίση. Όλοι χάνουν τις δουλειές τους και εσύ θέλεις να γίνεις προϊστάμενος, διευθυντής, πρωθυπουργός. Πόσο Έλληνας είσαι;

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου) Αχ, καλοκαίρι, και νιώθεις πιο μόνος/η και από άστεγο, από παρουσιάστρια ειδήσεων σε τοπικό κανάλι και από τον Τάσο Καραμανλή (ή μήπως Κώστα;). Δύσκολο το κέρατο, σκορποχώρι μου, όμως μη μασάς. Για να ξεπεράσεις έναν χωρισμό χρειάζεσαι το μισό χρονικό διάστημα από αυτό που πέρασες μαζί με το μαλακισμένο που σε παράτησε.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου) Το καλοκαίρι κρύβει παγίδες και, αν πέσεις σε κάποια, δύσκολα θα σε βρουν οι άλλοι κυνηγοί. Η τάση να κυνηγήσεις νέα πρόσωπα κι εμπειρίες, μπορεί να γυρίσει μπούμερανγκ στο τσερβέλο σου και, όταν πιάσει καλά το χινόπωρο, να αρχίσουν οι τύψεις και οι θρασύδειλες κινήσεις επανασύνδεσης. Κάτι που συμβαίνει κατά κόρον και ποτέ... κατά καλόκαιρον!

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου) Άδικα κουράζεσαι να εξηγήσεις γιατί όλοι οι φίλοι σου, που τους έχεις φερθεί με τόση αγάπη και αλτρουισμό, σου συμπεριφέρονται λες και είσαι κανένας που, εεε, δε συμπεριφέρεται με αγάπη και αλτρουισμό. «Οι καλοί άνθρωποι πεθαίνουν νέοι», λέει μια λαϊκή ρήση, και όσοι μένουν όρθιοι μαστιγώνονται μέχρι θανάτου (κάποτε και μετά θάνατον, αν ο δήμιος δεν έχει χαμπαριάσει ότι ξεψύχησες).

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου) Η κτητικότητα, ο ανταγωνισμός και η ακατανίκητη εμμονή να αντιμετωπίζεις τους συντρόφους σαν εν δυνάμει προδότες και κωλόπαιδα έχει καταφέρει αργά αλλά σταθερά να σε οδηγήσει στην παράνοια, τον παραλογισμό και την αναζήτηση εραστών/ερωμένων κάτω από το κρεβάτι, πάνω στο πατάρι και μέσα στο φούρνο (πας καλά, ρε;).

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου) Οι αλλαγές στην εμφάνισή σου θα σου αυξήσουν την αυτοπεποίθηση και θα δώσουν στο περπάτημά σου τον αέρα μιας Ρίτας Χέιγουορθ, αν είσαι γυναίκα, ενός Χάμφρεϊ Μπόγκαρντ, αν είσαι άντρας, και του Τρύφωνα Σαμαρά, αν είσαι κομμώτρια. Προσοχή όμως, μη σηκώσεις ψηλά τον αμανέ, γιατί εσένα είναι να μη σε βρει κόλακας. Άμα σε βρικόλακας, θα χυθεί πολύ αίμα (μουχαχαχα!).

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου) Αρχίζει το θεριό τροπάριο ματαιότητας: «αχ, πέρασαν τα χρόνια», «αχ, σαν χθες ήμουν 20», «αχ, μη εκεί, πονάω». Αχ, αυτό που σου λείπει δεν είναι μια κρέμα αντιγήρανσης, αλλά μια αστραπιαία και ανάποδης φοράς σφαλιάρα, μπας και συνέλθεις!

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου) Νευρικά τικ, κρίσεις πανικού και κλειστοφοβίας, ξαφνικές εφιδρώσεις έρχονται να σε προειδοποιήσουν πως μπορεί το υπερβολικό άγχος να είναι υπερ-βολικό για τα αφεντικά, όμως θα έχει ολέθριες συνέπειες στην υγεία σου. «Νιώθω έναν πόνο εδώ», πρόλαβε να ψελλίσει ο Σαρλ Ντε Γκολ, ένα δευτερόλεπτο πριν τα κακαρώσει. Έτσι πάει. Σήμερα είμαστε, αύριο δεν είσαστε.

Dacia Sandero Stepway
Ασυναγώνιστη τιμή, εξοπλισμός στο μάξιμουμ, μεγάλες περιπέτειες για μεγάλες παρέες! Το Dacia Sandero Stepway έχει τόσο ευρύχωρο εσωτερικό, που άνετα χωράτε πέντε, μαζί με τα μπαγκάζια σας, αφού στο πορτμπαγκάζ χωράνε 320 λίτρα! Εξασφαλίζει συνθήκες ύψιστης οδηγικής ασφάλειας με το σύστημα ABS 8.1 της Bosch, καθώς και τους αερόσακους για οδηγό και συνοδηγό. Στιβαρό, αξιόπιστο, πρακτικό, με το Sandero Stepway θα διασχίσετε παρέα πόλη, βουνά, λαγκάδια, όρεξη να έχεις. **Πήγαινε γρήγορα στη σελίδα 45 για να γνωρίσεις καλύτερα το καινούργιο σου αυτοκίνητο.**

AWARDED MEMBER

eaglespalace

* * * * *

Ouranoupolis, Halkidiki GR-63075 Ouranoupolis
RESERVATIONS +30 23770 31070
T +30 23770 31047-8, 23770 31101-4,
F +30 23770 31383

Head Offices
11 Komninon St., Thessaloniki, GR-546 24
T +30 2310 269421
e-mail: info@eaglespalace.gr

Athens Offices
31 Anagnostopoulou St., Kolonaki GR-10673
T/F +30 210 3613059
e-mail: athensales@eaglespalace.gr

Rooms | Bungalows | Suites
Seafront or with private pool
"Maria Callas" Presidential Bungalow
with private pool

Member of the
MACEDONIAN HOTELS
Exclusive • Distinguished • Unique

Central Reservations 2310 021.000

THE EXCELSIOR THESSALONIKI

CITY HOTEL

> www.eaglespalace.gr

www.eneap.com.gr
Απολαύστε υπεύθυνα